

P za MLADE 2016.

3. tromesečje

ULOGA CRKVE U DRUŠTVU

ULOGA CRKVE U DRUŠTVU

POUKA ZA MLADE

jul, avgust, septembar 2016.

Sadržaj:

1. »Kad se sve popravi...« (Dela 3,21)	4
2. Obnavljanje vlasti	13
3. Pravda i milost u Starom zavetu: 1. deo	22
4. Pravda i milost u Starom zavetu: 2. deo	31
5. Isusove pouke o misionom radu	40
6. Isus među narodom	49
7. Isus je želeo dobro ljudima	58
8. Isus je pokazivao saosećanje	67
9. Isus je služio potrebama ljudi	76
10. Isus je pridobio poverenje ljudi	85
11. Isus im reče: »Hajdete za Mnom!«	94
12. Služba u gradovima u poslednje vreme	103
13. Šta da činimo dok čekamo?	112

ULOGA CRKVE U DRUŠTVU

Broj 3/2016.

Naslov originala:

The Role of the Church in the Community

Prevod sa engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Mirjana Đerić

Priprema:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Izdaje:

»Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Štampa:

EURO DREAM, Nova Pazova

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

350 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja sa tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, svake sedmice može raspravljati u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** prikazuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koje je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** omogućava čitaocu kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 25. juna do 1. jula 2016.

»Kad se sve popravi...« (Dela 3,21)

*»I stvori Bog čovjeka po obličju svojemu,
po obličju Božijemu stvori ga;
muško i žensko stvori ih.«*

(1. Mojsijeva 1,27)

25. jun 2016.

NAŠ PORTRET

UVOD (2. Korinćanima 5,17)

Su

Bilo je to na četvrtu godišnjicu našeg braka. Moj muž i ja šetali smo po prelepj plaži u severoistočnom Brazilu. Iznenada, ugledali smo veliku grupu ljudi koja se okupila oko jednog dečaka. Zainteresovani, stali smo da vidimo šta se dešava. Dečak je crtao karikature prolaznika i bio prilično talentovan u tome.

Moj muž i ja odlučili smo da svoju godišnjicu proslavimo tako što ćemo platiti mladom umetniku da napravi naš zajednički portret. Pozirali smo u stolici prilično dugo dok se on trudio da uhvati „prave nas“.

Konačno je završio i oboje smo bili nestrpljivi da vidimo to remek-delo. Kada je okrenuo platno prema nama, pogledala sam naš portret i pomislila: *Karikatura mog muža toliko podseća na njega, ali moja ni najmanje ne liči na mene.* Bila sam dosta razočarana.

Platili smo dečaku i nastavili šetnju. Ipak, nisam mogla a da ne poverim svom mužu šta mislim. „Tebe je u biti tako dobro prikazao“, rekla sam mu. „Ali moj portret ni najmanje ne liči na mene.“ Okrenuo se ka meni iznenađen. On je imao potpuno suprotan utisak. Mislio je da moja karikatura dobro predstavlja mene, a da njegova njega ne prikazuje na pravi način.

Razmišljajući o tom iskustvu, počela sam da se pitam kakvu sliku drugi imaju o nama. Možda me ljudi vide drugačije nego što ja vidim sebe. Isto se može dogoditi i u našem duhovnom/hrišćanskom životu. Dok smo mi uvereni da naš život otkriva Boga na jedan način, ljudi Ga možda, preko nas, vide sasvim drugačije.

Tekst u 1. Mojsijevoj 1,27 kaže da nas je Bog stvorio po svom obličju. Šestog dana, veliki Umetnik napravio je repliku svoje slike – ne karikaturu, već savršeno remek-delo. Međutim, greh je oštetio Božju sliku u našem životu, tako da je Njegov lik u nama sve teže prepoznati.

Ove sedmice videćemo kako možemo da obnovimo Božji lik u svom životu i crkvi, i budemo živi odraz Isusa Hrista kako bismo mogli da kažemo: „A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos“ (Galatima 2,20).

Iako se moja karikatura koju je jedan dečak nacrtao na četvrtu godišnjicu mog braka više ne može popraviti, znam da moj život, kao i vaš, može biti obnovljen Božjom silom. „Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar“ (2. Korinćanima 5,17). Bog želi da obnovi svoj lik u nama i osposobi nas da, kao pojedinci i kao crkva, obnavljamo druge.

**Moj život, kao
i vaš, može
biti obnovljen
Božjom silom.**

Natieli M. Šefer, Berien Springs, Mičigen, SAD

Premda prvo, drugo i treće poglavlje 1. Mojsijeve otkrivaju nekoliko istina od suštinske važnosti za hrišćane, ovaj članak se usredsređuje samo na nekoliko stihova koji rasvetljavaju sledeća tri pitanja: (1) Šta je Božje obličje? (2) Kako je to obličje iskrivljeno? (3) Kakav je Božji plan za obnovenje tog obličja?

Opisati Božje obličje (1. Mojsijeva 1,26)

Od suštinske je važnosti za naše spasenje da poznamo i razumemo Božje obličje. Mi moramo znati šta je u stvari Božje obličje. Tekst u 1. Mojsijevoj 1,26 dopušta nam da to donekle naslutimo: „Da načinimo čovjeka po svojem obličju, kao što smo *Mi*“. Ovaj stih govori o pojedinačnom Bogu koji živi u množini zajednice. Ta zajednica je dovoljno nesebična da deli svojstvo „božanskog“ (biti Bog), i to je obličje prema kom smo mi, ljudi, stvoreni. Stih 26 nastavlja: „... Koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele Zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji“. Sledeći stih nam kaže da je Bog i muško i žensko stvorio kao svoj odraz (27. stih). Zatim ih je blagoslovio i rekao im kako da postupaju u skladu sa Njegovim obličjem: „Rađajte se i množite se, i napunite Zemlju, i vladajte njom“ (28. stih).

Samo „ispravno življenje“ nije način na koji Božje obličje može da se obnovi u nama.

To je mnogo informacija, stoga, hajde da ih pojednostavimo. Na osnovu teksta u 1. Mojsijevoj 1,26-28, o Božjem obličju možemo reći sledeće: (1) Ono postoji u okviru jedinstvene zajednice. (2) Ispoljava se u odnosu prema drugima kao ličnost. (3) Nesebično je. (4) Vlada nad pticama, ribama i kopnenim životinjama. (5) Može biti muško i žensko ne gubeći ništa od božanskog obličja. (6) Plodonosno je. (7) Ispunjava zemlju. I na kraju, tekst u 1. Mojsijevoj 1,31 kaže nam da, po Božjoj oceni, „dobro bješe veoma“.

Međutim, ljudski rod nije mogao da ispuni svoju svrhu – da postoji i deluje u skladu sa Božjim obličjem – sve dok ga Bog nije ispunio svojim dahom – vitalnim delom svog Bića. Konačno, Bog je dovršio sedmicu stvaranja ispunjavajući čitavu Zemlju samim sobom. Sedmog dana On je proslavio dovršenje svog dela blagosiljajući Subotu. Ono što je možda najvažnije da razumemo u vezi s tim jeste da ne možemo živeti po Božjem obličju ukoliko nam Bog ne da deo Sebe.

Iskrivljenje Božje slike (1. Mojsijeva 3,1)

Bog je stvorio čoveka i ženu po svom liku. Blagoslovio ih je i dao im Subotu da bi mogli da uživaju u bliskosti sa svojim Tvorcem i jedno sa drugim. Muško-ženska slika Boga u početku je bila veoma dobra. Međutim, pojavio se uljez. Zmija se obratila ženi i žena je poverovala u njenu laž. Ali zašto? Zapazite da

je zmija svoj razgovor sa Evom počela dovodeći u pitanje Božju zapovest (1. Mojsijeva 3,1). A onda, kada joj se obratila po drugi put, zapravo je protivrečila Bogu. Otvoreno je optužila Boga da uskraćuje nešto dobro ljudima koje je stvorio. Trudila se da svakim svojim komentarom oslabi Božji uticaj na ženu. I sa svakim trenutkom koji je odmicao u tom razgovoru kod drveta, ženino poverenje u Boga postajalo je sve slabije, dok na kraju nije poverovala uljezu. A pošto mu je poverovala, postala je neposlušna. Eto kako Božja slika biva iskrivljena. Neprijatelj se trudi da naruši naš odnos sa Bogom i oslabi naše poverenje u Njega, da bismo, kada optužuje Boga i nas, njemu poverovali pre nego svom Tvorcu. Božji lik biva iskrivljen kada mi odlučimo da živimo u skladu sa rečima neprijatelja, umesto u skladu sa Božjom Reči.

Obnavljanje Božjeg obličja u nama (Rimljanima 13,14; Jevrejima 3,14; 2. Petrova 1,3,4)

Ako Božja slika u nama postaje iskrivljena kada odlučimo da živimo u skladu sa rečima neprijatelja, onda, po logici stvari, do obnavljanja Božjeg lika dolazi kada odlučimo da živimo u skladu sa Njegovom Reči. Međutim, to je mnogo lakše reći nego učiniti. Zmija nije nastupila otvoreno i odmah optužila Boga. Znala je da ima veće šanse da prevari Evu ako njen odnos sa Bogom dovede u pitanje indirektno. I tako ju je, malo-pomalo, iz trenutka u trenutak, držala pored tog drveta dovoljno dugo da bi njena pitanja ustupila mesto sumnji. Nije samo želja da bude kao Bog dovela do toga da Eva bude prevarena, već i činjenica da je poverovala u sotonine optužbe protiv njenog Tvorca.

Samo „ispravno življenje“ nije način na koji Božje obličje može da se obnovi u nama. Jovan i Juda su primeri ljudi koji su boravili u Isusovoj neposrednoj blizini. Obojica su grešili. Međutim, u jednome od njih je Božje obličje bilo obnovljeno, a u drugome nije. U početku, Božje obličje je bilo iskrivljeno kod obojice. Ali, obojica su imali priliku da slušaju, uče, ispravno žive i povežu se sa Božjom blagodaću koja jedino može da preobrazi ljudsko srce. Međutim, samo je jedan od njih ponizno slušao i izvršavao to što je čuo. Drugi je bio zainteresovan samo za sebe. Na taj način se našao izvan domašaja preobražavajuće blagodati koja nas čini tvorcima, a ne samo slušačima Božje Reči.

ODGOVORITE

1. Šta nam to što smo stvoreni po obličju Boga-u-zajednici govori o tome kako treba da živimo?
2. Na koji način se hranite sotoninim lažima o Bogu kada birate da živite u strahu i sramoti?
3. Kakvu ulogu igra obrazovanje (izvan redovnog školovanja) kada je reč o obnavljanju Božjeg obličja u ljudima?

„Kada je Adam izašao iz Stvoriteljevih ruku, po svojoj fizičkoj, mentalnoj i duhovnoj prirodi bio je sličan svome Tvorcu. 'Stvori Bog čovjeka po obličju svogemu' (1. Mojsijeva 1,27); Božja namera je bila da čovek što duže živi, potpunije otkriva ovaj lik – potpunije odsjaja Stvoriteljevu slavu... Razgovarati licem k licu, srcem srcu sa svojim Stvoriteljem bila je njegova uzvišena prednost...

Međutim, zbog neposlušnosti sve to bilo je izgubljeno. Greh je u čoveku pokvario Božju sliku, gotovo je izbrisao. Čovekove fizičke moći su oslabile, njegova mentalna sposobnost se smanjila, a njegova duhovna vizija potamnela.

»Nesebičnost je temelj svakog pravog razvoja.«

Čovek je postao podložan smrti. Ipak, ljudski rod nije ostavljen bez nade. Beskrajna ljubav i milost stvorila je plan spasenja, i čoveku je poklonjen život kao vreme probe. Obnoviti u čoveku sliku njegovog Tvorca, vratiti ga u stanje prvobitnog savršenstva, podstaći razvoj njegovog tela, uma i duše, da bi bio ostvaren božanski cilj stvaranja – to je delo otkupljenja. To je cilj vaspitanja, veliki cilj života.

Ljubav, temelj stvaranja i otkupljenja, takođe je temelj pravog vaspitanja. To jasno otkriva Zakon koji je Bog dao da bude čovekov vodič u životu. Prva velika zapovest glasi: 'Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom' (Luka 10,27). Voleći Njega, beskrajno i svezajuće Biće, svom snagom, svim umom i svim srcem, znači dostići najviši razvoj svake sposobnosti. To znači da Božja slika treba da bude obnovljena u celom biću – u telu, umu, kao i u duši.

Druga zapovest slična je prvoj: 'Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe' (Matej 22,39). Zakon ljubavi nalaže da posvetimo telo, um i dušu službi Bogu i svojim bližnjima. Ta služba koja čini da smo blagoslov drugima, donosi i nama samima najveći blagoslov. Nesebičnost je temelj svakog pravog razvoja. Nesebičnom službom do najviše mere razvijamo svaku sposobnost. Tako sve više 'imamo deo u božanskoj prirodi'; postajemo spremni za Nebo, jer Nebo prima mo u svoje srce."^{*}

ODGOVORITE

1. Na koji način su prva i druga velika zapovest povezane sa Božjim obličjem?
2. Kako se ljubav prema Bogu i ljudskom rodu ispoljavaju u celom našem biću – telu, umu i duši?

Madoka Nikols, Berien Springs, Mičigen, SAD

* Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 15, 16 orig.

Naš Bog je Bog akcije. „U početku stvori Bog nebo i zemlju“ (1. Mojsijeva 1,1). Akcija je glavno sredstvo pomoću kojeg On pokazuje ljubav prema svojim stvorenjima. On je neprekidno u pokretu kako bi zadovoljio potrebe svojih stvorenja. Kako mi to znamo? To čitamo u Njegovoj Reči, vidimo u prirodi i osećamo u svom životu. Ali, to nije sve. Biblija nam kaže da smo stvoreni po Njegovom obličju. „I stvori Bog čovjeka po obličju svojem, po obličju Božijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih“ (1. Mojsijeva 1,27). I poslednje, ali ne i najmanje važno, On nas je stvorio sa određenim ciljem: „Rađajte se i množite se, i napunite Zemlju, i vladajte njom“ (1. Mojsijeva 1,28). Otuda, mi treba da budemo Njegovi ambasadori.

Biblija ilustruje kako se Bog u svojoj ljubavi uvek stara i bdi nad nama da bi zadovoljio naše potrebe, velike ili male. On se brine za našu hranu. „Nikoše iz zemlje svakojaka drveta, lijepa za gledanje i dobra za jelo“ (1. Mojsijeva 2,9). Do još jedne, naizgled neznačajne intervencije došlo je u Edemskom vrtu kada je Bog pokrio Adamovu i Evinu nagost nakon pada (1. Mojsijeva 3,21).

Kada je izagnao Adama i Evu iz Edemskog vrta, Božji plan se promenio. On će sada morati da se brine za svoj narod na različite načine. Od tada pa nadalje, On će koristiti učenike da se staraju za Njegov narod. Isus, Božji Sin, pokazao nam je kako da se staramo jedni za druge. U Evanđeljima, kaže nam se da se Isus mešao sa grešnicima, lečio bolesne, razgovarao sa odbačenima, spasao prostitutku od smrti, hranio gladne i brinuo se za siromašne. On je bio osetljiv i za društvena pitanja. „Isus je bio graditelj mostova, spreman da se uzdigne iznad mržnje i predrasuda svog vremena i podneblja“.*

Isus je svojim učenicima pokazao kako da se staraju o ljudima u svakoj potrebi. Podsticao ih je da se ugledaju na Njega. Bog to isto očekuje od nas. Zato vas i ja podstičem da usrdno tražite od Njega da vam da prednost i čast da budete na blagoslov drugima kod kuće, u školi i na javnim mestima. Gde god da se nalazite, budite pravi ambasador aktivnog Boga kome služite.

ODGOVORITE

1. Na koji način možete pozitivno da utičete na svoju društvenu zajednicu kako biste pokazali da ste sluga jednog aktivnog Boga? Donesite čvrstu odluku da ćete učiniti nešto drugačije u nastupajućoj sedmici.
2. Šta bi se moglo promeniti u vašem životu ako biste usvojili naviku da svakodnevno tražite od Boga da budete blagoslov nekome kome je potrebna pomoć?

Huan D. Alvarez, Berien Springs, Mičigen, SAD

* George R. Knight, *Turn Your Eyes Upon Jesus* (Hagerstown, Md.: Review and Herald®, 2013) p. 106.

Kao što grnčar oblikuje posudu od grumena gline, tako je Bog, vrhunski Grnčar, od praha zemaljskog oblikovao čoveka po svom obličju – inteligentnog i sa slobodnom voljom. Nažalost, Adam i Eva zloupotrebili su tu slobodnu volju i odlučili da ne poslušaju Božju zapovest da ne jedu sa drveta poznanja dobra i zla. Ljudski rod je na taj način postao oštećen.

I baš kao što grnčar preoblikuje oštećenu ali savitljivu glinu u željeni sud, tako i Bog, iz ljubavi, želi da preoblikuje nas u svoje obličje. Međutim, On očekuje da saradujemo s Njim u tom procesu. Koja vrsta gline dopušta Grnčaru da popravi sud?

Upravo kada se suočavamo sa zastrašujućim odlukama i iskušenjima života, Bog nas podseća da nam je Njegova blagodat uvek na raspolaganju.

Glina koja se prepušta. I te kako smo svesni da Bog može da učini i nemoguće. Mi to često govorimo ljudima. Međutim, kada treba da Mu dopustimo da učini nemoguće u našem životu, obuzme nas strah. Međutim, upravo kada nas je najviše strah, On želi da Mu prepustimo kontrolu, jer jedino tako može da radi u nama (Jeremija 1,8).

Glina koja je poslušna. Kada Bog upravlja, On nam otvara oči za Njegov način razmišljanja da bismo mogli da odlučimo da li hoćemo da nastavimo da Ga sledimo (Filibljanima 2,5). Tek kada odlučimo da dopustimo Njemu da nas vodi, On može da nam pomogne. Kao što i kaže u Isaiji 41,10: „Pomagaću ti, i poduprijeću te desnicom pravde svoje“.

Glina koja je voljna da podnese vrelinu. Da bi dobila definitivan oblik koji grnčar želi da joj da, glina mora da prođe kroz peć. Baš kao što glina zauvek zadržava svoj oblik zahvaljujući peći, hrišćani će razviti pobožan karakter zahvaljujući vatrenim iskušenjima kroz koja Bog dopušta da prođu (O Jovu 23,10). Kao što kažu reči himne „Naš tvrdi grad je Gospod Bog“, upravo kada se suočavamo sa zastrašujućim odlukama i iskušenjima života, Bog nas podseća da nam je Njegova blagodat uvek na raspolaganju.* Ta iskustva nas neće oštetiti jer su osmišljena tako da uklone loše navike iz našeg života i ojačaju Njegov karakter u nama.

ODGOVORITE

1. Na koji način Bog radi preko vas kada ste Mu pokorni i poslušni?
2. Zbog čega je poverenje ključni činilac u našem odnosu sa Bogom?

Renaldo Hajns, Berien Springs, Mičigen, SAD

* Hrišćanske himne, br. 187.

Priča o paralizovanom čoveku koga su četvorica njegovih prijatelja spustila kroz krov kuće u kojoj je Isus propovedao okupljenom mnoštvu, pokazuje nam kako su ti prijatelji, kao i vlasnik kuće, saradivali sa Isusom da bi čovek bio u potpunosti isceljen – fizički, duhovno i mentalno. Kako i mi možemo obnoviti Božji lik u Hristovom telu, kao zajednica koja postupa na isti način kao pomenuti ljudi?

Majkl Luis (Michael Lewis) i Patrik Koneti (Patrick Conaty) napisali su sledeće u svojoj knjizi *The Resilience Imperative (Imperativ fleksibilnosti)*: „Ljudi se suočavaju sa ozbiljnim izazovima koji nas očekuju u sledećih sto godina: promena klime, nestašica nafte, neprekidan rast globalnih finansijskih sistema, sve veća nejednakost... Ne možemo očekivati da ćemo

»Ne možemo očekivati da ćemo preživeti sa iole dostojanstva ako nastavimo sa ovim što sada radimo.«

preživeti sa iole dostojanstva ako nastavimo sa ovim što sada radimo. Umesto toga, moramo napraviti radikalni zaokret u načinu na koji razmišljamo i sagledavamo stvari, i na koji se odnosimo jedni prema drugima i prema našoj planeti.“¹ Oni predlažu rešenje za taj problem u vidu pitanja i odgovora:

Pitanje: „Da li imamo dovoljno mudrosti i hrabrosti da radikalno promenimo svoju paradigmu kako bismo osigurali zajedničku budućnost?“

Odgovor: „Naša vrsta se pokazala fleksibilnom u prošlosti. Mi možemo da se promenimo. Možemo da napravimo zaokret.“²

Oni se zatim usredsređuju na dva aspekta za koja tvrde da mogu da olakšaju promenu paradigme koju oni predlažu radi svetlije budućnosti globalne zajednice, a to su: fleksibilnost i mala zajednica.

Crkva je počela kao mala zajednica koja je pokazala zadivljujuću izdržljivost u prevazilaženju progonstva sa kojim se suočila u svojoj ranoj istoriji. Na koji način hrišćanske zajednice bilo koje veličine mogu u današnjem svetu postići fleksibilnost koja je potrebna kako bi se prevazišli zajednički globalni problemi? Kako mi možemo uzeti učešća u tom pokretu?

ODGOVORITE

1. Koje principe fleksibilnosti male zajednice zapažate u izveštaju o paralizovanom čoveku?
2. Kako vi, kao član hrišćanske zajednice, možete uzeti učešća u pokretu za rešavanje globalnih problema pomenutih u prethodnom tekstu?

Seunjo Park, Berien Springs, Mičigen, SAD

1. Michael Lewis and Patrick Conaty, *The Resilience Imperative*, (Gabriola Island, B.C.: New Society, 2012), p. 1.

2. Isto, str. 2.

ZAKLJUČAK

U izlogu jedne lokalne prodavnice religiozne literature nalazi se vrlo neo-bično ogledalo. Izdaleka, ono izgleda kao i svako drugo ogledalo, ali kada mu se približite, u samom njegovom središtu možete da nazrete obrise Isusovog lika. Kako bi veliki uticaj hrišćani mogli imati kada bi, kao Božji sledbenici, na početku svakog dana pogledali u jedno takvo ogledalo, ne da bi videli kako izgledaju, već da bi se podsetili najvažnijeg cilja koji treba da ostvare u naredna 24 sata – da odražavaju Božji lik svakoj osobi sa kojom se sretnu. Dok nas Bog obnavlja prema svom obličju, pružimo ovom svetu bolju sliku o tome ko je On i koliko On ceni svaku dušu.

RAZMOTRITE

- Dizajnirajte poster koji ilustruje ideju o odsjajivanju Isusovog lika.
- Sastavite matematičku jednačinu koja objašnjava kako je ljudski rod izgubio Božje obličje, i na koji način ono može biti obnovljeno.
- Naučite napamet Rimljanima 12,2.
- Pevajte himnu „U Hristu sam spasen ja“, koja se nalazi pod brojem 169 u pesmariци *Hrišćanske himne*.
- Prošetajte se kroz svoje naselje, delite literaturu, i ponudite svojim susedima da se molite s njima.
- Navedite sedam do deset osobina koje je Isus pokazao u svom životu (na primer, poštenje, poniznost, ljubav). Koje od njih su najvidljivije u vašem životu? Koje se uopšte ne vide? Tražite od Boga da vam pomogne u onome u čemu ste slabi da biste mogli bolje da odražavate Njegov lik drugima.
- Prošetajte se kroz prirodu i prepoznajte na koji način Božja stvorenja ilustruju Njegove osobine.

POVEŽITE

Jill Morikone, „A Heart That’s Transformed“, *Heart Lift* (Pacific Press®, 2013).

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 67-83 orig.

Rene Kofi, Gobls, Mičigen, SAD

Pouka 2

Od 2. do 8. jula 2016.

Obnavljanje vlasti

*»Potom reče Bog: Da načinimo čovjeka po svojemu obličju,
kao što smo Mi, koji će biti gospodar od riba morskih
i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele Zemlje
i od svih životinja što se miču po zemlji.«*

(1. Mojsijeva 1,26)

Rijaliti program na kanalu „Histori“ pod nazivom *Američka obnova* (*American Restoration*) je TV serija koja prati život Rika Dejla i njegovog tima dok uzimaju pojedinačne, rasturene predmete iz američke istorije i ponovo ih vraćaju u život. Uživam da posmatram kako Rik i njegova ekipa popravljaju takve stvari kao što je NASA ranac za astronaute, ili veliki klavir iz 1920-ih. Za pet sezona, u više od stotinu epizoda, Rik i njegov tim pružili su svojim gledaocima interesantno istorijsko putovanje. Zaista su uspjeli da obnove prava remek-dela i tako im vrate monetarnu i istorijsku vrednost.

Nema sumnje da ljudi koji popravljaju i obnavljaju stvari imaju ključnu ulogu u društvu. Setite se samo trenutka kad vam je neko popravio nešto što za vas ima veliku vrednost. To vas je obradovalo, jer ste mogli da nastavite da uživate u tom predmetu, a njegovo ponovno korišćenje vratilo vam je prijatne uspomene i otvorilo prozor za nove mogućnosti.

Pozvani smo da obnovimo staze pravednosti i istine koje vode ka Njegovom večnom carstvu.

Međutim, osim popravke tehničkih uređaja i antikviteta, postoji jedna mnogo važnija obnova koja mora da se odigra. Naši praroditelji, Adam i Eva, izgubili su svoje Bogom dano pravo vlasti kada su podleгли kušanjima neprijatelja. Kao posledica toga, greh je ušao u svet i počeo da kvari ne samo materijalne predmete već i ljudski život. Iako je Isus došao na ovaj svet pre dve

hiljade godina kako bi pokrenuo najveću kampanju za obnovu koja je ikad viđena, još uvek ima mnogo toga što treba popraviti i obnoviti. I pored toga što poseduje božansku silu kojom može da ostvari taj cilj, On još uvek želi da upotrebi ljudsko srce i dušu kako bi dovršio taj obimni projekat obnove.

Prorok Isaija jasno iznosi to božansko pozvanje: „Tvoji će sazidati stare pustoline, i podignućeš temelje koji će stajati od koljena do koljena, i prozvaćeš se: Koji sazida razvaline i opravi puteve za naselje“ (Isaija 58,12).

Današnja generacija Božjih sledbenika pozvana je, između ostalog, da obnovi prekršeni Božji zakon. Pozvani smo da obnovimo staze pravednosti i istine koje vode ka Njegovom večnom carstvu. Naša dužnost je da društvo u kom živimo podsetimo na Isusovu obnoviteljsku žrtvu – žrtvu koja otvara nepresušne izvore nade, zdravlja, vere, blagoslova i, povrh svega, večne radosti.

Pozivam vas da se, dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, pridružite Božjoj vojsci obnovitelja koja treba da obnovi svaku narušenu društvenu zajednicu ponoasob.

Tekst u prvom poglavlju 1. Mojsijeve iznosi prelepi izveštaj o Božjem stvaranju i upoznaje nas sa jednim od najvažnijih principa hrišćanstva – pristavskom službom. Pristavska služba podrazumeva odgovornost za nešto ili nekoga. To je upravo ono što je Bog želeo za čoveka kada je rekao da će on „biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele Zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji... Rađajte se i množite se, i napunite Zemlju, i vladajte njom“ (1. Mojsijeva 1,26.28).

Pojam vlasti i pokoravanja uglavnom se povezuje sa nasilnim, nametnutim upravljanjem ljudima i narodima. U početku, sotonin plan bio je da navede nebeske anđele da pomisle kako je Božja vladavina diktatorska. On i danas na sve moguće načine širi ta pogrešna shvatanja.

Uprkos tome, pristavska služba još uvek je ono što bi trebalo da nam pomogne da definišemo svoj odnos sa Bogom. Pristavska služba ukazuje da je Bog vlasnik, a da su ljudi Njegovi upravitelji. To je potvrdio i car David kada je rekao: „Postavio si ga gospodarom nad djelima ruku svojih, sve si metnuo pod noge njegove“ (Psalam 8,6).

„Čovek treba da bude upravitelj zemlje. On treba da upotrebi materijalni svet i sve njegove različite elemente u službi Bogu i na dobrobit čovečanstva. Zapovest da ‘vladaju’ zemljom zapravo je deo Božjeg blagoslova čovečanstvu. Trebalo je da Adam i Eva, stvoreni po Božjem obličju, upotrebe zemljine obilne resurse u službi Bogu, ali i sebi samima. Bilo je logično da Bog donese takvu odluku s obzirom da su jedino ljudi načinjeni po Njegovom obličju.“*

Dakle, izveštaj o tome kako je Bog dodelio vlast ljudskom rodu pomaže nam da razumemo obim i značaj pristavske službe. Mi smo skloni da pristavsku službu povežemo samo sa upravljanjem novcem, ali jasno je da se ona zapravo odnosi na sve stvoreno.

Počnimo da ispunjavamo svoj zadatak kao oni koji su postavljeni da budu Božji pristavi. Prihvatimo dar vladanja i vladajmo zemljom sa ljubavlju, jer Bog jedva čeka da nas pozove po imenu i kaže: „Dobro, slugo dobri i vjerni, u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem ću te postaviti; uđi u radost gospodara svojega“ (Matej 25,23).

ODGOVORITE

1. U kom smislu mi još uvek imamo vlast nad delima Božjeg stvaranja?
2. Na koji način se možemo zalagati za bolje upravljanje svim onim što je Bog stvorio?

Mark Gonzalez, Medelin, Kolumbija

* „What Does It Mean That God Gave Humanity Dominion Over the Animals?“ Gotquestions.org, <http://www.gotquestions.org/dominion-over-animals.html#ixzz3YonaOyen>.

Manji od anđela – veći od ostalih stvorenja (Psalam 8,3-5)

U roku od šest dana Bog je stvorio nebesa, sa suncem, mesecom, zvezdama i planetama. Stvorio je i zemlju, sa njenim čudesnim pejzažima i stvorenjima. Nesumnjivo, mora da je cela nebeska vojska sa strahopoštovanjem posmatrala kako moćni Car nad carevima oblikuje naš svet. On je sopstvenom rečju dozvao u postojanje ribe, ptice, stoku i sve što se miče po zemlji.

Zatim je, šestog dana, stvorio dvoje ljudi – muškarca i ženu. Trebalo je da oni žive na zemlji i upravljaju njenim resursima, uključujući različite vrste živih bića koja je Bog stvorio.

„Rađajte se i množite se“ (1. Mojsijeva 1,28)

Svaki aspekt prirode koju je Bog stvorio imao je svoju svrhu. Nebeski svod je trebalo da deli vodu od vode. Zemlja sa svojom travom i ostalim biljkama rađala je seme i plodove koji su služili za ishranu životinjama i ljudima. Zatim, tu su bila i dva velika izvora svetlosti – jedno da osvetljava dan, a drugo noć. Prvih pet dana Stvaranja daju nam uvid u svrhu postojanja ljudi i svega ostalog na svetu.

Bog je želeo da ljudi koje je stvorio nasele zemlju i da budu njeni upravitelji. Osim toga, On im je naložio da svojim potomcima prenose znanje o Njegovoj ljubavi i o zakonu.

Međutim...

Ljubomora zbog vlasti date čoveku (1. Mojsijeva 3,1-8)

Postojao je još neko ko je posmatrao stvaranje zemlje i svega što je na njoj. Taj neko bio je ljubomoran na vlast koju je Bog dao Adamu i Evi, i žudeo za većom vlašću od one na koju je imao pravo. Bio je to moćni anđeo po imenu Lucifer. Kada je pokušao da preotme vrhovnu vlast od Boga, on i njegovi sledbenici bili su zbačeni sa neba.

Zahvaljujući Isusovoj žrtvi na krstu, rodila se nada za celo čovečanstvo.

sijeva 3,6).

Ono što je u početku predstavljalo pravo remek-delo sada je bilo okaljano ljudskom neposlušnošću. Sotona je sada mogao da uživa u vlasti za kojom je žudeo, ne samo nad Adamom i Evom, već nad svakim ljudskim bićem koje će se kasnije roditi. Dok je proslavljao svoj „uspeh“, nije ni slutio da će se uskoro dogoditi nešto još neshvatljivije od pada Adama i Eve.

Dok je proučavao Adama i Evu, Lucifer je skovao plan koji će ožalostiti Boga. Prerušio se u zmiju i ubedio je Evu da pojede plod sa jedinog drveta sa kog im je Bog rekao da ne jedu. I tako, „žena videći da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra roda s njega i okusi, pa dade i mužu svojem, te i on okusi“ (1. Moj-

Pobeda nad grehom je prorečena (1. Mojsijeva 3,13-15)

Nakon što je ispitao Adama i Evu o tome što su učinili, Bog se okrenuo ka sotoni i kazao mu: „I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između potomstva tvojega i potomstva njezina; ono će ti na glavu stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati“ (1. Mojsijeva 3,15). Reči imaju veliku moć i silu. Dok je sotona možda još uvek maštao o pobedi nad Bogom, Bog je otvoreno najavio njegovu propast. Bilo je potrebno da prođe mnogo vremena pre nego što se to dogodilo, ali zaista se dogodilo. Isus, koji je došao na zemlju preko ženinog semena, umro je na krstu zbog naših greha, i tom prilikom ranio sotonu.

„Kako je Bog dobar! Božanska pravda zahtevala je da greh bude kažnjen, ali božanska milost je unapred pronašla put da otkupi pali ljudski rod – dobrovoljnim žrtvovanjem Božjeg Sina (1. Petrova 1,20; Efescima 3,11; 2. Timotiju 1,9; Otkrivenje 13,8).“¹

Nova nada je rođena (1. Petrova 3,14-18)

Zahvaljujući Isusovoj žrtvi na krstu, rodila se nada za celo čovečanstvo. Danas, sa radošću i bez straha ili oklevanja možemo da objavljujemo u svojoj društvenoj zajednici da je Isus umro, da je ustao, i da će se vratiti po one koji Ga vole i koji su poslušni Njegovoj Reči. On će obnoviti snagu onih koji Ga čekaju (Isaija 40,31). Na nebu će biti dovoljno mesta za svakoga ko je voljan da prihvati Njegov poziv (Jovan 14,2); to je mesto gde više neće biti suza, bola, ni patnje (Otkrivenje 21,4).

Budimo među onima koji streme da ponovo zadobiju vlast i da se drže te vlasti koju je Hristos svojom žrtvom ponovo osvojio za nas. Danas je savršeno vreme da zatražimo pobedu nad grehom i da smesta prihvatimo nebrojene blagoslove koje Bog čuva za nas. I dok se budemo držali Njegovog obećanja, budimo dovoljno jaki i hrabri da ih delimo sa drugima kojima je potrebna nada. „Ne treba nikad da zaboravimo da Bog sedi na prestolu svemira i drži u rukama interese svih posvećenih ljudi.“²

Sve što ste mogli da budete u nekom trenutku svog života bilo je izgubljeno zbog greha. Međutim, to se može ponovo steći kroz dragocenu krv Jagnjeta. On je doživeo drugu smrt (večno odvajanje od Boga zbog greha) da vi ne biste to morali. „Ali On bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja; kar bješe na Njemu našega mira radi, i ranom Njegovom mi se iscijelismo“ (Isaija 53,5).

ODGOVORITE

1. Da li vlast ima isto značenje za Boga i za sotonu? Zašto?
2. Kakvu ulogu vlast ima danas, mnogo vekova nakon Isusove žrtve?
3. Posvetite jedno vreme razmišljanju o tekstu u Isaiji 53,5. Umesto reči „naše“ i „mi“ stavite svoje ime.

Klaudija Lopez, Panama Siti, Panama

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 1, p. 233.

2. Isto, tom 7, str. 572.

„Stvoreni da budu 'obličje i slava Božja' (1. Korinćanima 11,7), Adam i Eva su primili darove dostojne svog visokog određenja. Skladni i simetrični po obliku, pravilnih i lepih crta lica, pojave koja je odisala zdravljem i zračila radošću i nadom, svojom spoljašnjošću bili su nalik svom Stvoritelju... Svaka njihova duhovna i duševna sposobnost odražavala je Stvoriteljevu slavu. Obdareni visokim duševnim i duhovnim darovima, Adam i Eva bili su stvoreni samo malo manji od anđela (Jevrejima 2,7), tako da su mogli da zapažaju ne samo čuda vidljivog svemira, već i da shvataju svoje moralne odgovornosti i obaveze.“¹

„Čim je Gospod kroz Hrista stvorio naš svet i prepustio Adamu i Evi vrt u Edemu, sotona je najavio svoju nameru... da ih pridruži redovima svojih pobunjenika. Bio je odlučan u nameri da ljudskom potomstvu oduzme Božji lik i u njihovu dušu, umesto božanskih, utisne sopstvene crte... I /uspeo je/ da unese pobunu u naš svet.“²

»Hrišćani su određeni da budu svetlonoše na putu prema nebu...«

„Adam i Eva su prekršili Božji zakon i pali, i Adamova porodica mora da strada. Bog nije mogao da promeni niti da ukine svoj zakon da bi spasao izgubljenog čoveka... Isus je video ljudsko poniženje... sažalio se na pali rod i ponudio se da Božji gnev preuzme na sebe.“³

Sada Bog želi da obnovi svoj prvobitni plan. Međutim, postoji nešto što mi treba da uradimo. „Božja deca su pozvana da budu Hristovi predstavnici, da otkrivaju Božju dobrotu i milost. Kako nam je Isus otkrio pravi Očev karakter, tako i mi treba da otkrijemo Hrista svetlu, koji nije upoznao Njegovu nežnu ljubav punu sažaljenja...

Hrišćani su određeni da budu svetlonoše na putu prema nebu... Njihov život i karakter treba da budu takvi da preko njih drugi steknu pravo saznanje o Hristu i Njegovoj službi.“⁴

Konačno, kada sve bude rečeno i učinjeno, tada će „otkupljeni biti pozdravljeni dobrodošlicom u Domovini koju je Isus pripremio za njih... Svaka grešna sklonost, svako nesavršenstvo... uklonjeni su Hristovom krvlju, a poklonjeni su im savršenstvo i sjaj Njegove slave, koji daleko prevazilaze sunčevu blistavost... Oni su bez mane pred velikim belim prestolom, i dele dostojanstvo i prednosti sa anđelima.“⁵

Tifani Gamas, Panama Siti, Panama

1. Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 20 orig.
2. Vajt, *Hristos pobednik*, str. 10.
3. White, *Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 274.
4. Vajt, *Put Hristu*, str. 115 orig.
5. Isto, str. 126.

Kada je stvorio Adama i Evu, Bog im je predao vlast nad prirodom. Ali, budući da su oni kasnije sagrešili, svi mi smo postali bića koja uništavaju sopstveno okruženje. Na sve strane vidimo uticaj zagađenja i globalnog otopljanja. Ja živim u gradu u kom ima sve više i više zgrada, a sve manje prirode. Uticaj greha je postao tako strašan da će Bog jednog dana morati da uništi one „koji Zemlju pogubiše“ (Otkrivenje 11,18).

To što smo svoju vlast nad ovim svetom predali sotonu nanelo je patnju našoj planeti. On se neprekidno trudi da ljude odvoji od Boga, a napad na prirodu je jedan od tih pokušaja. Priroda je jedna od Božjih „knjiga“ preko kojih On objavljuje svoju ljubav prema nama (Psalam 19,1-4). Otuda je uništavanje prirode samo još jedan način da se izazove stres, koji nas potom može odvojiti od našeg Stvoritelja.

Mnogi ljudi i preduzeća doprinose dobrobiti naše planete pridružujući se „zelenima“. Iako je to plemenit cilj, mi treba da imamo na umu da će Bog jednog dana uništiti ovu planetu i stvoriti novo nebo i novu zemlju. U nastavku se nalaze neke važne pojedinosti koje će nam pomoći da se pripremimo za te događaje:

Voda. Baš kao i žena kod bunara, mnogi od nas su žedni. Mi pijemo od vode ovoga sveta, ali ne bivamo zadovoljeni. Isus nam, međutim, nudi večnu vodu života (Jovan 4,7-14).

Vazduh. „Molitva je disanje duše“.* Kao što nam je potrebno da udišemo svež vazduh, tako neprekidna molitva treba da bude deo našeg života. Molitva je, kao i vazduh, neophodna (1. Solunjanima 5,17).

Sunčeva svetlost. Primarni izvor energije na ovom svetu je sunce. Ne možemo da živimo bez njega. Isto tako, ne možemo da živimo ni bez Isusa – Sunca pravедnosti. Jedino On je izvor našeg isceljenja i sile (Malahija 4,2). Jedino On nam može dati život.

Biljke. Mi treba da budemo povezani sa Čokotom (Jovan 15,1-4). Bez Isusa, neminovno smo osuđeni na propast. Dozvolimo Mu da nas očisti kako bismo mogli imati savršeni karakter.

ODGOVORITE

1. Zašto je neophodno da hrišćani budu „zeleni“ i pored toga što znamo da će se Isus uskoro vratiti?
2. Zašto je važno da se hrišćani brinu o prirodi?

Izrael Gamaz, Panama Siti, Panama

* Ellen G. White, *Prayer*, p. 12.

Mnogi od nas su i te kako svesni pod kakvim uslovima smo stvoreni. Bog nas je stvorio savšenim, po sopstvenom obličju, i dao nam vlast nad svim stvorenim. Međutim, mi smo izgubili tu vlast zbog greha koji smo doneli na svet. Zato je Isus došao na zemlju da bi umro umesto nas, da bi naš odnos sa Bogom mogao da se obnovi.

Šta mi radimo sa tom vlašću koja nam je vraćena? Zapovest koju smo primili sasvim je jasna. Bog nas poziva da se brižljivo staramo o Njegovim stvorenjima (1. Mojsijeva 2,15). Ne iznenađuje to što vidimo koliko ljudi danas zaista malo vodi računa o očuvanju zemlje. Mnogi od nas ne cene dovoljno

**Bog je sve nas
pozvao da
se brinemo o
delima Njegovog
stvaranja.**

tolike prednosti koje primamo od prirode, a koju je Bog stvorio da bi nas hranila i da bismo uživali u njoj. Uprkos vekovima koji prolaze, mnogi i dalje misle da se nalaze pod vlašću prirode. To ih navodi da obožavaju ono što je Bog stvorio, i zanemaruju nameru s kojom nas je stvorio.

Koliko bi trebalo da smo zahvalni što imamo Božju Reč. Ona nas uči kako bi trebalo da živimo i kako bi trebalo da se ponašamo prema svemu stvorenom. Osim znanja, Bog svakome od nas daje talente i duhovne darove da ih upotrebljavamo u Njegovome ime.

Otkad je greh došao na ovaj svet, ljudi se nalaze usred borbe između dobra i zla, između telesnih strasti i Svetog Duha. Bog nas poziva da pokažemo samokontrolu. Sve svoje strasti moramo potčiniti Njemu i usmeriti sve svoje talente tako da nas oni uzdižu prema nebu, kako bismo živeli u skladu sa svojim nebeskim Ocem. Svi mi moramo koristiti talente koje imamo u meri u kojoj su nam povereni, radi ostvarenja različitih ciljeva koje nam je Bog postavio.

Bog je sve nas pozvao da se brinemo o delima Njegovog stvaranja. Bilo da imamo jedan talenat ili nekoliko njih, On će nas pozvati da podnesemo izveštaj kako smo ih upotrebili. Ako zaista verujemo da nam je On dao vlast nad svim stvorenim, onda se starajmo o tome dok se On ne vrati.

ODGOVORITE

1. Šta možete učiniti da biste poboljšali brižnost koju Božja stvorenja zahtevaju?
2. Čitajte 1. Korinćanima 6,19. Na koji način je to što je naše telo hram Svetog Duha povezano sa stvaranjem? Kako saznanje da je naše telo hram Svetog Duha menja način na koji se staramo o njemu?
3. Kako Isusova žrtva utiče na vaše svakodnevne odluke i ponašanje?

ZAKLJUČAK

„Adam je prilikom stvaranja postavljen da vlada nad zemljom. Ali, popuštanjem iskušenju, on je pao pod sotoninu vlast, a vlast koju je posedovao morao je da preda svom osvajaču. Tako je sotona postao 'knez ovoga svijeta'.. Ali Hristos, plativši svojom žrtvom kaznu za greh, nije samo otkupio čoveka, već je povratio vlast na koju je ovaj izgubio pravo. Sve što je prvi Adam izgubio, drugi će obnoviti.“* Nakon pada, ljudi su izgubili tako mnogo uključujući i „vlast“ koja im je prvobitno bila data. Šta mogu učiniti crkva i vernici pojedinačno da bi ponovo zadobili nešto od toga što je izgubljeno nakon tragičnog pada naših praroditelja u Edemu?

RAZMOTRITE

- Saradujte sa vođama društvenih organizacija u svom gradu da biste zasadili bašte iz kojih bi ljudi sa niskim primanjima mogli da se snabdeju svežim voćem i povrćem. Možda bi čak ta bašta mogla da bude i u vašem crkvenom dvorištu, ukoliko ima dovoljno prostora.
- Otpevajte prve tri strofe himne „Bog je dobar!“, koja se nalazi pod br. 92 u pesmarici *Hrišćanske himne*.
- Sastavite još jednu strofu za himnu „Bog je dobar!“ kojom ćete izraziti svoju zahvalnost za onaj aspekt prirode u kojem posebno uživate.
- Povedite dobro dresiranog ljubimca u dom za stara ili nemoćna lica. Ima mnogo organizacija koje nude obuku u toj oblasti. Pogledajte listu takvih grupa na vebajtu američkog Kenel kluba: <http://www.akc.org/events/title-recognition-program/therapy/organizations/>.
- Da biste sačuvali zdravlje, šetajte se u nekom bezbednom parku u gradu umesto da idete u teretane koje skupo naplaćuju članarinu.

POVEŽITE

Priče Solomunove 6,6-8; Isaija 1,18; Matej 6,26.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 9, 10.

Lin Bruer, Bruklin, Njujork

* Ellen G. White, *Signs of the Times*, November 4, 1908.

Pouka 3

Od 9. do 15. jula 2016.

Pravda i milost u Starom zavetu – 1. deo

»Čini sud onima kojima se čini krivo; daje hranu gladnima. Gospod driješi svezane. Gospod otvara oči slijepima, podiže oborene, Gospod ljubi pravednike. Gospod čuva došljake, pomaže siroti i udovici; a put bezbožnički prevraća.«

(Psalam 146,7-97)

Noviji podaci ukazuju da se jaz između bogatih i siromašnih povećava. Prema rečima ekonomiste Krisa Metjuza, razlog je delimično i to što sada imamo bolje instrumente za merenje nejednakosti.¹ U svakom slučaju, nema sumnje u to da bogati postaju sve bogatiji. U Americi krajem 1970-ih udeo ukupnih prihoda ostvaren od strane jednog procenta najbogatijih porodica bio je manji od 10 procenata. Sada on dostiže 20 procenata. Milijarder i političari koji su se nedavno okupili u Davosu u Švajcarskoj čuli su da će do 2016. godine, 1 procenat svetske populacije posedovati više od preostalih 99 procenata, odnosno više od 50 procenata svetskog bogatstva. Osamdeset procenata dobrostojećih ljudi koji ne spadaju u najbogatije trenutno poseduje samo 5,5 procenata.² Zatim, tu je problem raseljavanja. Prema Ujedinjenim nacijama, 2012. godine, 45,2 miliona ljudi raseljeno je iz svojih domova. Šokantno je da su 21.300 zahteva za azil podneta za decu bez pratilaca, što je najveći ikada zabeleženi broj. Prema novinaru Marku Trenu, „svet se nalazi u agoniji najozbiljnije izbegličke krize za poslednjih 20 godina, pošto su sukobi u Siriji, Demokratskoj Republici Kongo i Maliju prisilile desetine hiljada ljudi da napuste svoje domove“.³

Ljudi koji pate zbog siromaštva ili preseljenja često su usamljeni i istraumarirani, budući da se suočavaju sa odbacivanjem i diskriminacijom. Kao što je jedan izbeglica iz Gvatemale rekao: „Mi smo kao biljka koja je iščupana ali još uvek nepresađena, koja više nije u dodiru sa tlom.“⁴ U biblijska vremena, Bog je neprekidno podsticao svoj narod da se brine o siromašnima i prognanima naglašavajući: „Vi znate kakva je duša došljaku, jer ste bili došljaci u zemlji mirsirskoj“ (2. Mojsijeva 23,9). I danas postoji potreba da uložimo napor da ovaj svet učinimo pravednijim mestom, da se brinemo o ljudima koji su raseljeni, da im pomognemo da puste korenje. Na kraju krajeva, možda ćemo i mi jednog dana zavisiti od ljubaznosti nekog stranca.

ODGOVORITE

1. Kako biste definisali pojmove „bogat“ i „siromašan“?
2. Da li je bilo trenutaka kada ste se osećali kao stranac? Šta je doprinelo da se to stanje popravi?

Dženi Voler, Havant, Ujedinjeno Kraljevstvo

-
1. Chris Matthews, „Wealth Inequality in America: It's Worse Than You Think“, retrieved April 2015, <http://www.fortune.com/2104/10/31/inequality-wealth-income-us/>.
 2. Larry Elliott, „New Oxfam Report Says Half of Global Wealth Held by the 1%“, retrieved April 2015, <http://www.theguardian.com/business/2015/jan/19/global-wealth-oxfam-inequality-davos-economic-summit-switzerland>.
 3. Ami Sedghi, „UNHCR 2012 Refugee Statistics: Full Data“, retrieved April 2015, <http://www.theguardian.com/news/datablog/2013/jun/19/refugees-unhcr-statistics-data>.
 4. Nicole Ann Dobrowski, ed., *Women and War in the Twentieth Century* (New York: Routledge, 2004), p. 219.

PRAVDA I BLAGOSTANJE ZA SVE

Logos (2. Mojsijeva 20,8-10; 22,21-23; 23,2-11; 3. Mojsijeva 25; Priče Solomunove 14,31; 29,7; Matej 10,42; Luka 10,25-37)

Pripadnici Božjeg naroda brinu se jedni o drugima (Priče Solomunove 29,7)

Biblija jasno kaže da biti pripadnik Božjeg naroda znači brinuti se o ranjivim ljudima iz svog okruženja i pomagati im. Iskorišćavati siromašne ili zanemarivati njihova prava je nešto što rade zli ljudi: „Pravednik razumije parbu nevoljnijih, a bezbožnik ne mari da zna“ (Priče Solomunove 29,7).

Iskorišćavati udovice i siročad (2. Mojsijeva 22,22); slediti masu ne obazirući se na istinu (2. Mojsijeva 23,2,3); izvrtati pravdu lažnim svedočenjem i slati ljude u smrt (2. Mojsijeva 23,7); primati mito (2. Mojsijeva 23,8); stvarati teškoće imigrantima (2. Mojsijeva 23,9); zlobno ogovarati (Isaija 58,9); odvrćati se od ljudi u potrebi, uključujući članove porodice (Isaija 58,7)... Ima bezbroj načina da zloupotrebimo jedni druge – i svi su pogrešni.

Božji model pravednog društva (2. Mojsijeva 20,10; 23,11)

Stari zavet nam daje jedan fascinantno model pravednog društva, u kome je celokupna organizacija poslova i bogoslužnja osmišljena tako da zaštiti siromašne i ranjive od iskorišćavanja.

Princip koji leži u osnovi svega je Subota, jedan dan sedmično kada svi imaju priliku da se odmore i služe Bogu potpuno ravnopravno: „Tada (u subotu) nemoj raditi nijednoga posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim“ (2. Mojsijeva 20,10).

Isus je uvek iznova pokazivao, i ličnim primerom i u svojim parabolama, koliko je važno brinuti se o ljudima u potrebi.

To se proširuje na ideju o subotnoj godini kada je cela zemlja trebalo da počiva kako bi mogli da „jedu siromasi naroda tvojega, a što iza njih ostane neka jedu zvijeri poljske“ (2. Mojsijeva 23,11).

Subotna godina je počinjala u septembru mesecu, u vreme setve. Narod ne bi zasejao nove useve, niti bi obrađivao zemlju na bilo koji način tokom cele godine, tako da ne bi bilo žetve na jesen. Tako su morali da se oslanjaju na svoju zalihu voća i žitarica sve do sledeće žetve. Na taj način je Bog hteo da kaže da zemlja pripada Njemu i da svi treba da imaju koristi od nje, uključujući siromašne, sluge, strance i stoku.

Međutim, ni to nije bilo sve. Svaka pedeseta godina bila je jubilarna, godina slavlja, kada su se svi dugovi otpisivali i svi Izraelci dobijali natrag svoje imanje i slobodu (3. Mojsijeva 25,10-13). Prema tome, koliko god da su prilike bile loše, ljudi su uvek znali da mogu da se nadaju boljoj budućnosti.

„Nikad nijedan narod nije bio tako osiguran kao što su to bili Izraelci kada je reč o njihovom imanju i slobodi... Dokle god su se držali Boga, ne samo da im to niko nije mogao silom oduzeti, već ih nisu mogli proćerdati ni sopstve-

nom ludošću.“¹ U takvom sistemu, nije bilo svrhe raditi da biste se obogatili. „Niko nije trebalo da postane prekomerno bogat, dodajući kuću kući i polje polju, ... već je trebalo da se posvete obrađivanju onoga što su imali, umesto da uvećavaju svoje posede“.² Pošto su shvatali da sve pripada Bogu, mogli su da budu zadovoljni onim što su imali.

Isusov primer (Matej 10,42; Luka 10,25-37)

Isus je uvek iznova pokazivao, i ličnim primerom i u svojim parabolama, koliko je važno brinuti se o ljudima u potrebi. Pomoći nekome može biti tako jednostavno kao pružiti nekome čašu sveže vode po letnjoj vrelini (Matej 10,42).

To može značiti priteći u pomoć nekome ko je u nevolji, kao što je učinio dobri Samarjanin (Luka 10,25-37).

Ili možda treba da posetimo ljude koji su izgubili svoju porodicu i prijatelje, koji se osećaju usamljeno i zbunjeno, kao i one koji pokušavaju da se snađu na mestu koje im je strano. Čak i uz današnje društvene medije moguće je osećati se izolovano i depresivno.

Pokazati blagodat u ophođenju prema ljudima (1. Korinćanima 6,3.4.6)

Biblija je jasna u tome da način na koji se ophodimo prema ljudima ne sme da se zasniva na tome šta mi mislimo da oni zaslužuju, već na činjenici da su i oni Božja deca. Takva blagodat je suštinska u hrišćanstvu. Ona opisuje način na koji se Bog odnosi prema nama.

Tokom jedne britanske konferencije na temu religije, stručnjaci iz celog sveta raspravljali su koje je verovanje karakteristično samo za hrišćanstvo, ako takvo verovanje uopšte postoji. Vaskrsenje? Ne, i druge religije imaju izveštaje o ljudima koji su se vratili iz mrtvih. Debata je trajala već izvesno vreme kada je K. S. Luis ušao u prostoriju. „O čemu raspravljate?“ – pitao je. Kada je čuo da njegove kolege raspravljaju o tome koji bi bio jedinstveni doprinos hrišćanstva, odgovorio je: „O, pa to je lako. To je blagodat“.³

U kakvoj god situaciji da se ljudi nalaze, postupajmo prema njima uvek onako kako to Bog čini – sa blagodaću.

ODGOVORITE

1. Razmotrite listu postupaka koji se navode u prva dva paragrafa ovog članka. Da li se slažete da je takvo ponašanje pogrešno? Ili ima tu i nekih sivih područja? Objasnite svoj odgovor.

2. U 3. Mojsijevoj jasno se kaže da su samo Izraelci imali pravo na prednosti sistema oprosne godine, dok su robove iz okolnih naroda mogli slobodno da kupuju i prodaju bez ikakvih ograničenja (3. Mojsijeva 25,44-46). Kako je, po vašem mišljenju, Bog mogao to da opravda?

3. Šta predstavlja moderne ekvivalente za subotnu ili oprosnu godinu?

Roj King, Binfield, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. *Matthew Henry Commentary*, s.v. „Leviticus 25“, retrieved April 2015 from www.biblestudytools.com.

2. Isto.

3. Davon Huss, „That’s Easy, It’s Grace“, Sermon Central, accessed July 13, 2015, <http://www.sermoncentral.com/sermons/thats-easy-its-grace-davon-huss-sermon-on-grace-167335.asp>.

„Svi njegovi darovi treba da budu iskorišćeni na blagoslov čovečanstvu, za olakšanje patnje i bede. Mi treba da hranimo gladne, oblačimo gole, da se brinemo za udovice i siročad, da propovedamo ožalošćenima i ugnjetenima. Božja namera nikada nije bila da na svetu postoji tolika beda. On nikada nije želeo da jedni žive u izobilju i raskoši, a da deca drugih plaču očekujući hleb. Sve što čovek ima povrh onoga što mu je stvarno potrebno za život, povereno mu je da čini dobro, da služi na blagoslov čovečanstvu.“¹

„Dela učinjena u veri prihvatljivija su pred Bogom od najusrdnijeg formalnog bogoslužjenja. Istinsko bogoslužjenje sastoji se u saradnji sa Hristom. Molitve, ubeđivanje i govori predstavljaju jeftine plodove, koji su često samo prikačeni, dok se pravi plodovi ispoljavaju u dobrim delima, u brizi za nevoljne, siročad, udovice, i oni prirodno rastu na dobrom drvetu.“²

»Svako milostivo delo... smatra se kao da je učinjeno Isusu.«

„Dobra dela su plod koji Hristos traži da donesemo; ljubazne reči, dela milosrđa, nežni obzir prema siromašnima, bednima, namučenicima. Kada srca saosećaju sa scima opterećenim obeshrabrenjem i bolom, kada ruka pruža siromašnome, kada goli bivaju obučeni, kada se strancu poželi dobrodošlica u vašoj gostinskoj sobi i načini mesto u vašem srcu, anđeli dolaze veoma blizu i na Nebu se na to odgovara zategnutom strunom. Svako delo pravde, milosti i dobročinstva stvara melodiju na Nebu. Otac sa svoga prestola gleda one koji čine ova dela milosti i daje im svoja najdragocenija blaga. 'Ti će mi biti blago, veli Gospod nad vojskama, u onaj dan kad ja učinim' (Malahija 3,17). Svako milostivo delo učinjeno siromašnom, napaćenom, smatra se kao da je učinjeno Isusu. Kada pomažete siromašnima, saosećate sa namučenicima i ugnjetavanima, kada se sprijateljite sa siromašnima, onda ste u prisnijem odnosu sa Hristom.“³

ODGOVORITE

1. Neki smatraju da je misija Crkve adventista sedmog dana da objavljuje vest o spasenju, a da brigu o siromašnima treba prepustiti drugim organizacijama. Da li slažete sa tim? Zašto, ili zašto ne?
2. Da li bi trebalo da se usredsredimo na pomaganje „siromašnima koji to zaslužuju“, a da ignorišemo one koji „ne zaslužuju“? Da li je opravdano da na taj način svrstavamo ljude koji su u potrebi? Gde se u to uklapa pojam „blagodati“?
3. Šta mislite o primanju imigranata ili izbeglica u vašu zemlju i u vaš dom? Da li ste spremni da im date mesto u svom srcu?

Erika Hol, Binfield, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 370 orig.
2. White, *Signs of the Times*, February 17, 1887.
3. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 25.

Zamislite sledeće. Evropska unija otpisuje grčki dug. Svaki radnik na svetu ima siguran ugovor. Migrantima i izbeglicama iz ratom razorene Afrike i Sirije podeljene su besplatne karte za razvijene evropske zemlje, gde ih srdačno dočekuju ljubazni službenici i mogući poslodavci. U Sjedinjenim Državama, ilegalni imigranti iz Centralne Amerike dobijaju državljanstvo. Besplatno zdravstveno osiguranje obezbeđeno je u svakoj državi. Mislite da je to nemoguće? Bog ne misli tako. Mnogo pre Isusovih humanitarnih aktivnosti, Stari zavet je pružao obilje smernica o tome kako se treba starati o siromašnima, ožalošćenima, imigrantima, pa čak i životinjama.

„Ko čini krivo ubogome, sramoti Stvoritelja njegova; a poštuje ga ko je milostiv siromahu“ (Priče Solomunove 14,31). U vezi sa strancima koji žive u našoj zajednici dat je nalog: „Došljake ne cvijeli, jer vi znate kakva je duša došljaku, jer ste bili došljaci u zemlji misirskoj“ (2. Mojsijeva 23,9).

I stranci i životinje obuhvaćeni su Božjom zapovešću o Suboti koja zahteva odmaranje od rada na sedmi dan (2. Mojsijeva 20,10). Izraelac koji bi propao u poslu mogao je da napravi pogodbu da radi za svog bližnjeg određeno vreme.¹ To je bilo osiguranje, a ne kazna.

Prorok Amos je „ukoravao grehe koji su proizlazili iz materijalnog blagostanja, terevenke, razvrat bogatih, koji su sebi to omogućili tlačenjem siromašnih, izvrtanjem pravde, davanjem mita i iznuđivanjem... Prorok sve to slikovito opisuje, otkrivajući grehe u svakodnevnom životu ljudi. Izgleda da mu nijedan loš običaj nije promakao. Smatrao je svojom dužnošću da upozori Izrael, Judeju i okolne narode na božanske sudove koji će sigurno doći na njih ako istraju u zlu.“²

Čak i danas, širom sveta, ljudi su prinuđeni da rade u strašnim uslovima, bez ugovora i za zapanjujuće nisku platu. Ako ne preduzmemo ništa u vezi sa tim nepravdama, onda sigurno nismo ništa bolji od ljudi kojima se Amos obraćao kada mu je u viziji pokazana „kotarica ljetnoga voća“ (Amos 8,1) koja je simbolizovala neposlušni Izrael, zreo da primi kaznu.

ODGOVORITE

1. Navedite tri načina na koje društvo eksploatiše ljude.
2. Kako vi možete doprineti da se ublaže teškoće sa kojima se suočavaju izbeglice i siromašni ljudi u vašem gradu.

Margaret Arbakl Paterson, Braknel, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Gordon J. Wenham, „Preaching From Difficult Texts“, in Grenville J. R. Kent, Paul J. Kissling, Laurence A. Turner, eds., *He Began with Moses: Preaching the Old Testament Today* (Nottingham, England: Inter-Varsity Press, 2010), pp. 215-232.
2. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 954, sec. ed.

ŠEST NAČINA DA SVET UČINIMO BOLJIM

PRIMENA (Priče Solomunove 14,31; Isaija 58,1-14; Amos 8,4-7)

Neki aspekti starozavetnih vremena izgledaju nam pomalo strano, ali tema koju proučavamo ove sedmice jasno uči da način na koji se ophodimo prema ljudima pokazuje kakav je naš stav prema Bogu. Koliko god da smo poslušni u odnosu na Deset zapovesti, koliko god da poznajemo Bibliju, Isus je jasno rekao da mi treba da živimo za druge. Kako to možemo postići?

Neka pravda bude nešto do čega vam je zaista stalo. Ako niste sigurni koji su Božji prioriteti, čitajte šta je Isaija rekao o tome koliko je važno da se pravda sprovede (Isaija 1,13-17; 58,1-14). Proverite to i kod proroka Amosa (Amos 8,4-7). Čitajte te tekstove u tradicionalnom, ali i u nekim savremenijim prevodima koji se obraćaju direktno nama danas.

Budite velikodušni. Kao mlada osoba, možda se ne osećate dovoljno bogatim da biste davali drugima. Međutim, postoji opasnost da ćete se uvek osećati na taj način. Stoga, neka vaša životna navika bude da dajete, makar nešto malo, počevši od danas.

Ima tako mnogo društvenih pitanja povodom kojih treba da se čuje vaš jasan, hrišćanski glas.

Dajte spontano. Planirano davanje je dobro, ali ako nemarno prolazite pored ljudi koji su u potrebi, vaše srce može da otvrdne. Tačno je, ima prevaranata i zavisnika, stoga upotrebite zdravo rasuđivanje. I, šta god da dajete, ponudite uz to i ljubazne reči.

Donosite dobre svakodnevne odluke. Božje prioritete ne možete izraziti jasnije nego što je to Solomun učinio: „Ko čini krivo ubogome, sramoti Stvoritelja njegov; a poštuje ga ko je milostiv siromahu“ (Priče Solomunove 14,31).

Izraz „činiti krivo ubogome“ upućuje nam direktni izazov da razmislimo o svojim svakodnevnim odlukama. Ko je napravio tu majicu koju sam kupio/kupila za samo nekoliko dolara, i zašto je ona tako jeftina? Ko je napravio moj mobilni telefon, i u kakvim uslovima on živi? Otkrijte i podelite to saznanje preko Tvitera. A onda počnite da donosite ispravne odluke.

Zauzmite se za druge. „Otvaraj usta svoja za nijemoga, za stvar svih namijenjenih smrti. Otvaraj usta svoja, sudi pravo, daj pravicu nevoljnome i ubogome“ (Priče Solomunove 31:8, 9). „Sudite ubogome i siroti, onoga koga gone i ništtega pravdajte“ (Psalam 82,3).

Ima tako mnogo društvenih pitanja povodom kojih treba da se čuje vaš jasan, hrišćanski glas: životna sredina, iskorišćavanje ilegalnih imigranata, rasizam, korupcija, prava žena, nasilje, zaštita životinja. Pronađite peticije koje treba da potpišete, političare kojima treba da pišete, i iskoristite svoje pravo glasa.

Razmišljaj globalno. Deluj lokalno. Svi mi treba da razmišljamo i globalno i lokalno o tome kakvim mogućnostima raspolažemo da bismo ovaj svet učinili mestom gde će biti više poštenja, prijateljstva i velikodušnosti prema svima.

ODGOVORITE

1. Da li treba da čekamo da crkva pokrene neki zvanični program pre nego što se zainteresujemo za određeno društveno pitanje? Objasnite svoj odgovor.
2. Mnogi mladi ne glasaju u znak protesta zbog nepravdi u sistemu. Šta biste im vi rekli?

Rob Voler, Somerset, Ujedinjeno Kraljevstvo

Pomislili biste da će ljudi koji imaju najviše da daju biti i najdarežljiviji. Ponekad, oni to zaista i jesu. Na primer, Voren Bafet, čije se bogatstvo procenjuje na oko 70 milijardi dolara, obećao je da će pokloniti 99 procenata svog bogatstva.¹ Međutim, u većini slučajeva, realnost je sasvim drugačija. Psiholog Pol Pif je u brojnim eksperimentima pokazao da su ljudi sa nižim primanjima obično velikodušniji od onih koji su bogatiji.² On je to nazvao „paradoks bogatstva“.

Zbog čega nam se dešava da što više imamo to teže dajemo? Zbog čega nas bogatstvo čini škrtim?³ Pif sugerise da je to zato što bogatstvo dovodi do brojnih problema. Prvi od njih su prava i povlastice. Što više imamo, to se superiornije osećamo u odnosu na druge. Što više imamo, smatramo da smo za to i zaslužni. Na kraju krajeva, da su drugi radili tako naporno kao mi, i oni bi se obogatili.

Treba da posmatramo šta se dešava ljudima oko nas.

Drugi problem je nezavisnost. Novac nam dopušta da vodimo samostalan život, da budemo sami sebi dovoljni. Ne moramo da se oslanjamo na druge, niti da vodimo računa o tome šta se sa njima dešava. Kada je od ljudi zatraženo da crtajući krugove pokažu kako vide sebe u odnosu na druge, bogati ljudi su se sebe predstavili većim, a sve ostale manjim krugovima.⁴

Treći problem je usredsređenost. Bogati uglavnom moraju da se usredsrede na to da ostanu bogati, tako da im preostaje malo vremena koje mogu da odvoje za bilo šta drugo.

Srećom, Pifovi eksperimenti su pokazali i to da se ljudski stavovi mogu menjati. Ako bi pre testiranja posmatrali video snimke o deci koja žive u siromaštvu, ljudi su bili mnogo velikodušniji u svojim odgovorima.⁵

Dakle, treba da posmatramo šta se dešava ljudima oko nas. Treba da pokažemo spremnost da svoje vreme i novac odvojimo kako bismo pomogli onima koji su u nevolji. Tek tada ćemo biti zaista velikodušni.

ODGOVORITE

1. Zašto prvo moramo da volimo Boga, zatim da volimo sebe, pa onda da volimo druge – upravo tim redosledom? Da li se slažete sa tim?

2. Istraživanja pokazuju da su ljudi u skupim automobilima za 50 procenata skloniji da ispolje agresivno ponašanje u saobraćaju.⁶ Šta mislite, zbog čega?

Elizabet Rouds, Havant, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Wikipedia, s.v. „Warren Buffet“, last modified August 14, 2015, https://en.wikipedia.org/wiki/Warren_Buffett.
2. Paul Piff, „Does Money Make You Mean?“ accessed July 20, 2015, http://www.ted.com/talks/paul_piff_does_money_make_you_mean?language=en.
3. Jenny Cosgrave, „Road rage! Beware the man in the blue BMW“, accessed July 20, 2015, <http://www.cnbc.com/id/100962569>.
4. Anne Manne, „The Age of Entitlement: How Wealth Breeds Narcissism“, accessed July 20, 2015, <http://www.theguardian.com/commentisfree/2014/jul/08/the-age-of-entitlement-how-wealth-breeds-narcissism>.
5. Piff, „Does Money Make You Mean?“
6. Isto.

ZAKLJUČAK

Stari zavet ističe koliko je važno davati siromašnima i nevoljnima (Priče Solomunove 14,31). Nesebičnost je stvar srca. Dajući drugima, i sami za uzvrat primite blagoslov. „Podaj mu, i neka ne žali srce tvoje kad mu daš; jer će za tu stvar blagosloviti tebe Gospod Bog tvoj u svakom poslu tvom i u svemu za što se prihvatiš rukom svojom“ (5. Mojsijeva 15,10). Ako želite da vam srce bude ispunjeno, duh oživljen, a um nadahnut, pomažite drugima bez prestanka.

RAZMOTRITE

- Sprijateljite se sa nekim na Fejsbuku i duhovno ohrabrite tu osobu svojim postovima, slikama i porukama. Uložite svestan napor da dosegnete tu osobu.
- Budite mentor nekom detetu u vašoj crkvi. Budite njegov ili njen „veliki brat ili sestra“. Sledite Hristov primer posvećujući vreme drugima i pokazujući spremnost da ih saslušate.
- Sprovedite u delo tekst iz 1. Timotiju 4,12 tako što ćete pomoći nekome da završi domaći, oprati sudove nakon zajedničkog ručka, volontirati u bolnici, propovedati u crkvi, itd. „Oživite“ Boga.
- Napišite pesmu o tome kako je Bog pokazao i pravdu i milost kada je poslao svog Sina da umre na krstu umesto nas.
- U Subotnoj školi ili tokom bogoslužjenja otpevajte pesmu Krisa Tomlina (Chris Tomlin) pod nazivom „At the Cross“ („Na krstu“).
- Naslikajte svoje viđenje o tome kako su se pravda i milost ukrstile na krstu.

POVEŽITE

Psalam 82,3.

Ellen G. White, „Reward of Service“, *Christian Service*.

Dan Strobell, *Justice & Mercy* (1999).

Gino Kim, Seul, Koreja

Pouka 4

Od 16. do 22. jula 2016.

Pravda i milost u Starom zavetu – 2. deo

»I sve životinje što se miču kuda god dođe ova rijeka, biće žive i biće veliko mnoštvo riba, jer kad dođe ova voda onamo, druga će postati zdrava, i sve će biti živo gdje ova rijeka dođe.«

(Jezekilj 47,9)

Dok pišem ovaj članak, Kenija je u žalosti za studentima Univerziteta Garisa koji su poginuli od ruku terorista 2. aprila 2015. godine. Prema rečima očevica, policajci su upali na kampus i izvršili smrtonosni napad, ostavljajući za sobom stotinu mrtvih mladića i devojaka i veliki broj ranjenih.¹

Ranije, u aprilu 2014, grupa naoružanih otela je 200 devojčica iz škole na severoistoku Nigerije.² Situacije slične ovima kod mnogih izazivaju osećaj obeshabrenja i beznađa. Teško je ljudima u takvoj situaciji da oseće sigurnost da

Vreme je da ih pozovemo u svoj dom.

koji su doživeli nesreću. Pa ipak, zar ne mislite da bi bilo od još veće koristi kada bi hrišćani – vi i ja – takođe pokazali saosećanje prema onima kojima je to potrebno?

Biblija poziva hrišćane da budu nosioci promena u svom društvu. Hrišćani treba da saosećaju sa ljudima koji su pogođeni glađu, sušom i drugim nesrećama.

Inicijativa koju mi preuzimamo da bismo dela dobročinstva proširili i na braću i sestre izvan crkve u skladu je sa našom hrišćanskom misijom da preobražavamo svoje društvene zajednice delima ljubavnosti i milosrđa. Bog očekuje od nas da srušimo granice između Jevreja i neznabožaca i činimo „dobra dela“ (Efescima 2,10) za one kojima je to potrebno. Šta dobijamo time što sedimo i posmatramo svet koji se, bez sopstvene krivice, valja u krajnjem beznađu?

Zadatak da se dosegnu ožalošćeni i da im se pruži uteha podseća na situaciju iz 1850-ih kada je više od 30.000 dece bez roditelja preplavilo Njujork, a da niko, osim jednog dvadesetšestogodišnjeg propovednika, nije mario za njihove neprilike. Čarls Loring Brejs organizovao je pokret koji je spasio više od 120.000 napuštene dece i pomogao im da nađu nove domove.³

Stanje beznađa i obeshabrenja česta je pojava u našem društvu. I ako ne pozovemo beznadežne i obeshabrene da budu deo naše porodice, oni će ostati zarobljeni u svojim problemima. Vreme je da ih pozovemo u svoj dom, da bi mogli da nam se pridruže i dožive radost koju Hristos unosi u srce onih koji Ga prihvate kao svog ličnog Spasitelja. Ove sedmice diskutovaćemo o tome kako možemo da pokažemo ljubavnost prema braći i sestrama u našem društvu, koji su obeshabreni i bez nade.

Pauline Otjeno, Kisumu, Kenija

1. „Kenya Mourns Victims of Garissa al-Shabab Attack“, BBC News, accessed April 7, 2015, <http://www.bbc.com/news/world-africa-32187891>.
2. „Escaping Boko Haram: How Three Nigeria Girls Found Safety“, BBC News, accessed July 13, 2015, <http://www.bbc.com/news/world-africa-29762252>.
3. „The Orphan Trains“, Childrenaidsociety.org, accessed July 13, 2015, <http://www.childrenaidsociety.org/about/history/orphan-trains>.

17. jul 2016.

ULOGA CRKVE – DA PROMENI SVET

DOKAZ (Matej 5, 13-16)

Ne

Članovi crkve trebalo bi da budu osposobljeni da predstavljaju Hrista u grešnom svetu. On ima moć da obezbedi sve što je nekome potrebno da bi pokrenuo promenu i obnovu srca kod onih koji pate, koji su obeshrabreni i slomljenog srca. Hrišćani ne predstavljaju Hrista tako što voze najpopularnije automobile i žive u najluksuznijim domovima. Oni Ga predstavljaju time što su nosioci promene, kao svetlost i so svetu.

Sa duhovnom svetlošću koju stiču kroz molitvu i proučavanje Biblije, hrišćani su poslani da izađu i objave Hrista onima koji su još uvek u tami.

„Svetlost osvetljava neku situaciju ili mesto. Svetlost otkriva – ona reflektuje dobro i zlo. Svetlost se širi iznutra ka spolja. Ona nije statična i ne može se zadržati. Svetlost je najjača na svom izvoru i sve više slabi što se više udaljavamo od njega. Isus je došao da donese svetlost kako bismo kroz Njega videli Boga, ali i pravu prirodu čovečanstva. Svako od nas ima tu Svetlost u sebi. Možemo odlučiti da je sakrijemo ili da joj dopustimo da svetli. Ako je sakrijemo, ona će se na kraju ugasiti.“¹

Koristite svetlost koju imate unutar svoje sfere uticaja. Ako ste student, donesite svetlost svojim cimerima, profesorima i kolegama. Pomozite im da pronađu rešenja za svoje probleme tako što ćete im ponuditi savet koji je u skladu sa Biblijom. Tražite da vas Bog vodi svojim Svetim Duhom. Neka svetlost sija postojano kroz vaše reči i dela tako da drugi mogu biti privučeni božanskom Izvoru svetlosti (Jovan 1,9).

Na času hemije, so je predmet proučavanja i učenicima se skreće pažnja na njena svojstva i primenu. U kuvanju, so je sasvim običan sastojak, ali njen nedostatak može da upropasti jelo. Hrišćani treba da budu primer kvaliteta istovetnih onima kakve ima so. „So čuva od kvarenja. Ona je moćna, ali neupadljiva. Ona je katalizator promena... Prstohvat soli može značiti mnogo... (Isus) je siguran da mala grupa može doneti promenu. Međutim, ne sme se dozvoliti da so izgubi svoj ukus, jer bi, u tom slučaju, postala beskorisna.“² Svetu je potrebna duhovna so da bi zadovoljio božanski ukus. Od suštinske je važnosti da članovi crkve postanu duhovna svetlost i so ljudima koji čeznu da ispitaju i vide „kako je dobar Gospod“ (Psalam 34,8).

ODGOVORITE

U kojim situacijama so gubi svoju slanost? Šta možete učiniti kako bi „osolili“ situaciju u kojoj se nalaze neki ljudi koje poznajete, a kojima je potreban Spasitelj?

Rouz Ogutu, Najrobi, Kenija

1. Kathy Bergen, „Salt and Light—Matthew 5:13–16“, Saltandlight2012.org, accessed July 13, 2015, <http://www.saltandlight2012.org/bergen.pdf>.
2. Isto.

Dah novog života (Jezekilj 37)

Dve pojedinosti se posebno ističu u Jezekiljevoj viziji o suvim kostima. Prvo, ona dočarava nemir koji ljudi doživljavaju kada napuste Božje prisustvo. Drugo, ona razjašnjava poruku o izbavljenju do kojeg dolazi kada Bog odgovori na vapaje svog naroda koji se našao u beznadežnoj situaciji.

Izraelski narod se molio za izbavljenje. Nakon što su prognani u Vavilon (2. O carevima 24,10-16), sve što su mogli da vide bila je mračna budućnost, crna rupa koja je pretela da ih proguta. Doživeli su dubok bol beskućništva, odvojenosti od svoje zemlje, svog hrama i svog Boga.

Mi smo Hristovi predstavnici u svojoj generaciji. Mi treba da Ga predstavljamo među onima koji nisu primili dobru vest o spasenju.

Preko proroka Jezekilja, Bog im je poslao poruku da nije sve izgubljeno. U to vreme, proroci su bili Božji glasnici narodu. Ponekad su proroci iznosili poruku o sudu i pozivali na pokajanje. U drugim prilikama, pozivali su narod na poslušnost. Međutim, u 37. poglavlju svoje knjige, prorok Jezekilj izneo je poruku nade, poruku da će Bog svoj prognani narod vratiti u njihovu zemlju: „I poznaćete da sam Ja Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas iz grobova vaših, narode Moj“ (Jezekilj 37,13).

Baš kao što je Jezekilj preneo poruku o izbavljenju Izraelcima koji su bili u izgnanstvu, tako smo isto i mi pozvani da dosegneмо ljude i čitave zajednice koje žive u beznađu. Iako ti ljudi ne moraju obavezno biti u izgnanstvu, možda se nalaze u lancima siromaštva, droge, bolesti, ili posledica društvenih previranja (videti Matej 5,16).

Reka života koja teče iz hrama (Jezekilj 47,1-12)

Reka koja je izvivala iz hrama imala je retko i posebno svojstvo da neutrališe slanost Mrtvog mora. Osim toga, drveće koje je raslo na njenim obalama donosilo je isceljenje. Rani hrišćani su koristili istu simboliku kako bi predstavili duhovno isceljenje koje Hristos nudi. Hristos predstavlja izvor isceljenja koji teče od Božjeg prestola (videti Otkrivenje 22,1.2). To znači da je Hristos, uprkos našim patnjama, beznađu i očajanju, uvek u stanju da nas podigne iz prašine i očisti nas svojom krvlju. „Te vode simbolizuju Hristovo evanđelje, koje je krenulo iz Jerusalima i proširilo se na okolne zemlje, a isto tako i darove i silu Svetog Duha koji ga je pratio, i čijom zaslugom se ono nadaleko pronoelo vršeći blaženi uticaj.“¹

Mi smo Hristovi predstavnici u svojoj generaciji. Mi treba da Ga predstavljamo među onima koji nisu primili dobru vest o spasenju. Kao moćna reka pravednosti koja se pominje u Knjizi proroka Amosa 5,24, Hristovo evanđelje

je u stanju da osvoji sve generacije. Mi treba to da pokažemo svojim delima ljubaznosti.

Dopustiti našoj svetlosti da sija (Matej 5,16)

Biblija prepoznaje hrišćane kao one koji su svetlost svetu (Matej 5,14). Obraćajući se svojim učenicima na Gori, Hristos im je rekao šta moraju da čine kako bi drugi videli svetlost koju oni poseduju. Bilo je od presudne važnosti da njihova svetlost obasja svet.

Iscljujuće dejstvo reke koja je isticala iz hrama (Jezekilj 47,12) predstavlja sinonim za preobražaj koji ljudi doživljavaju kada prihvate svetlost spasenja. Ta reka je donosila plodnost, isceljenje i život. Na isti način, Hristovo evanđelje zauvek menja ljudski život.

Predstavljajući Hrista svojoj društvenoj zajednici i ljudima koji su u potrebi, možemo preobraziti život onih koji se još uvek nalaze pod okriljem tame i potrebna im je dobra vest o spasenju. „Kada je mračno, ko god ima svetlost nalazi se u položaju da odlučuje šta treba činiti... Ljudi se sudaraju sa svim i svačim pokušavajući da pronađu put u tami. Mi hrišćani smo svetlost. Tragično je što ne koristimo 'baterijske lampe' koje nam je Bog dao da bismo svetu pružili nešto svetla. Uključi svoju lampu, hrišćanine, da bi ljudi koji se nalaze u mraku mogli da vide. I kada je uključiš, podigni je visoko, da bi bila vidljiva svima.“²

Obećanje o radosti (Isaija 61,1-11; Luka 4,18)

Kada je otpočeo svoju službu u Nazaretu, Hristos je skrenuo pažnju okupljenima na spise ranih proroka. Pozivajući se na ono što je Isaija zapisao mnogo godina ranije, On je ponovio da je Njegova misija da donese dobru vest o spasenju ranjivim zajednicama i ljudima Njegovog vremena. „On je trebalo da bude utešitelj, i On je to zaista bio, kao propovednik, iscelitelj i izbavitelj. On je poslat da uteši sve koji su žalosni, i koji se u svojoj žalosti obraćaju za utehu Njemu, a ne svetu.“³

Kao što je Isaija objavljivao Božja obećanja Jevrejima, tako hrišćani treba da objavljuju Božja obećanja o spasenju ovom svetu. Dok čekamo Hristov drugi dolazak, crkva treba da ostane nosilac promene kako bi donela svetlost onim društvenim sredinama koje se nalaze u mraku.

ODGOVORITE

1. Kako vaše „lampe“ mogu postojano da svetle, a da im se „baterije“ ne isprazne?
2. Kako možete vi, kao predstavnik crkve, da budete nosilac promene u svojoj društvenoj zajednici i šire?

Bob Kolins, Rongo, Kenija

-
1. *Matthew Henry's Concise Commentary*, „Ezekiel 47“, Biblehub.com, accessed July 13, 2015, <http://biblehub.com/commentaries/ezekiel/47-1.htm>.
 2. Keith R. Krell, „Mission Possible (Matthew 5:13–16)“, Bible.org, accessed July 13, 2015, <https://bible.org/seriespage/2-mission-possible-matthew-513-16>.
 3. *Matthew Henry: Commentary on Isaiah 61*, Blueletterbible.org, accessed July 13, 2015, https://www.blueletterbible.org/Comm/mhc/Isa/Isa_061.cfm.

Elen Vajt je objasnila šta je Hristos mislio kada je svojim sledbenicima i slušaocima kazao da su oni so i svetlost svetu (Matej 5,13-16).

„Pošto je objasnio u čemu se sastoji prava sreća i kako može da se postigne, Isus je određenije ukazao na dužnost svojih učenika, kao učitelja izabranih od Boga da povedu druge stazom pravde i večnog života.“¹

Hristos je znao da će Njegovi sledbenici, dok se budu trudili da objave evanđelje, nailaziti na protivljenje sveta. Stoga ih je podsetio: „Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svakojake rđave riječi lažuci, Mene radi“ (Matej 5,11.12).

Iako su izazovi uvek prisutni, mi ne treba da izgubimo iz vida svoju ulogu kao onih koji su so svetu. Svet voli greh, ali ako mi ostanemo čisti kao so, možemo ga sačuvati od njegovih posledica. „Vi ste so zemlji“, rekao je Isus. Ne-

»Religija Biblije ne može se zatvoriti između korica knjige, niti između zidova crkve.«

mojte se povlačiti iz sveta da biste izbegli progonstvo. Treba da prebivate među ljudima, da ukus božanske ljubavi može da bude kao so koja će sačuvati svet od kvarenja.“²

Kada je rekao da smo mi svetlost svetu, Hristos je objasnio da su „Jevreji ... mislili da dobra spasenja prisvoje samo za svoj narod, ali im je Hristos pokazao da je spasenje kao sunčev sjaj. Ono pripada celom svetu. Religija Biblije ne može se zatvoriti između korica knjige, niti između zidova crkve.“³

Naša uloga je da idemo i donosimo nadu tamo gde je ona izgubljena, da obnavljamo sreću tamo gde vladaju žalost i očajanje, i da objavljujemo Hristovu poruku onima koji pred sobom vide samo sumornu budućnost.

„Ljudima moramo prići sa pouzdanom Božjom Rečju. A kada oni prihvate tu Reč, Sveti Duh može da dođe... U svom govoru, pevanju, i svim svojim duhovnim službama, mi treba da otkrivamo onu smirenost, dostojanstvo i po- božno strahopoštovanje koji pokreću svako iskreno Božje dete.“⁴

ODGOVORITE

Zašto je neophodno da se naoružate Božjom Rečju kada govorite prijateljima, porodici, ili strancima koji nemaju lični odnos sa Bogom?

Džeklin Acieng, Kendu Bej, Kenija

1. Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 305 orig.

2. Isto, str. 306 orig.

3. Isto, str. 306, 307 orig.

4. White, *Selected Messages*, bk. 2, p. 43.

20. jul 2016.

UPOTREBITE SVOJ HRIŠĆANSKI ŽAR DA BISTE VRŠILI UTICAJ

Sr

PRIMENA (Mihej 6,8)

Hrišćani su pozvani da budu deo velikog preobražaja koji Bog želi da se odigra u ovom svetu. Bilo kad, bilo gde, u okviru svoje sfere uticaja, mi treba da ispunjavamo Božju nameru. Ono što treba da razumemo jeste da ne moramo biti pastori, starešine, đakoni ili đakonice da bismo vršili uticaj. Već i to što smo hrišćani osposobljava nas da propovedamo evanđelje.

Jednom kada pozovemo Boga da deluje u nama preko Svetog Duha, počemo da gledamo na stvari drugačije i da postupamo kao Njegovi predstavnici u svakoj situaciji u kojoj se nađemo. Kao nosioci promene za Boga, mi posedujemo sposobnosti i talente za kojima mnogi tragaju da bi dobili rešenje za svoje probleme.

Stoga, iskoračite i uzmite učešća u rušenju barijera i predstavljanju Hrista onima koji su u potrebi. Čineći to, vi ćete ispuniti ono što Biblija kaže u Knjizi proroka Miheja 6,8. „Pokazao ti je, čovječe, šta je dobro; i šta Gospod ište od tebe osim da činiš što je pravo i da ljubiš milost i da hodiš smjerno s Bogom svojim?“

Evo nekih oblasti u kojima biste mogli dati svoj doprinos kao nosioci promene za Boga u ovom mračnom svetu:

Porodica. S obzirom na stalne izazove sa kojima se porodice suočavaju u današnjem svetu, možete odigrati svoju ulogu kao Božji predstavnik da biste preobrazili instituciju porodice. U svom sopstvenom domu postanite bolji sin ili ćerka, bolji rođak, ili bolji supružnik. Uspostavite dobre odnose sa svojim tetkama, ujacima, stričevima, babama i dedama, sestrićima i bratancima. Svojim ponašanjem pokažite šta je to što Bog želi za celu hrišćansku porodicu. Izvan svog porodičnog kruga govorite o hrišćanskim idealima sa drugim mladima i njihovim roditeljima, zalažući se za pokazivanje Božje ljubavi.

Obrazovanje. Dajte svoj doprinos promeni obrazovnog sistema u vašoj zajednici tako što ćete se prijaviti da volonterski radite u školama. Molite se za školsku upravu i nastavnike. Zalažite se za obrazovnu sredinu koja odražava Boga u svim dimenzijama. Pomažite svojoj deci u domaćim zadacima i stvorite bolju sredinu za učenje i prilike koje će ih približiti Bogu.

Posao. Ne zaboravite da pozovete Boga na svoje radno mesto. Obavljajte svoje dužnosti marljivo i pošteno. Upotrebite dobit koju ostvarujete da biste podržali Božje delo.

Kada sežete ka ljudima i trudite se da im predstavite Boga, On će vam dati silu da savladate izazove i obučiće vas kako da ispunite zahteve zadatka koji vam je dao.

ODGOVORITE

1. Na koji još način možete biti Božji nosilac promene?
2. Sa kojim izazovima mislite da ćete se suočiti kada budete pokušali da, delovanjem Svetog Duha, preobrazite ovaj svet?

Samson Ogutu, Najrobi, Kenija

Nakon što sam pročitao 37. poglavlje Knjige proroka Jezekilja, javio mi se čitav niz pitanja. Da li će ljudi izvan hrišćanske zajednice uspeti da upoznaju Boga? Da li će oni koji žive u očajanju, koji su bez doma, zarobljeni posledicama loših odluka, uspeti da prihvate Hrista kao svog Spasitelja? Šta ja moram da uradim kako bih omogućio da se takvi ljudi vrate kući?

Kosti koje je Jezekilj video u viziji označavaju odsustvo života, ostatak onoga što je nekada bilo živo biće. Posledice greha učinile su da veliki procenat ljudskog roda bude kao te suve kosti. Mnogi ljudi su mrtvi u grehu (Efescima 2,1) i veoma im je potrebna dobra vest o spasenju da bi se ponovo vratili u život.

**Onde gde su
samo suve kosti,
On vidi živa bića.**

(Joilo 3,14), a sve što im je potrebno jeste glasnik koji će im pomoći da nađu put kojim će se vratiti Izvoru života (Jovan 14,6).

U trenucima beznađa i očajanja Bog odgovara porukom nade i ohrabrenja. Onde gde su samo suve kosti, On vidi živa bića. Bog je proveo Jezekilja pokraj tih suvih kostiju unaokolo (Jezekilj 37,2). Na isti način, Bog i nas vodi ka onima kojima je potrebna nada, ohrabrenje i dobra vest o spasenju.

U „dolini sudskoj“, bezbrojno mnoštvo se bori sa teškim okolnostima. Narušeni odnosi, nezaposlenost, zloupotreba droge, bolesti, razvodi i mnoge druge teškoće predstavljaju ozbiljan izazov za veliki broj ljudi. Šta vi možete učiniti da biste im pomogli?

Na osnovu Svetog pisma, uviđamo da imamo posebnu odgovornost da vršimo uticaj na ljude koji žive izvan hrišćanske zajednice (Matej 5,16). Bog je u stanju da nas upotrebi kao svoje predstavnike da bismo postigli velike stvari u svetu. Naša dužnost je da poslušamo Njegovu zapovest.

Prorok Jezekilj je dao dobar primer današnjim hrišćanima: „Tada stadoh prorokovati, kako mi se zapovjedi; a kad prorokovah nasta glas, i gle potres, i kosti se pribirahu svaka k svojoj kosti. I pogledah, i gle, po njima iziđoše žile i meso, i ozgo se koža navuče; ali duha ne bješe u njima“ (Jezekilj 37,7.8).

Ako budemo sledili Božje vođstvo, imaćemo pravu reč za one koji žele slobodu od okova greha i beznađa. Neka nas, u ostatku ove sedmice, Bog vodi kroz dolinu suvih kostiju da bismo izazvali promenu u životu drugih.

ODGOVORITE

1. Kada nam Bog da neki zadatak, kako bi trebalo da odgovorimo da bismo ga uspešno izvršili?
2. Koje još važne pouke možete izvući iz vizije o suvim kostima?

Džordž Otjeno, Homa Bej, Kenija

ZAKLJUČAK

Tokom čitave ovozemaljske istorije, Bog je pozivao svoj narod da govori drugima o Njegovom pravom karakteru. To svedočenje poprima mnoge oblike. Ono može biti izraženo rečima, tokom bogoslužjenja, ili objavljivanjem onoga što je Bog učinio za svoju decu. Međutim, ima mnogo onih koji nisu spremni da o Bogu uče putem tih metoda. Zbog takvih pojedinaca hrišćani moraju da upotrebe druga sredstva kako bi pokazali koliko Bog voli svakoga od nas. Da li ste spremni da budete so i svetlost u ovom svetu u kojem tama često preovlađuje? Na koji način nameravate da govorite drugima o Božjem pravom karakteru?

RAZMOTRITE

- Nacrtajte mural koji predstavlja priču o Jezekilju i suvim kostima iz 37. poglavlja njegove knjige. Odlučite da li ćete to prikazati sa biblijskim likovima, ili prilagoditi modernom okruženju i predstaviti priču u smislu današnje kulture.
- Uporedite priču o suvim kostima sa drugim periodima duhovne borbe koju je Božji narod doživljavao tokom istorije. Ko su bili ljudi koje je Bog birao da vraćaju svet ka Njemu? Kako neka denominacija može da izbegne iskustvo mrtvih kostiju?
- Stupite u kontakt sa nekom lokalnom neprofitnom organizacijom i pridružite joj se kao volonter. Da bismo bili so i svetlost svetu, moramo se sprijateljiti sa onima koji su u svetu. Neki od predloga su lokalno prihvatilište za beskućnike, centar za osobe sa posebnim potrebama, sigurna kuća za žene, nevladine agencije, škole, itd.
- Napravite dramski komad o mladim ljudima koji su svetlost i so u svom susedstvu. Ko bi bio glavna ličnost? Ko bi bio protivnik? U čemu će se sastojati suština zapleta? S kojim će se napetim situacijama ti mladi suočiti? Na koji način bi simboli mogli biti sastavni deo tog dramskog komada? Na koji način bi rasplet priče mogao predstavljati poziv na akciju upućen publici?
- Snimite razgovore sa ljudima iz crkvenih redova. Pitajte vernike na koji način oni sagledavaju crkvu kao svetlost i so u društvenoj zajednici. Koje nove predloge imaju u vezi s tim šta bi crkva mogla da uradi? Montirajte te snimke i ugovorite vreme kada biste mogli da ih prikažete u crkvi. Razgovarajte o novim idejama. Sprovedite svoje planove u delo.
- Razmišljate o pozivu koji je Bog vama lično uputio. Koje duhovne darove vi imate a koji bi se mogli upotrebiti na spasenje drugima? Razmislite o preprekama koje vas sputavaju. Molite se u vezi s tim i tražite od Boga da oživi mrtve kosti u vašem ličnom životu.

POVEŽITE

Isaija 58,5-11.

Arnold Valentin Wallenkampf, *Ezekiel; From Rebellion to Restoration* (Review and Herald®, 1990).

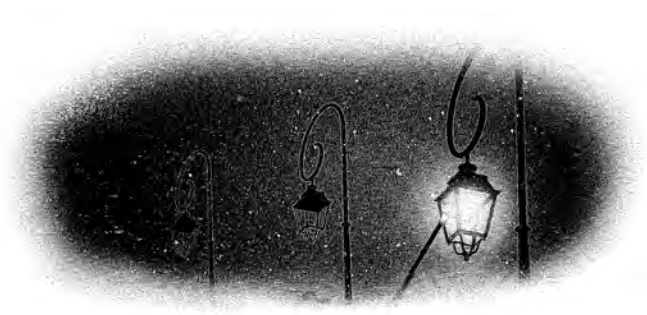
Robert K. McIver, *Ezekiel, The Abundant Life Bible Amplifier* (Pacific Press®, 1997).

Leslie Hardinge, *Yahweh Shamah, God Is There! Meditations on the Book of Ezekiel* (American Cassette Ministries, 2007).

Dina Bartel-Vagner, Vajtsborou, Njujork, SAD

Pouka 5

Od 23. do 29. jula 2016.

Isusove pouke o misionskom radu

»I prohođaše Isus po svoj Galileji učeci po zbornicama njihovijem, i propovjedajući Jevanđelje o Carstvu, i iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima.«

(Matej 4,23)

23. jul 2016.

TO NIJE TAJNA KOJU TREBA ČUVATI

UVOD (*Dela apostola 5,42*)

Su

Himna „Čudesna blagodat“ („Amazing Grace“) puna je dobrih vesti. Prevedena je na mnoge jezike, uključujući i moj dijalekt. Ali, na kojem god jeziku da se peva, ta pesma nastavlja da blagosilja hiljade onih koji je slušaju i primenjuju njene stihove na situaciju u kojoj se nalaze.

Ono što mnogi ne znaju u vezi sa tom himnom jeste da je njen kompozitor, Džon Njtn, pre nego što je prihvatio Hrista, bio trgovac robljem. Njtn je rođen u julu mesecu 1725. godine. Kada je odrastao, trgovao je ljudskim bićima za novac, baš kao i njegov otac pre njega. Ali jednog dana sve se promenilo. Kada je njegov trgovački brod počeo da tone za vreme jedne besne oluje, on je povikao: „Gospode, smiluj se na nas!“ Ubrzo potom, Njtn je komponovao pesmu u kojoj izražava svoju zahvalnost zbog blagodati koja ga je izbacila iz poteškoća i zamki, i opisuje kako je konačno predao svoj život Hristu.*

Glavna poruka te pesme je poruka o spasenju. Kada je pevate, reči se obraćaju vama lično, i uzdižu vas do sile te čudesne blagodati koju Hristos daje onima koji Ga prihvataju. Drugim rečima, ona prožima život različitih ljudi u raznim okolnostima i pomaže im da spoznaju Hrista kao svog Spasitelja. Upravo kada pomislite da je vaš slučaj beznadežan, da vam je život upropašćen tako da se više ne može popraviti, Božja čudesna blagodat leči vaše rane i otkriva vam otkupljujuću silu Isusa Hrista.

A šta da Njtn nikada nije napisao tu pesmu?

A šta da Njtn nikad nije napisao tu pesmu? Šta da nije podelio svoje misli sa svetom? Možda izgleda da su odgovori na ta pitanja suviše jednostavni i očigledni, ali oni mnogo govore o našoj pouci za ovu sedmicu. Milioni ljudi čekaju da čuju neku ohrabrujuću opasku, da dožive zrak svetlosti u svojim naj-mračnijim prilikama.

Govoriti drugima o Hristu, prvi je korak kojim Ga približavamo ljudima. Kada iznosimo sopstvenu priču o izbavljenju, mi donosimo dobre vesti drugima koji se možda bore sa nekom teškom situacijom. Vaše putovanje ka Hristu može predstavljati odskočnu dasku koja će nekoj drugoj osobi pomoći da pro-nađe sopstveni put spasenja.

Ove sedmice raspravljaćemo o tome kako možemo uspešno pomagati svojoj društvenoj zajednici dok idemo Isusovim stopama. To se odnosi na objavljivanje dobre vesti o Njemu i bacanje svetlosti na život ljudi koji su još uvek u potpunom mraku kada je reč o Njegovoj čudesnoj blagodati.

Džulijus Njerere, Najrobi, Kenija

* Taken from Al Rogers, „Amazing Grace: The Story of John Newton“, retrieved from http://www.anointedlinks.com/amazing_grace.html.

ŠTA SVE OBUHVATA RAD U DRUŠTVENOJ ZAJEDNICI

LOGOS (Matej 5,13; 10,5-10; Luka 4,16-20; Jovan 4,35-38)

Uloga hrišćanina je definisana (Luka 4,16-20)

Hristos je znao koja je Njegova misija i nije čekao da Ga ljudi pozovu da širi dobru vest. Ubrzo nakon što je porazio sotonu u pustinji, počeo je da uči o Božjem carstvu u društvenim zajednicama u Galileji. U sinagogi u Nazaretu, jedne subote, Isus je, iznoseći to učenje, ispunjavao svoju misiju.

Čitajući svitak u sinagogi, na javnom mestu bogoslužjenja, On je pokazao da se Njegov posao sastoji u tome da naučava i objašnjava Božju Reč na način koji će zadobijati duše. Dok su Jevreji bili rezervisani u svom učenju i nisu mogli da se odvoje od tradicije, Hristos je došao da oslobodi ljude, pozivajući ih da prihvate evanđelje.

U svojim propovedima, Hristos jasno kaže da je došao da objavi slobodu i izbavljenje onima koji su zarobljeni grehom, ropstvom i kulturnim ograničenjima. On je doneo svetlost duhovno slepima kako bi mogli da prihvate poruku da je nebesko carstvo blizu.

Osim toga, Hristos je najavio da je došlo vreme za promenu i prihvatanje evanđelja o Božjem carstvu. U svetlu Njegovih učenja i mi treba da činimo isto. Poruka je i danas isto tako jasna kao što je bila u ono vreme: „Pokajte se, jer se približi Carstvo nebesko“ (Matej 4,17).

Lakmus test za pravu ljubav (Luka 10,25-37)

U tradicionalnoj jevrejskoj kulturi svešteniku nije bilo dopušteno da dodirne telo umrloga, jer bi ga to učinilo ceremonijalno nečistim (3. Mojsijeva 21,1-4). Stoga je Hristos, pričom o dobrom Samarjaninu, hteo da ukaže da prava ljubav ne poznaje granice.

S obzirom da je žrtva bila bez svesti, sveštenik je verovatno zaključio da je čovek mrtav, i zato je produžio svojim putem. Međutim, dogodilo se nešto potpuno nezamislivo. Jedan Samarjanin, koji je u Izraelu bio prezren kao pripadnik rasne manjine, pružio je čoveku preko potrebnu pomoć.

U nastojanju da dođemo do onih koji su u nevolji ne bi trebalo da znamo za granice. Umesto toga, trebalo bi da razmislimo kakav uticaj možemo da izvršimo u životu drugih ljudi.

Bez obzira na položaj koji zauzimaju u životu, treba da podelimo sa njima dobru vest da Hristovo spasenje može da ukloni njihovu žalost. Hristos je upotrebio tu parabolu da bi pokazao da istinska ljubav ponekad treba da ima prednost u odnosu na neka religiozna verovanja.

Biti so (Matej 5,13)

Hristos je o svojim učenicima govorio kao o onima koji su so zemlji, kako bi ukazao na njihovu ulogu u donošenju evanđelja ljudima. „So čini hranu ukusnijom i prijatnijom, i čuva je od truljenja. Tako i hrišćani, svojim životom i savetima, treba da čuvaju svet od opšte moralne pokvarenosti. Prizivajući Božji

blagoslov kao odgovor na njihove molitve, i svojim uticajem i primerom, oni spasavaju svet da ne utone u sveopštu poročnost i zločinstvo.”¹

Naša uloga kao „soli“ je jasna. Mi treba da ispoljimo svoju sposobnost da menjamo društvo tako što ćemo živeti u skladu sa hrišćanskim idealima i propovedati o njima, i tako što ćemo pomagati svojim bližnjima da prihvate Hrista kao svog Spasitelja. Kada to ne činimo, mi gubimo svoju vrednost i uticaj kao nosioci promene.

Odnos sejača i žeteoca (Jovan 4,35-38)

Hristos je govorio da zadobijanje duša obuhvata i sejanje i žetvu. Ratari znaju koje seme mora biti posejano da bi moglo da dođe do žetve. Proces dovođenja duša Hristu obuhvata njihovu pripremu da po prvi put prihvate evanđelje. Da bismo sejali seme evanđelja, treba da odvojimo vreme za poučavanje svojih slušalaca i vršenje uticaja na njih. Ta faza ima malo vidljivih rezultata. Žetva podrazumeva sakupljanje duša koje su primile Reč prilikom setve i koje su sada spremne da prihvate Hrista kao svog Spasitelja.

Kao Hristovi saradnici mi možemo da sejemo seme dobre vesti, učestvujemo u žetvi duša, ili oboje. Koja god da je naša uloga u dovođenju ljudi ka Hristu, važno je imati na umu da to treba da radimo onako kako je Hristos radio. On je primetio da je polje zrelo i spremno za žetvu (Jovan 4,35). To podrazumeva da mi treba da obavimo jedan posao, a pravo vreme je sada.

Uputstva o osnivanju crkava (Matej 10,5-10)

Kada je Hristos poslao svoje učenike, rekao im je da idu „k izgubljenijem ovčama doma Izrailjeva“ (Matej 10,6). Trebalo je da objavljuju dobru vest da se nebesko carstvo „približilo“ (7. stih). Trebalo je da leče bolesne, čiste gubave, podižu mrtve i isteruju demone. Drugim rečima, Hristos je poručio svojim učenicima da „koriste svoju silu da bi činili dobro. Nije im rekao: 'Idite i premeštajte planine,' niti: 'Puštajte oganj sa neba,' nego: *Lečite bolesne, čistite gubave*. Oni su poslani kao javni blagoslov, da bi napomenuli svetu da ljubav i dobrotu čine duh i suštinu tog evanđelja koje su došli da propovedaju, i tog carstva koje su zaduženi da uspostave. Tako bi postalo očigledno da su oni sluge Boga koji je dobar i čini dobro, i čija milost *prožima sva njegova dela*.”²

ODGOVORITE

1. Šta biste još mogli dodati kao sastavni deo uspešnog rada za društvenu zajednicu?
2. Šta je, po vašem mišljenju, Hristos imao na umu kada je rekao da je „poslenik dostojan svoga jela“? (Matej 10,10).

Selin Kavetsa, Najrobi, Kenija

1. Barnes' Notes on the Bible, retrieved from <http://biblehub.com/commentaries/matthew/5-13.htm>.

2. Matthew Henry's Commentary, retrieved from <https://www.biblegateway.com/passage/resources/matthew-henry/Matt.10.5-Matt.10.15>.

Iznošenjem priče o dobrom Samarjaninu „Hristos je prikazao prirodu prave vere. Pokazao je da se ona ne sastoji od sistema, simbola vere ili obreda, već u vršenju dela ljubavi, u donošenju najvećeg dobra drugima, u pravoj dobroti“¹

Međutim, kao i bogati mladić, mnogi se još uvek pitaju: „Ko je moj bližnji?“ „Ovo pitanje izazivalo je među Jevrejima beskrajne rasprave. Nije bilo sumnje što se tiče neznabožaca i Samarjana – oni su bili stranci i neprijatelji. Ali gde bi trebalo praviti razliku između ljudi iz sopstvenog naroda i između različitih društvenih slojeva?“²

U tradicionalnoj jevrejskoj kulturi društvene klase su određivale kako ljudi treba da se ophode jedni prema drugima. Sklonost ka tome postoji i danas. Međutim, kao što Duh proroštva beleži: „Omogućiti da svetlost prodre je najbolji put za uklanjanje tame. Najbolji način raspravljanja o zabludi jeste iznošenje istine. Pojava Božje ljubavi otkriva izopačenost i greh srca okrenutog sebi.“³

»Naš bližnji je svako ko je Božja svojina.«

Iz priče o dobrom Samarjaninu možemo izvući različite pouke koje nam pomažu da se izborimo sa prilikama u kojima se nalazimo danas. „Hristos je ukazao na to da naš bližnji nije samo onaj koji pripada našoj crkvi i veri. To nema nikakve veze s rasom, bojom ili društvenim razlikama. Naš bližnji je svaka osoba kojoj je potrebna naša pomoć. Naš bližnji je svaka duša koju je ranio i izmučio neprijatelj. Naš bližnji je svako ko je Božja svojina.“⁴

Ove smernice bi trebalo da imamo na umu svaki put kada donosimo odluku da učestvujemo u radu za našu društvenu zajednicu. „Danas je ova pouka isto tako potrebna svetu, kao što je bila u vreme kada je potekla sa Isusovih usana. Sebičnost i hladni formalizam gotovo su ugasili plamen ljubavi i izgnali vrline koje karakter treba da učine miomirisom. Mnogi koji ispovedaju Njegovo ime izgubili su iz vida činjenicu da hrišćani treba da predstavljaju Hrista.“⁵

U priči o dobrom Samarjaninu Isusov „karakter otkriva pravi značaj Zakona i pokazuje šta se podrazumeva pod ljubavlju prema bližnjima kao prema sebi. Kada Božja deca pokazuju milosrđe, ljubaznost i ljubav prema svim ljudima, ona svedoče o karakteru nebeskih zakona.“⁶

ODGOVORITE

Koji vas tradicionalni i kulturni običaji ometaju u naporima da se uspešno bavite radom za svoju društvenu zajednicu?

Norbert Kurema, Tika, Kenija

1. Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 497 orig.
2. Isto, str. 498 orig.
3. Isto.
4. Isto, str. 503 orig.
5. Isto, str. 504 orig.
6. Isto, str. 505 orig.

26. jul 2016.

OMOGUĆITI DA SVETLOST PRODRE

DOKAZ (Kološanima 3,13)

Ut

Piter i Džejsms su bili veliki prijatelji koji su zajedno radili u prometnom lancu prodavnica u Najrobiju. Kao mladi ljudi sa velikim snovima, često su razgovarali o tome kako bi mogli da napreduju u ekonomskom smislu. Njihovo prijateljstvo je jačalo pa su i tokom vikenda, ako nisu radili, posećivali jedan drugog.

Jedne subote popodne, Piter je svratio kod svog prijatelja u neobaveznu posetu. Posle izvesnog vremena, Džejsms je otišao do vešernice da bi nešto obavio. Piter je ostao u dnevnoj sobi i gledao film. Tada je na polici zapazio jednu vesku i uzeo je. U njoj je pronašao Džejsmsovu kreditnu karticu i PIN broj.

Umemorisao je PIN na svom telefonu, karticu je spustio u džep, javio je svom prijatelju da izlazi i obećao da će se brzo vratiti. Uputio se pravo ka najbližem bankomatu. Pošto je upotrebio karticu i PIN broj dobio je pristup Džejsmsovom računu i podigao veliku sumu novca.

Dvadeset minuta kasnije, Piter se vratio u kuću svog prijatelja koji je skoro završio sa svojim poslom. „Baš si brz!“ – rekao je Džejsms ne znajući šta se upravo dogodilo.

„Naravno, obećao sam da ću se brzo vratiti“, odgovorio je Piter.

Kada je Džejsms ponovo izašao da bi dovršio posao u vešernici, Piter je vratio karticu u vesku i nastavio da gleda film. Dvojica prijatelja provela su ostatak dana zajedno i oprostila se uveče uz obećanje da će se sresti na poslu sledećeg dana.

Dva dana kasnije Džejsms je proverio stanje na svom računu i šokirao se onim što su cifre pokazale. Znao je da nije izvršio nikakvu transakciju u skorije vreme i zato je prijavio slučaj banci. Kada je odeljenje za borbu protiv prevara obavilo proveru, otkrilo se da je Džejsmsov prijatelj Piter izvršio potajnu transakciju. Džejsms je bio duboko povređen i okončao to prijateljstvo.

Nekoliko meseci kasnije, Džejsms je na jednoj nacionalnoj radio stanici objavio da je oprostio Piteru to što mu je ovaj učinio. Ta stanica emituje program pod naslovom *Ponovno povezivanje*. Cilj programa je da ljudima pomogne da razviju kulturu opraštanja. Zahvaljujući toj emisiji, Džejsms i Piter su obnovili svoje prijateljstvo i ostavili prošlost iza sebe.

Biblija kaže da hrišćani treba da praštaju jedni drugima po ugledu na Isusa Hrista (Kološanima 3,13). Bez toga, mi nastavljamo da gajimo misli i ogorčenje koje nas lišavaju slobode i sreće. Naš Otac na nebu oprostio nam je blagodaću Isusa Hrista. Kada odlučimo da oprostimo onima koji su nas povredili, mi unosimo svetlost onde gde je nekada bila samo tama.

ODGOVORITE

1. Na koji još način, osim praštanja, možete uneti svetlost tamo gde postoji samo tama?
2. Na koji način praštanje čini rad u korist društvene zajednice uspešnijim?

Vini Nekesa, Kakamega, Kenija

VREME JE DA SLUŽIMO SVOJOM DRUŠTVENOJ ZAJEDNICI

PRIMENA (2. Timotiju 4,5)

Služenje društvenoj zajednici podrazumeva angažovanje oko ljudi, upoznavanje njihovih problema i nuđenje rešenja zasnovanih na Hristovoj poruci. Biblija kaže da su polja zrela i spremna za žetvu (Jovan 4,35-38). Kada dođe to vreme, farmer se priprema za žetvu.

Kada je reč o duhovnim temama, mi treba da postavimo sebi jedno važno pitanje pre nego što započnemo bilo kakvu aktivnost u cilju doseganja ljudi. Kako bi to Hristos danas radio? Iz Biblije možemo mnogo naučiti o tome kako se On bavio doseganjem izraelskih zajednica. Ponekad je to činio lično (Matej 5), dok su u drugim prilikama Njegovi učenici evangelizirali društvene zajednice (Matej 10).

Danas, dok se bavimo aktivnostima za doseganje društvene zajednice, treba da imamo na umu Hristove pouke i da ih primenimo na naše trenutne prilike. Uz vođstvo Svetog Duha, sledeći saveti mogu nam pomoći da postignemo mnogo dobra u naporima da dosegnemo svoju društvenu zajednicu:

Potrudite se da dobijete odobrenje svoje lokalne crkve za aktivnosti koje želite da izvedete u društvenoj zajednici.

Prilagodite svoju poruku publici. Iako je naš krajnji cilj da s vremenom evangeliziramo čitavu zajednicu, od suštinske je važnosti da svaki put izaberemo specifičnu publiku. To će pojednostaviti naše aktivnosti. Program za mlade treba da se bavi potrebama te starosne grupe. Iznesite poruku koja se bavi problemima sa kojima se oni bore – pritisak vršnjaka, finansiranje školovanja, ili savladavanje neke loše navike kao što je pušenje ili upotreba droge.

Izaberite pravi trenutak za svoje aktivnosti. Ako se bavite nekom evanđeoskom aktivnošću na univerzitetском kampusu, povežite se sa administracijom te ustanove da biste saznali koji je najbolji trenutak da vi ili vaša grupa služite studentima. Kada služite u ruralnim oblastima, činite to u vreme kada ljudi nisu zauzeti sejanjem i žetvom.

Uspešno komunicirajte. Upotrebite mogućnosti koje pruža internet, kao što su društvene mreže, da biste preneli svoje evanđeoske poruke. Napravite flajere ili slične pisane materijale koje ćete deliti u tržnim centrima, na autobuskim stanicama, ili drugim javnim mestima u okviru vaše opštine. To može doprineti da društvena zajednica unapred bude spremna za poruku koju ćete iznositi.

Obezbedite odobrenje od svog pastora. Kao i apostoli u Isusovo vreme, mi predstavljamo jednu širu zajednicu vere. Potrudite se da dobijete odobrenje svoje lokalne crkve za aktivnosti koje želite da izvedete u društvenoj zajednici. To odobravanje daće vam pouzdanje i pravi duh da biste krenuli u ostvarenje svojih planova.

Kada osmislite ideje i aktivnosti koje želite da izvedete u svojoj zajednici, okupite jak tim istomišljenika koji će vam pomoći u njihovom sprovođenju. Razjasnite ko je odgovoran za koji vid službe i molite se za vođstvo Svetog Duha. Sa Biblijom kao svojim glavnim oruđem i spremnošću da služite, možete nastaviti da primeњуete svoje evanđeoske programe.

ODGOVORITE

1. Koje biste programe mogli pokrenuti u svojoj društvenoj zajednici?
2. Koje pouke možemo izvući iz Hristovih inicijativa za pomoć društvenoj zajednici?

Loren Nasimiju, Kakamega, Kenija

28. jul 2016.

OPAŠNOSTI KOJE TREBA IZBEĆI PRILIKOM SLUŽENJA DRUŠTVENOJ ZAJEDNICI

MIŠLJENJE (Isaija 2,8)

Če

Stari zavet često govori o pitanju idolopoklonstva. Sledeće pitanje zahteva odgovor čak i u naše vreme: Zašto su se Izraelci stalno okretali ka idolima čak i nakon što ih je Bog oslobodio iz egipatskog ropstva? U nekim delovima sveta danas većina stanovništva još uvek se uzda u služenje bogovima koje uvek valja umilostiviti. Ti ljudi veruju da će se, čak i zbog neznatnog razočaranja svojih bogova, suočiti sa poplavama, glađu, bolešću i nesrećama.

U Bibliji čitamo da postoji samo jedan Bog i da On zahteva potpunu vernost (2. Mojsijeva 20,3-6). Bog je izabrao Izrael da bude sveštenički narod. Dakle, On ih je odvojio od ostalih društvenih zajednica. Međutim, oni su Ga nekoliko puta odbacili i okrenuli se idolopoklonstvu. Popustili su pod pritiskom kulture i običaja koji su ih okruživali. I u današnjem društvu idolopoklonstvo još uvek postoji. lako se ne klanjaju drvenim i bronzanim kipovima, ljudi možda obožavaju novac, imovinu, ili neku popularnu ličnost.

„Čoveku nije dozvoljeno da bilo čemu dodeli prvo mesto u svojoj ljubavi ili u svojoj službi. Ako bilo šta, što cenimo, umanjuje našu ljubav prema Bogu ili se sukobljava sa službom koju Mu dugujemo, od toga stvaramo sebi boga.“*

U svakom slučaju, Biblija upozorava da Bog i Val ne mogu da koegzistiraju (1. O carevima 18,21). U svom nastojanju da dosegne ljude treba da budemo veoma pažljivi da ne uzmemo učešća u grešnim aktivnostima društvene zajednice koju pokušavamo da evangeliziramo. Izvori sile tokom takvih misija treba da budu Božja Reč i Sveti Duh.

Uzimanjem učešća u običajima onih koje nastojimo da dosegne mi to nemo dublje u greh. Mi izlazimo u svet u svojstvu soli (Matej 5,13). Međutim, ako se pridružimo ljudima u njihovim zlim običajima, izgubićemo iz vida svoju misiju da omogućimo da Hristos zablista. Kada je svoje učenike poslao u svet, On ih je poučio: „Ako bude kuća dostojna, doći će mir vaš na nju; a ako li ne bude dostojna, mir će se vaš k vama vratiti“ (Matej10,13).

U svojim naporima da sprovedemo uspešne evanđeoske aktivnosti u društvenoj zajednici kojoj su potrebni setva ili žetva evanđeoskog semena, moramo uzeti u obzir uticaje koji nas okružuju i ostati odani svojoj veri. To je moja molitva za nas dok izlazimo u svet da bismo širili dobru vest o nebeskom carstvu.

ODGOVORITE

1. Koje ste savremene idole u iskušenju da obožavate?
2. Kako možete uspešno služiti drugima, a da ne pretrpite uticaj običaja i kulture onih oko kojih se trudite?

Oskar Lijenzero, Karen, Najrobi, Kenija

* Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 305 orig.

NEMA BOGA, NEMA NADE. UPOZNAJTE BOGA, UPOZNAĆETE NADU!

ISTRAŽIVANJE Luka 4,16-20; 10,29-37)

ZAKLJUČAK

Svako ko živi u današnjem svetu suočava se sa ekstremnim okolnostima. Nedoumice zaokupljaju našu pažnju i oduzimaju nam energiju do te mere da nam je sada, više nego ikad, poruka o Božjoj blagodati, nadi i isceljenju očajnički potrebna. Umesto da provodimo sate razgovarajući o neprilikama čovečanstva, važno je da hrišćani ostanu usredsređeni na Isusa i Njegov nalog da dosegnu ovaj svet. Svakoj klasi u svakom društvu potrebna je nada. Bog ima ideje i planove kojima želi da dopre do drugih ljudi i donese im nadu i Spasitelja.

RAZMOTRITE

- Molite se i tražite od Boga da vam otkrije određene ljude i grupe u vašoj sferi uticaja koje On želi da vi dosegnete za Njega.
- Prikupite primere iz prirode koji pokazuju kako svet prirode stenje u ropstvu greha (Rimljanima 8,20-22). Usredsredite se posebno na napore koji se ulažu kako bi se ublažile te teškoće u prirodi, i uporedite ih sa naporima koji se ulažu da bi se ublažili uzdasi čovečanstva.
- Sastavite pesmu koju ćete podeliti sa drugima, a koja opisuje potrebu sveta za Spasiteljem i ističe nadu koju Isus nudi svakoj osobi.
- Na društvenim medijima ili na oglasnoj tabli u školi ili na radnom mestu postavite natpis sa sledećim pitanjem: „U kojoj oblasti života vam je najviše potrebna nada?“ Analizirajte rezultate.
- Razmislite o populaciji koja se u vašem društvu manje ili više izbegava, kao što je bio slučaj sa Samarjanima u jevrejskoj kulturi Isusovog vremena. Razmislite kako biste vi mogli da dosegnete tu populaciju.
- Posadite semenje u maloj posudi. Vodite evidenciju o svojim naporima i uporedite ih sa onim što je neophodno da bi se posejalo i uzgajilo duhovno seme za carstvo.
- Fotografirajte ili nacrtajte scenu koja predstavlja primer Isusove dobre vesti. Podelite svoju sliku sa nekim kome su potrebne dobre vesti, a koga je Bog doveo na vašu stazu.

POVEŽITE

Luka 1,79; Osija 2,23; Jeremija 31,27.

Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 151-154 orig.

Charles Stanley, *The Blessings of Brokenness: Why God Allows Us to Go Through Hard Times* (Zondervan, 1997).

Liza Pul, Elbert, Kolorado, SAD

Pouka 6

Od 30. jula do 5. avgusta 2016.

Isus među narodom

»I približavahu se k Njemu svi carinici i grješnici da Ga čuju. I vikahu na Njega fariseji i književnici govoreći:

Ovaj prima grješnike i jede s njima.«

(Luka 15,1.2)

Živo se sećam godišnjih aktivnosti za primanje novih članova koje su se održavale u našoj lokalnoj crkvi dok sam bio dete. Popularna pesma „This little light of mine, I'm gonna let it shine“ („Ovoj svojoj maloj svetlosti dopustiću da sija“) ima isto tako mnogo smisla danas kao i pre toliko godina.

Možda poznajete neke ljude koji su se pridružili crkvi, ali su je posle izvesnog vremena napustili. Ima mnogo razloga zašto ljudi odlaze. Jedan od njih je taj što misle da ih je crkva izneverila. U kom smislu crkva izneverava ljude?

Pre nego što potražimo odgovore na drugom mestu, potrebno je da razmotrimo šta od onoga što naši vernici rade predstavlja loš primer za one koji žele da se pridruže crkvi. Biblija govori o crkvi kao o Hristovom telu i Njegovoj nevesti. Oni koji su prihvatili Hrista trebalo bi da odražavaju Njegov život i privlače druge u crkvenu zajednicu. Potrebno je da preispitamo svoje prioritete i usredsredimo se na potrebe ljudi izvan crkve ako hoćemo da ih vodimo ka veri koju smo mi prigrlili.

Koliko ćemo biti u stanju da duše privučemo Hristu uveliko zavisi od toga kako se ophodimo prema njima.

Koliko ćemo biti u stanju da duše privučemo Hristu uveliko zavisi od toga kako se ophodimo prema njima. Treba jasno da iznosimo dobru vest o spasenju. Treba jasno da potvrdimo u šta verujemo i zašto u to verujemo. Treba da izađemo iz klupa i idemo tamo gde se ljudi nalaze.

Međutim, danas su mnogi hrišćani uvučeni u „pacovsku trku života“ (beskrajnu, poražavajuću, besmisleni težnju za nečim). Usredsređuju se samo na ono što je njima važno. Sve manje i manje hrišćana ulaže napore da bi govorilo o Bogu svojim kolegama, prijateljima i članovima porodice koji Ga nisu prihvatili kao svog Spasitelja. Članovi naših crkava jednostavno zanemaruju talente koje im je Bog dao da bi ih upotrebili u Njegovom delu.

Mnogim dušama je preko potrebna Božja Reč. Ako hoćemo da dovedemo više ljudi u crkvu i promenimo svet evanđeljem, promena mora da počne sa mnom i sa tobom. Osim što se, kao vernici, redovno okupljamo u crkvi, mi treba da dolazimo u dodir sa ljudima i izvan crkve. Potrebno je da razumemo njihove potrebe i brige i da odgovorimo na njih.

Kao vernici, mi smo Hristovi „baneri“ dok rečima i delima objavljujemo Njegovu poruku svetu. Hristos želi da se mi radujemo sa onima koji su radosni i plaćemo sa onima koji su uplakani. Kome biste danas mogli da pomognete?

Kevin Otjeno, Najrobi, Kenija

Biblija je jasna kada je reč o Hristovom odnosu prema grešnicima. Činjenica da je Isus umro na krstu za grehe sveta, pokazuje Njegovu spremnost da pozove grešnike da se pokaju i budu spaseni (Jovan 3,16.17).

Međutim, mnogi koriste dokaze o Hristovom druženju sa grešnicima kao izgovor za to što provode vreme sa bezbožnim ljudima i konačno bivaju uvučeni u greh. Da bismo razumeli Hristovo druženje sa grešnicima i carinicima, potrebno je da razumemo razliku između Hristove službe i Njegovog izbora prijatelja. Za početak, On je imao jasno definisanu nameru kada je provodio vreme sa takvim ljudima. On je slušao o njihovim problemima i poučavao ih da bi Ga oni prihvatili kada ih pozove na pokajanje.

Kada su Mu književnici i fariseji prigovorili zato što provodi vreme sa carinicima i grešnicima, Isus im je odgovorio: „Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja nijesam došao da dozovem pravednike no grješnike (na pokajanje)” (Marko 2,17). Na osnovu tog odgovora, saznajemo još više o Njegovoj želji da spasava duše. Hristos se sa grešnicima družio sa određenim ciljem. On nije provodio vreme sa njima jednostavno da bi se zabavio. Njegov cilj je bio da grešnike pozove na pokajanje. Kada idemo kod lekara, mi to činimo da bismo se izlečili od neke bolesti. Kada prihvatimo Hrista, mi to činimo da bismo se oslobodili greha.

Hristos nije uzimao učešća u načinu života carinika i grešnika. On nije provodio vreme sa grešnim ljudima zato što je smatrao da su oni „kul”. Na kraju krajeva, kako bi tama mogla da se pomeša sa svetlošću? On je provodio vreme sa njima da bi im ukazao na njihov greh i ponudio spasenje.

Hristos je grešnicima govorio istinu. Mnogi mladi hrišćani smatraju da moraju biti slični svojim nehrišćanskim prijateljima da bi ovi prihvatili Spasitelja. Međutim, kada se družimo sa bezbožnicima, činimo to na Hristov način.

ODGOVORITE

1. Na koji način možete da govorite o Hristu svojim prijateljima i rođacima koji Ga još uvek nisu prihvatili?
2. Ako neki od vaših poznanika i rođaka odbijaju da prihvate Hrista, kako se ipak možete sprijateljiti s njima?
3. Kojih ste elemenata pomenutih u ovom članku zaboravili da se pridržavate dok ste se družili sa ljudima koji nisu hrišćani?
4. Čega se još možete setiti što bi pomoglo hrišćanima da se uspešno druže sa onima izvan crkve?

ODSJAIVATI HRISTA IZVAN CRKVE*LOGOS (Matej 1,18-23; 9,10-13; Luka 15; Jovan 1,14; Filibljanima 2,12-15)****Bog s nama (Matej 1,18-23; Jovan 1,14)***

Biblija je prepoznala Isusa kao Spasitelja još pre Njegovog rođenja (Isaija 7,13-17). Rođen u svetu kojem je uveliko nedostajala božanska svetlost i razumevanje, Hristos je imao jasno definisanu dužnost da, vodeći ljude ka spasenju, preobrazi njihov način života. Nakon što je okupio tim od 12 apostola, zajedno sa njima krenuo je u misiju preobražavanja, osnivajući nove zajednice i dovodeći nove članove u stado (Matej 4,17).

Zadatak da se preobrazi grešni svet nije lak. On zahteva napor i posvećenost da bi se promenio način života kakav su ljudi poznavali godinama. Hristos, koji je jedno lice Božanstva, morao je da dođe u ljudskom obličju kako bi mogao da se poistoveti sa grešnim muškarcima i ženama i preobrazi ih u svoje obličje. I tako, „Riječ postade tijelo i useli se u nas“ (Jovan 1,14).

U saradnji sa Svetim Duhom, Hristos je poslao svoje učenike da idu po celom svetu i objave svim narodima dobru vest o spasenju (Matej 28,19). Kao Hristovi ambasadori u današnjem svetu, mi treba da idemo stopama učenika kako bismo preobrazili današnje društvo verom koju smo prihvatili.

Nekada izgubljen, sada nađen (Luka 15)

U parabolama o izgubljenima i nađenima, Hristos uvek iznova ponavlja glavnu temu – radost koju nebo doživljava kada se grešnik vraća Bogu. Tako je Hristos, da bi omogućio njihovo spasenje, iznosio svoje parabole carinicima i grešnicima koji su odvojili vreme da bi Ga saslušali. Njegov cilj bio je da nađe makar jednu osobu koja bi promenila svoj način razmišljanja i prihvatila spasenje.

U paraboli o izgubljenoj ovci, Hristos naglašava koliko je važno ostaviti ostatak stada da bi se potražila samo jedna izgubljena ovca (Luka 15,1-7). Kada je pronađe, pastir vraća ovcu u stado. Tada je pastir srećan jer je ovca spasena sigurne smrti u kandžama grabljivca.

Istu pouku Hristos je izneo i u paraboli o izgubljenom dinaru (Luka 15,8-10). Da bi pomogao svojim slušaocima da razumeju poruku, On je izjednačio napor uložen u traženje izgubljenog novčića sa dovođenjem grešnika kući. Slična slika ponovo izlazi na videlo u paraboli o izgubljenom sinu (Luka 15,11-32).

U sve tri parabole možemo videti neograničenu ljubav Hrista koji pokušava da dosegne ljude u njihovim različitim potrebama. Slepí za ono što Hristos radi, književnici i fariseji gundali su zbog Njegovog druženja sa grešnicima. Međutim, Hristos je dokazao da oni greše – a to moramo i mi kao Njegovi ambasadori.

Hristovi saveti o društvenosti (Matej 9,10-13)

U jevrejskom društvu Hristovog vremena sakupljači poreza i grešnici zauzimali su najniži položaj u društvu. U isto vreme, poglavari su sebe smatrali čistim i besprekornim, bez potrebe da se menjaju (videti Luka 18,9-14). Kada su videli da se Hristos druži sa carinicima i grešnicima, pitali su Njegove učenike:

„Zašto s carinicima i grješnicima Učitelj vaš jede i pije?“ (Matej 9,11).

Hristos je, u svojoj beskrajnoj mudrosti, nastavio da se meša sa najnižim slojevima društva koji su smatrani nečistim. Jedan od korisnika Njegove strategije društvenosti bio je Matej koji se obratio i postao Isusov učenik i pisac Evanđelja koje nosi njegovo ime. Krećući se u društvu Hristos je saznavao za probleme sa kojima su se ljudi susretali, a govore koje im je upućivao prilagođavao je načinu na koji su živeli.

Međutim, važno je razumeti da Hristos sam nikad nije prihvatio nijedan grešni vid kulture. Naprotiv, On je koristio prilike u kojima su se ljudi nalazili da bi ih izvukao iz greha. Ako hoćemo da zadobijamo duše za Hrista, mi moramo da oponašamo Hristov primer društvenosti.

Odigrati svoju ulogu kao zvezda (Filibljanima 2,13-15)

Biblija nam iznosi Hristov primer. Kada prihvatimo Boga preko Hrista Spasitelja, On deluje u nama da bi ostvario ono što mi moramo da postignemo. Hristos nam daje sve što je potrebno da bismo se mešali sa društvom izvan crkve. Mi treba da upotrebimo svoju veru da bismo postigli rezultate gde god da idemo i sa kim god da se družimo.

Mi treba da budemo Hristovi glasnogovornici. „Moramo biti marljivi u upotrebi svih sredstava koja vode ka našem spasenju, istrajavajući u tome do kraja. Potrebno je da tome posvetimo veliku pažnju da, i pored svih prednosti koje imamo, ne bismo propali. Radite na svom spasenju, jer je Bog taj koji radi u vama. To nas ohrabruje da damo sve od sebe, jer naš trud neće biti uzaludan – ali moramo se i dalje oslanjati na Božju blagodat. Božja blagodat koja deluje u nama čini da se naši napori ubrzaju i nađu primenu u službi. Božja dobra volja prema nama je pokretač Njegovih dobrih dela u nama. Stoga, obavljajte svoju dužnost bez gundanja.“*

Naš cilj kao hrišćana danas jeste da obezbedimo da dobra vest o spase-nju dosegne svaki kutak ovog sveta. To je uloga koju su imali i učenici. Hristos deluje u nama da bi nam pomogao da ostvarimo Njegov cilj – da dovedimo grešnike natrag kući. Ako postanemo zaokupljeni načinom života i kulturom društvene zajednice, nećemo uspeti da ispunimo svoj zadatak. Lotov primer to potvrđuje (1. Mojsijeva 19,12-26).

ODGOVORITE

1. Kako se možete ugledati na Hrista, a da ne učestvujete u pokvarenosti društva?
2. Koje korake možete preduzeti da biste se kretali među „velikim i moćnim“ u društvu?
3. Na koji način možete govoriti o Isusu u društvenoj zajednici izvan svoje crkve?

Toni Filip Orezo, Najrobi, Kenija

* *Matthew Henry's Concise Commentary*, Christnotes.org, accessed July 14, 2015, <http://www.christnotes.org/commentary.php?com=mhc&b=50&c=2>.

Bog želi svakoga da spase od greha i njegovih posledica. Dakle, Hristos je došao da nas spase za večni život. U svojim parabolama, Hristos je mnogo govorio o radosti koju celo nebo doživljava kada samo jedan grešnik dođe Bogu. Elen Vajt je izrazila ista osećanja kada je pisala o tim parabolama.

„Kad je izgubljena ovca pronađena, pastir je podiže na svoja ramena i vraća se radostan... Ono o čemu se sada govori nije lutanje izgubljene, već radost zbog njenog povratka; jer radost što je ovca pronađena baca u zasenak sve brige, strahovanja i opasnosti koje za sobom povlači traganje za izgubljenom ovcom i njen povratak u sigurnost.“¹

Mi treba da oponašamo primer žene koja je tragala za izgubljenim novčićem.

„Izgubljeni dinar predstavlja zabludelog grešnika koji još uvek luta. Brižljivost sa kojom žena nastoji da pronađe izgubljeni dinar treba da pouči Hristove sledbenike u pogledu njihove dužnosti prema zabludelim koji zastranjuju sa pravog puta. Žena je zapalila sveću da bi dobila više svetlosti, a zatim je metlom čistila kuću i pažljivo tražila dok ga nije našla.“²

Isusov cilj je da spase svet od greha i njegovih posledica. Bog koristi one koji su primili svetlost u traganju za izgubljenima. To uključuje mnoge izazove duž puta. Ali ima i radosti kada, kao rezultat, grešnik biva pronađen i vraćen u stado. Tako učimo da nam je dužnost da tragamo za svojom braćom i sestrama koji su odlutali od svetlosti. Mi treba da oponašamo primer žene koja je tragala za izgubljenim novčićem. Sveti Duh je naša sveća koja nam daje duhovni uvid dok tragamo za onima koji su izgubljeni. Čišćenje kuće podrazumeva oplemenjivanje našeg načina života i zauzimanje za ono u šta verujemo dok se oslanjamo na Hristov primer. Marljivo traganje izjednačava se sa neprekidnom molitvom i akcijom dok nastavljamo traganje.

Treću parabolu „Hristos je ispričao da bi nam pokazao kako naš nebeski Otac prima grešnike koji se kaju. Otac je taj kome je sin sagrašio, pa ipak on, u samilosti svoje duše, pun sažaljenja i spremnosti na oprostaj, ide u susret rasipniku i pokazuje veliku radost što je njegov sin, koga je smatrao mrtvim za svako osećanje sinovske naklonosti, postao svestan svog velikog greha i nemarnosti, vraća se ocu, ceni njegovu ljubav i priznaje njegova prava.“³

ODGOVORITE

Na koji način crkva danas može da pokaže radost kada se grešnici vraćaju Bogu?

Iren Vajtera, Ruiru, Kenija

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 99.

2. Isto, p. 99.

3. Isto, pp. 103, 104.

Isusov odnos sa grešnicima pokazuje Njegovu ljubav prema njima, ali i Njegovu mržnju prema grehu. On je dodirivao grešnike i jeo sa njima. Pa ipak, On sam se ni na sekund nije prepustio grehu. Za razliku od Hrista, naš ugled je okaljavan grehom od trenutka kad smo začeti. Jedini način na koji možemo da se promenimo jeste da prihvatimo Njega kao svog Spasitelja. Biblija nas savetuje da se, kad biramo prijatelje, povežemo sa onima koji su u stanju da se pokaju. Hristos se mešao sa grešnicima da bi mogao bolje da se upozna sa njihovim problemima. Kako bi inače to mogao da se nije mešao sa njima?

Međutim, Hristos nije imao vremena za nepokajane grešnike. Kao što jedan pisac primećuje: „Nema osnova za to da izložite sebe prijateljstvu onih koji su odlučili da odbace Božju volju, čak i nakon što ste se trudili i pozivali ih na pokajanje... Bog nas je jasno upozorio na to da ne stajemo pod tuđi jaram sa nepokajanimima. Svi smo mi grešnici, ali velika je razlika između onoga koji greši i kaje se, i onoga koji greši bez kajanja.“¹

Da bismo se mudro družili, važno je da zamislimo šta bi Hristos uradio u našoj situaciji. Sledeće pojedinosti mogu nam pomoći da se mudro družimo sa onima koji nisu hrišćani.

Ne postavljajte granice. Oponašajući Hristov primer, mi treba da se družimo sa svim tipovima ljudi, uključujući i društveno odbačene. „Isus nije dozvoljavao da društveni položaj ili kulturne norme diktiraju kakav će biti Njegov odnos sa ljudima. Kao dobri Pastir, On je tražio izgubljene ovce gde god da su zalutale. Kada je Matej priredio gozbu, Isus je rado prihvatio poziv. Bila je to odlična prilika da podeli dobru vest o carstvu sa onima kojima je bilo najpotrebnije da je čuju (videti Matej 4,23).“²

Budite spremni da greh nazovete njegovim pravim imenom. Ukoliko grešnike, sa puno takta, ne upozorite na njihov greh, vi u suštini saučestvujete sa njima u tome.

Očuvajte svoju veru. Mešanje sa grešnicima ne znači da treba da napustite svoju veru i prihvatite greh. Uspostavljajte prijateljstva. Slušajte o problemima koje ljudi imaju. Taktično im ukažite na njihove grehe. Zatim ih podstaknite da se pokaju. Ako odluče da to ne učine, nastavite da se molite za njih, i nastavite da svedočite drugima.

ODGOVORITE

1. Da biste se mudro družili, šta biste uradili drugačije od onog što je Hristos radio i zašto?
2. Zbog čega je važno da ne postavljamo granice kad se družimo sa ljudima koji nisu prihvatili Hrista kao svog Spasitelja?
3. Na koji način druženje sa grešnicima može negativno da utiče na našu veru?

Regina Akinji, Najrobi, Kenija

1. B. Page, „Why Did Jesus Hang Out With Sinners and Tax Collectors?“ Revelation.co, accessed July 14, 2015, <http://www.revelation.co/2009/08/03/why-did-jesus-hang-out-sinners-eat/>.
2. „What Is the Significance of Jesus Eating With Sinners?“ accessed July 14, 2015, <http://www.gotquestions.org/Jesus-with-sinners.html>.

Nekoliko časova pre svog hapšenja Hristos je kazao svojim učenicima da će ih svet mrzeti zato što ih je On izabrao „od svijeta“ (Jovan 15,19). Kada je govorio o svetu, Hristos je mislio na društvo i ljude koji ga sačinjavaju. Znao je sa kakvim izazovima će se Njegovi učenici suočavati u Njegovom odsustvu, dok budu objavljivali evanđelje. Da bi ojačao njihovu veru u Njega, podsetio ih

**Bog želi da se
družimo sa ljudima
i govorimo im o
Njegovoj ljubavi.**

je na sledeće: „Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet zadobije a duši svojoj naudi? ili kakav će otkup dati čovjek za svoju dušu?“ (Matej 16,26). Nakon što prihvati Hrista, čovek se usredsređuje na ono što je nebesko više nego na ovozemaljsko. Bolje je imati neprijatelje u svetu ali ostati u Božjoj ljubavi, nego imati milione prijatelja a

nemati Boga.

Međutim, to ne znači da ne treba da imamo prijatelje. Bog želi da se družimo sa ljudima i govorimo im o Njegovoj ljubavi. Druženje sa ljudima izvan naše vere treba da bude pod nadzorom onoga u šta verujemo i odluke da ćemo slediti Božju Reč i onda kad je drugi odbacuju.

Prema tome, mi možemo da se ponašamo prijateljski i ljubazno prema nevernicima, a da ne prihvatimo njihova verovanja. Svet ima mnogo toga dobrog da ponudi. A Bog nam pomaže da pravimo razliku između onog što je dobro i onog što je loše. Mnogim ljudima je teško da donesu odluku da će slediti Hrista. S jedne strane, Biblija nas ohrabruje da budemo so zemlji i svetlost svetu (Matej 5,13-16). To znači da mi treba da predstavljamo Hrista drugima. „Tako da se svijetli vaše vidjelo pred ljudima, da vide vaša dobra djela, i slave Oca vašega koji je na nebesima“ (Matej 5,16).

Međutim, pozivanje ljudi na pokajanje predstavlja pravi izazov na koji se moramo pripremiti. Apostoli su imali svoju meru nevolja dok su osnivali crkve nakon Hristovog uznesenja. Osim toga, Biblija kaže da budući da je Hristos bio progonjen, i mi isto tako možemo očekivati da budemo progonjeni.

Mnogim dušama je preko potrebno da čuju dobru vest. Možda su bolesni, suviše stari da bi hodali, ili finansijski osiromašeni. Naša pouka za ovu sedmicu upućuje nas da predstavljamo Hrista onom delu sveta u kom se nalazimo. Da bismo to učinili, usredsredimo se na nebo.

ODGOVORITE

Sa kojim izazovima se možete suočiti dok se družite sa onima koji nisu hrišćani?

ZAKLJUČAK

Zbog Isusovih čestih kontakata sa grešnicima, jevrejske vođe su Ga javno kritikovale i pokušavale da odvrte ljude od Njega. Međutim, Isus je jasno govorio o misiji koju je imao na zemlji. On je došao da dosegne ljude koji nisu poznavali Boga. On se nije upuštao u grehe koji su Ga okruživali, već je nastojao da izbavi ljude iz zbrke u kojoj su se nalazili tako što se susretao sa njima na njihovom nivou. Kada se družimo sa „grešnicima“ iz svog okruženja, moramo im pristupiti onako kako je to Isus činio – sa ljubavlju, saosećanjem i bez osuđivanja. Isus je došao da bi spasao sve nas, i jedino zahvaljujući Njegovoj blagodati mi nećemo biti osuđeni.

RAZMOTRITE

- Volontirajte u lokalnom centru za beskućnike ili skloništu za žene. Trudite se da svima sa kojima se sretnete pokažete Isusovu ljubav koja dugo trpi. Govorite im o nadi koju mogu imati u Njemu.
- Napravite listu načina na koje možete služiti kao primer Isusa ljudima iz svog okruženja. Pored svake pojedinosti navedite dostižnu, opipljivu promenu u svom ponašanju, na osnovu koje će drugi moći u vama da vide Njega.
- Slušajte pesmu „Isus, Prijatelj grešnika“ („Jesus, Friend of Sinners“) hrišćanske grupe Kasting Krauns (Casting Crowns). (Ako ste u mogućnosti, čitajte reči pesme dok je budete slušali.) Razmišljajte o načinima na koje vi možete biti više nalik Hristu u svojim odnosima sa onima koji nisu spaseni.
- Parafrazirajte parabole iz Luka 15 kao priču za decu u crkvi. Naglasite Isusovu želju da se mi odvratimo od greha kako bismo mogli biti sa Njim na nebu.
- Pođite na ručak sa prijateljem za koga znate da nije spasen. Upotrebite to vreme koje ćete provesti zajedno da biste toj osobi govorili o Isusu, prenoseći Njegovu ljubav u svakom aspektu razgovora.
- Analizirajte svoju sadašnju grupu prijatelja da biste odredili da li vas oni vode bliže Hristu, ili vas odvrćaju od Njega. Ako smatrate da vas vaši prijatelji navode da grešite, osmislite način da ta prijateljstva promenite na dobro.
- Napravite sliku koja dočarava jednu od parabola iz Luka 15. Pokažite to umetničko delo u svom razredu ili grupi za proučavanje Biblije.

POVEŽITE

Kevin DeYoung, „Jesus, Friend of Sinners: But How?“ The Gospel Coalition, <http://www.thegospelcoalition.org/blogs/kevindeyoung/2014/03/04/jesus-friend-of-sinners-but-how/>.

Ellen G. White, „The Little Man Who Became Important“, *From Heaven With Love*.

Alison Sosedo, Dejton, Ohajo, SAD

Pouka 7

Od 6. do 12. avgusta 2016.

Isus je želeo dobro ljudima

*»Jerusalime, Jerusalime,
koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslano k tebi,
koliko puta htjeh da skupim čeda tvoja,
kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila,
i ne htjeste!«
(Matej 23,37)*

Godine 423. posle Hrista, Simeon Stilit Stariji pokušao je da pobegne od sveta, greha i drugih ljudi, odlučivši da će živeti na vrhu stuba. On je tu proveo narednih 37 godina.¹ Nadahnut Simeonovim asketskim primerom, i želeći da pođe njegovim metaforičkim stopama, Alipije Stilit odlučio je da nadmaši svog prethodnika. Nakon 53 godine stajanja na stubu u blizini Adrijanopolisa (u današnjoj Turskoj), oduzela su mu se stopala, tako da je poslednjih 14 godina svog života proveo ležeći na boku.²

Iako su njihovi postupci privlačili mase razodznalih ljudi koji su molili da ih svetac sasluša i posavetuje, asketska zamisao Stilita o približavanju Bogu zasnivala se na čistoti i odvajanju od grehom ispunjenog sveta. Međutim, kada gledamo u Hrista da bismo saznali kako treba da živimo, vidimo da je On uzimao učešća u životu drugih kako bi im pokazao na koji način da imaju puninu istinskog života. On im se nije obraćao sa nekog stuba. Naprotiv, On se susretao sa njima licem k licu tokom svakodnevnih životnih aktivnosti.

U priči o Zakheju, Hristos njemu uopšte ne govori kako treba da živi. On ne pominje njegove grehe, i ne ispravlja njegova uverenja. On jednostavno želi da provede vreme sa njim (Luka 19,1-9). On osvaja Zakheja na ličnom planu time što deli obrok sa njim. Ako budemo sledili Hristov obrazac života, težiće-mo da radimo sa drugima na direktan, lični i uključiv način.

U knjizi *Nehrišćani: Šta nova generacija zaista misli o hrišćanstvu i zašto je to važno*, Dejvid Kinamen, predsednik Barna grupe, i Gejb Lajons iznose rezultate svog istraživanja o tome kako nehrišćani doživljavaju hrišćane. Oni pišu: „Opažanja o hrišćanstvu od ljudi sa strane često odaju sliku crkve zaljubljene u sebe.“³

Pavle je pisao: „Svima sam bio sve, da kakogod spasem koga“ (1. Korinćanima 9,22). Moramo gledati mimo sebe i sresti se sa ljudima tamo gde se oni nalaze.

Daglas Meklej, Betl Graund, Vašington, SAD

1. Fr. Tadros Yacoub Malaty, *A Panoramic View of Patristics in the First Six Centuries* (Alexandria, Egypt: St Mina's Monastery Press, 2005), p. 110.
2. *Wikipedia*, s.v. "Alypius the Stylite," last modified May 19, 2015, https://en.wikipedia.org/wiki/Alypius_the_Stylite.
3. David Kinnaman and Gabe Lyons, *UnChristian: What a New Generation Really Thinks About Christianity... And Why It Matters* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 2007), p. 14.

Prorok koji se najviše opirao (Jona 3,4-4,6; Luka 19,38-42)

Odnos koji crkva u hrišćani kao pojedinci imaju sa drugim ljudima i institucijama na ovoj planeti nije jednostavan. Pozvani smo da svedočimo svetlu, da odražavamo i izlivamo blagodat koja nam je besplatno data, pa ipak, mi često ustuknemo kad treba da ispunimo svoju misiju. Naša uzdržanost može se delimično objasniti nesređenim odnosom sa samim sobom. Možemo biti strogi prema sebi, pa i pored toga što smo možda u izvesnoj meri postigli mir i zadovoljstvo u svom odnosu sa Bogom, i dalje ostajemo grubo prema drugima.

Pozvan od Svemogućeg da najavi propast svojim neprijateljima, drevni izraelski prorok pomišljao je od samog početka da tu ima nečeg sumnjivog – i tako je odlučio da pobegne. To nije ispalo dobro. Čak ni pokušaj samoubistva nije bio dovoljan da spreči Jonu u toj Bogom danoj misiji. Iako je njegova misija bila uspešna, pa se čak i car Ninive pokajao u kostreti i pepelu, Jona nije likovao zbog pobede, niti je poželeo da ga sa suzama zagrlji na rastanku. Umesto toga, on se jednostavno durio, ogorčen zato što je spasenje Ninive njega dovelo u neprijatan položaj.

Isto oholo držanje kao i Jona zauzele su religiozne vođe Isusovog vremena. Kada je Isus došao objavljujući spasenje, književnici i fariseji shvatili su da Njegova poruka podriva njihov status najmerodavnijih ličnosti kada je reč o Bogu. Slika Isusa koji plače nad Jerusalimom, želeći da Mu njegovi stanovnici dopuste da ih zagrlji i poštedi predstojećeg masakra, u oštroj je kontrastu sa Joninim prenemaganjem punim samosažaljenja.

Šta znači voleti? (Matej 5,43-47; Luka 6,27. 35; 23,34)

„Ljubite neprijatelje svoje“ (Matej 5,44). To je zapanjujuća zapovest ali, kao i mnoge nekada revolucionarne ideje, njena dinamičnost sa vremenom je izbledelela. Pa ipak, u svetlu u kome su napadi dronovima, „preventivni rat“, i borba za prvo mesto postali uobičajeni, pravo značenje Isusovih reči zapanjujuće je kao i uvek.

Kada je Isus objavio da naš Otac na nebu, „zapovijeda svome Suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravednima i nepravednima“ (Matej 5,45), On je govorio o Bogu koji se staloženo odnosi prema ljudima. Tačno je da Bog posebno blagosilja one koji Ga slede i poštuju, ali ipak milostivo postupa sa svima – a poziva i nas da činimo isto.

Voleti one koje je lako voleti nije dovoljno. Svako, čak i ljudi dostojni prezira, u stanju su da se brinu za svoje. Ali, da bismo zaista odslikavali svog nebeskog Oca, mi moramo posegnuti – sa prijateljstvom, ljubavlju, prihvatanjem, velikodušnošću – prema onima koji su nam možda odbojni, ili jednostavno nebitni. Zaista, Isus nas poziva da činimo dobro posebno onima koji nas preziru. Zlo se, napominje Isus, ne može pobediti njegovim sopstvenim oružjem, već jedino ljubavlju i dobrotom. Mi se oslobađamo neprijatelja ne tako što ih pobeđujemo, već tako što ih pretvaramo u prijatelje.

Ljubaznost prema bližnjima (Luka 10,27-37; 1. Korinćanima 13)

Priča o dobrom Samarjaninu isto je tako izgubila nešto od svoje prvobitne snage. Danas je reč „Samarjanin“ sinonim za nekoga ko čini dobro, ali za Isusove prve sledbenike, Samarjani su bili verski otpadnici, poštovaoci lažne religije kojima se nije moglo verovati, niti se sa njima trebalo družiti. Zamislite da ta priča govori o pripadniku druge vere koja je u neku ruku slična vašoj, a ipak bitno različita – možda nekoga ko obožava istog Boga, ali ne vidi Isusa kao Spasitelja, ili dodaje doktrine koje vi ne prihvatate. Još uvek je lako one koji veruju drugačije od nas svrstati u jedan stereotip, ali Isus nas sopstvenim primerom poziva da uzdizemo ono što je dobro u svima, bez obzira na naša neslaganja, bez obzira koliko ih se možda plašimo.

**Isus nam je pokazao
da nesebična žrtva
predstavlja samu
suštinu Božje prirode.**

Pavle detaljno opisuje silu i osobine ljubavi u 1. Korinćanima 13. Mi smo skloni da ograničimo primenu ovog teksta na porodicu i one koji su nam dragi, ali Isus nas poziva da volimo svakoga. Sveto pismo nas poziva da negujemo strpljenje, ispoljavamo ljubaznost i pokazujemo poniznost prema svima, od zlobnog kolege do besnog vozača u susjednoj traci. Ono nas poziva da se radujemo istini, a ne tuđoj patnji. Podstiče nas da štitimo sve ljude, da im služimo sa nadom, poverenjem i istrajnošću. To je težak zadatak, ali ako hoćemo da odsajujemo Očevu ljubav, to je imperativ koji menja srce.

Dati prednost drugima (Filipljanima 2,3-5)

„Ništa ne činite uprkos ili za praznu slavu“ (Filipljanima 2,3). To zaista zvuči veoma jednostavno – osim ako živite u društvu koje veliča ambiciju, bilo da se ona ispoljava iz sebičnih ili nekih drugih razloga. I najvredniji napori mogu se iskvartirati nečistim motivima.

Kako možete znati da li su vam motivi pravedni? Sledeći stih pomaže nam u tome: „Ništa ne činite uprkos ili za praznu slavu“ (Filipljanima 2,3). Knjiga propovednikova upozorava nas da je, na kraju krajeva, svaki ovozemaljski trud taština. Svaki posao koji je sam sebi cilj, propašće sam po sebi. Napomena o praznoj slavi upozorava nas da ne budemo oholi. Tekst u 1. Korinćanima 10,31 ukazuje da će se o svemu što činimo suditi na osnovu toga da li se time Bog proslavlja ili ne.

Isus nam je pokazao da nesebična žrtva predstavlja samu suštinu Božje prirode. I premda nas Isusova zapovest da volimo bližnje kao sebe same podseća da moramo isto tako voleti i sebe i brinuti o sebi, Filipljanima poslanica nas podstiče da se ipak usredsredimo na druge.

ODGOVORITE

1. Kako crkva kao grupa može da se usredsredi na druge umesto da se jednostavno bavi samo sobom?
2. Koja su obeležja „prazne slave“?
3. Kako možemo, kao što bi trebalo, da vidimo dobro i u onima sa kojima imamo oštre nesuglasice?

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

„Svetu je danas potrebno ono što mu je bilo potrebno pre hiljadu i devet stotina godina – otkrivenje Hrista. Zahteva se veliko delo reforme, i samo Hristovom blagodaću može se ostvariti delo telesne, umne i duhovne obnove.

Samo Hristov metod doneće pravi uspeh u približavanju ljudima. Spasitelj se pridružio ljudima kao Onaj koji im želi dobro. On je pokazao svoje saosećanje prema ljudima, služio njihovim potrebama i pridobio njihovo poverenje.

Potrebno je da se ličnim naporima približimo ljudima. Kada bi manje vremena bilo posvećeno propovedanju, a više ličnoj službi, ostvaren bi bio veći uspeh. Siromašnima treba pomoći, valja brinuti za bolesne, žalosne i nevoljne treba utešiti, one koji ne znaju poučiti, neiskusne posavetovati. Treba da pla-

„Hristos je svojim sledbenicima poverio lični posao.“

ćemo sa onima koji plaču i da se radujemo sa onima koji se raduju. Praćen silom vere, silom molitve, silom Božje ljubavi, ovaj posao neće biti i ne može biti bez ploda.¹

„U gotovo svakoj zajednici ima mnogo onih koji ne slušaju propovedanje Božje reči, niti prisustvuju bilo kojem bogoslužjenju. Da bi jevanđelje doprlo do njih, ono mora biti odneto njihovim domovima. Često je zadovoljenje njihovih telesnih potreba jedini put kojim je moguće približiti se takvima.“²

„Mnogi ne veruju u Boga i izgubili su poverenje u čoveka. Međutim, oni cene dela saučešća i pomoći. Kada zapaze da neko dolazi u njihov dom bez ikakvih težnji za zemaljskom zahvalnošću i naknadom, da pomaže bolesnima, hrani gladne, oblači gole, teši žalosne i blago ukazuje svima na Onoga čije ljubavi i milosti je čovek koji to radi samo vesnik, kada to vide, njihova srca bivaju dirnuta. Rađa se zahvalnost. Zapali se vera. Oni uviđaju da se Bog stara za njih i spremni su da slušaju kada se otvara Njegova reč.“³

„Hristos je svojim sledbenicima poverio lični posao – posao koji niko ne može da obavi umesto njih. Služenje bolesnima i siromašnima, iznošenje jevanđelja izgubljenima, ne treba prepustiti odborima i organizovanim dobrotvornim društvima. Lična odgovornost, lični napor, lična žrtva zahtev je jevanđelja.“⁴

ODGOVORITE

1. Kako su nečiji lični dodir ili svedočenje unapredili vaš odnos sa Bogom?
2. Kako možete oponašati Hrista u svojoj ličnoj službi drugima?

Liza Herman, Nešvil, Tenesi, SAD

1. Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 143, 144 orig.
 2. Isto, str. 144 orig.
 3. Isto, str. 145 orig.
 4. Isto, str. 147 orig.

DA LI BI SE JONI DOPAO ISUS HRISTOS?

DOKAZ (Jona 3,4-4,6)

Ut

Niniva je u to vreme bila ogroman grad. Bog procenjuje njenu populaciju na 120.000 duša (Jona 4,11). Bilo je potrebno tri dana samo da se prođe njenim ulicama. Procenjuje se da je unutar svojih zaštitnih zidova obuhvatala 100 jutara zemlje, u poređenju sa najvećim gradom u Izraelu koji se pružao na 19 jutara.* Međutim, stanovnici Ninive bili su zli i, da se nisu pokajali, Božji sud bi došao na njih.

Kad želi da pomogne nekome ko srlja u propast, koga Bog poziva? Jona je bio izraelski prorok koji je delovao u okvirima zakona, pravila i propisa Mojsijevih knjiga. Preko njega, Bog je blagoslovio Izrael proširivši njegove međe od Emata do Mrtvog mora (2. O carevima 14,25). Međutim, i pored tog blagoslova, Izrael nije sledio Boga onako kako je trebalo.

Jona nije želeo da opomene Ninivu. Na kraju priče vidimo i zašto, kada on kaže Bogu: „Znah da si Ti Bog milostiv i žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrdjem, i kaješ se oda zla“ (Jona 4,2). On želi da zli ljudi budu uništeni, a svestan je da Bog želi da bude milostiv. Kako neko ko zna koliko je Bog dobar i pun ljubavi ipak može da mrzi Njegovu milost? Božja dobrota prema nedostojnima uznemirila je Jonu toliko da je pozeleo da umre.

Isus se više puta tokom svoje ovozemaljske službe suočavao sa istom vrstom „pravednika“ koji su neke stvari pomešali (Luka 11,29-32; 13,10-17; 14,1-5). To je najživlje ilustrovano u priči o ženi uhvaćenoj u preljubi (Jovan 8,1-11). Baš kao i Bog Otac, Isus čezne za prilikom da spase, ponovo zadobije grešnike i odvrati ih od uništenja. On smireno ali istrajno pokušava da ilustruje da Bog zahteva milost prema grešnicima.

Da li bi Jona, da je živeo u Isusovo vreme, bio u stanju da sledi svog Spasitelja? Izveštaj o Joni završava se razgovorom kakav retko vidimo u Pismu – razgovorom sa dobrim i strpljivim Bogom koji se bori da tvrdoglavog proroka pouči o vrednosti svakog grešnika.

Bogu su svugde u svetu potrebni ljudi kao što je Isus, koji će mimo borbi i grešaka gledati na predivan život u kojem svi možemo uživati sa našim Gospodom.

ODGOVORITE

1. Šta je dovelo do toga da Jona gaji mržnju i sumnje u vezi sa pokajanjem Ninevljana? Zašto nije mogao da se raduje njihovom pokajanju?
2. Da li je Bog izabrao Jonu upravo zato što je on priželjkivao uništenje Ninevljana? Objasnite svoj odgovor.
3. Razmislite o modernim Ninivama današnjeg vremena. U kojoj meri je njima potrebna Jonina opomena i saosećanje koje je Isus pokazao prema grešnicima?

Džejms Mičel Self, Niota, Tenesi, SAD

* *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 4, p. 1001.*

Prijatelji slepog čoveka mole Hrista samo za jedan dodir. Običan dodir. Ništa više. Hristos, međutim, ne samo da dodiruje tog slepog čoveka, već ga vodi izvan sela, i koristeći pljuvačku dodiruje njegove oči, i isceljuje ga.

U Evanđelju po Marku 5,25-34, žena dodiruje Isusov ogrtač i, uprkos tome što ga gurkaju sa svih strana, On se zaustavlja i primećuje je. U to vreme, ova žena bi bila smatrana ceremonijalno nečistom zbog njenih zdravstvenih problema sa tečenjem krvi. Ipak, Isus pohvaljuje njenu veru. On dodiruje čak i gubavca uprkos činjenici da je svako ko boluje od gube u biblijsko vreme bio prezren i odbačen. Matej, Marko i Luka – sva trojica izveštavaju o tome kako je Isus svojim dodirom izlečio čoveka od gube (Matej 8,3; Marko 1,41.42; Luka 5,13).

„Dodir je naročito važan zato što stimuliše lučenje hormona rasta u mozgu.“* Bebama i deci potreban je dodir da bi napredovala. Slično tome, da bismo rasli u Božjoj ljubavi potrebno je da nas dodirne Isus koji je rekao: „Zaista vam kažem, ako se ne povratite i ne budete kao djeca, nećete ući u Carstvo nebesko“ (Matej 18,3). Mi smo Božja deca. On želi da nas dodirne, da bude sa nama – kada smo tužni, usamljeni, odbačeni od društva, prezreni. Hristos je došao na zemlju i dodirivao nečiste (Luka 5,13), svedočio prezrenima (Luka 19,1-10), i provodio vreme sa decom kojoj su branili da Mu priđu (Matej 19,14).

Lepa reč ili gest, koliko god mali, mogu imati veliki uticaj.

U nastavku se nalaze neki predlozi kako možemo da „dodirnemo“ ljude danas:

Izgovarajte blage i ljubazne reči. Takve reči zaista mogu imati isceljujući uticaj (Priče Solomonove 16,24).

Budite oprezni kada kritikujete. Ne žurite da pronađete mane kod drugih. Imajte na umu da potcenjivačke reči mogu da unište nečiju sreću kolika god ona bila. Osim toga, uzmite u obzir da možda pravite i veće greške od osobe koju ste u iskušenju da kritikujete (Matej 7,1-5).

„Dodirujući“ druge dopustite da Hristova svetlost zasja. Lepa reč ili gest, koliko god mali, mogu imati veliki uticaj (Matej 5,16).

Nikad nemojte zaboraviti da smo mi Hristovi predstavnici na zemlji. Mi moramo „dodirnuti“ one koji žive sa nama na ovoj planeti. Moramo im pomoći da rastu u Božjoj ljubavi (Matej 7,12).

ODGOVORITE

1. Setite se i drugih razloga zašto je „dodir“ bio toliko važan u Hristovom radu?
2. Koga ste danas „dodirnuti“?
3. Ima li onih koje vam je teško da „dodirnete“? Ako ima, zašto, i šta možete preduzeti povodom toga?

Johana Bjork, Bizmark, Severna Dakota, SAD

* „Influence Your Child's Brain Potential“, Kidsgrowth.com, accessed July 20, 2015, <http://www.kidsgrowth.com/resources/article/detail.cfm?id=587>.

Moja majka me je učila da sam ja posebna Bogu, da On ima planove za mene i da niko više od Njega ne želi da budem srećna. Pa ipak, nikad nisam uspela da nađem „to nešto“ u sebi. Zato sam se prepustila inerciji. Bila sam savršeno mlaka.

Pohađajući malu crkvenu školu, a zatim adventistički koledž i postdiplomske studije, potpuno sam se saživela sa adventizmom. Ipak, nikad nisam razumela nedostatak interesovanja koji mnogi adventisti pokazuju u svojim zajednicama – osim ako nije reč o tečaju zdravog kuvanja ili tumačenju Otkrivenja na koje pozivamo ljude. Izgleda da smo mi zainteresovani za dete iz susedstva koje se svakodnevno vraća u prazan dom jedino u vreme održavanja biblijske letnje nastave. Tada kažemo: „Dodi, malo jagnje, u *moju* crkvu. Vidi kako *mi* to radimo.“ Zar ne bi trebalo da i mi budemo dobrovoljni davaoci krvi i učestvujemo u kulturnim događajima svoje zajednice? Zar ne bi trebalo da organizujemo letnje izlete sa ljudima iz trošnih kuća u blizini naše crkve? A neki od nas bi možda voleli da se pridruže privrednoj komori. Možda imamo različita verovanja, ali svi imamo bar jednu ranu koju samo Isus može da isceli.

**Ako zaista budem
slušala Boga, On
će mi pomoći da
postupam u skladu
sa Njegovim rečima.**

Prepuštena sama sebi, ja sam sebična i lenja. Ja uzimam najveće parče torte i lažem u vezi s tim. Volim dobar trač i prilično sam kritički raspoložena. Toga uopšte nisam bila svesna sve dok nisam doživela takav gubitak i bol da sam sve predala svom Iscelitelju i Spasitelju. Isus me je spasao od same sebe. Sada se svakog jutra molim da prestanem da Mu stojim na putu, da dopustim da me On upotrebi kako god smatra da je potrebno.

Ako zaista budem slušala Boga, On će mi pomoći da postupam u skladu sa Njegovim rečima. On će me upotrebiti da bi makar malo olakšao nečiji život. On će mi reći, i ja ću ići. Zašto? Zato što sam ja Njegovo dete. A to je i svako drugi. Pozovimo Ga svakog dana da nam pomogne da budemo dete kakvo On želi da budemo.

ODGOVORITE

1. Zašto Bog na naš put postavlja različita interesovanja i strasti, stvari i ljude?
2. Da li imate neke naročite veštine, iskustva, talente i lične crte koje koristite da biste slavili Boga? Ako imate, koje su to, i gde možete da ih upotrebite?
3. Da li je Bog pred vama otvorio neka vrata kroz koja niste prošli? Zašto oklevate?
4. Kada biste živeli svojim punim potencijalom, kako bi to izgledalo?
5. Da li ste ikad dobili podršku od nekog od koga niste očekivali? Kako ste se osećali?
6. Da li idete tamo gde Bog može da vas upotrebi u vašoj zajednici?

ZAKLJUČAK

Izlečite njene slomljene prste koji osuđivački upiru u druge da bi crkva mogla da je uhvati za ruku i uvede unutra. Očistite njegov stomak od prekomernog vina da bi on mogao da svari otrov gubitka. Utešite slomljeno srce da bi moglo biti dovoljno jako za buduće bitke. Kao članovi crkvenog tela, mi služimo istom cilju ali na različite načine. Zajednica može biti ujedinjena izlečenjem pojedinih delova, što će za uzvrat dovesti do uspostavljanja zdrave celine. U tom procesu, celina je još uvek neučvršćena, ali ipak spremnija da bude vođena ka Božjem domu. Tražite od Boga da upravlja vašim koracima prema društvenoj zajednici, a onda i unutar nje. Isus je rekao: „Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe“ (Marko 12,31). Stoga, pozovite Svetog Duha da obitava u vašem srcu. Jedino tada ćete voleti druge ljubavlju opisanom u 1. Korinćanima 13. Budite tamo. Pokažite im da je Hristos tu, u vama.

RAZMOTRITE

- Pitajte Boga kako On može da vas upotrebi da biste pomogli svojoj društvenoj zajednici. Vodite dnevnik o izazovima sa kojima se suočavate sa svakom osobom kojoj pomažete. Vodite beleške o svom putovanju dok nastavljate da pomažete ljudima i zabeležite promene koje zapažate kod sebe kao i kod ljudi kojima pružate pomoć.
- Snimite razgovore sa petoro članova svoje društvene zajednice o tome čime oni mogu da doprinesu opštem dobru. Napravite YouTube prezentaciju na osnovu tih razgovora i pošaljite je na veb adrese što je moguće većeg broja članova zajednice. (Potrudite se da dobijete dozvolu učesnika da snimak prikažete na internetu.)
- Idite od vrata do vrata da biste našli članove društvene zajednice koji bi bili zainteresovani za snimanje hrišćanske pesme hvale koja ne bi bila vezana za neki verski praznik, ili za snimanje CD-a i deljenje društvenoj zajednici.
- Pozovite svako domaćinstvo u svojoj okolini da donira neki predmet koji za njih ima veliku vrednost ili poruku koju bi želeli da pošalju svojoj zajednici. Napravite kolaž koji će odražavati geografsku lokaciju svakog predmeta u odnosu na domaćinstvo iz koga potiče. Postavite ga negde u vašoj zajednici gde svi mogu da ga vide i čitaju o tim predmetima.
- Napišite ili napravite video bilten, ili ljubavno pismo posvećeno vašoj zajednici. Pošaljite njegov sadržaj imejlom na što veći broj adresa.
- Istražite statističke podatke o trendovima u vašoj zajednici kada je reč o zdravlju, kriminalu, nesrećnim slučajevima, itd. Napravite tabelu koja prikazuje te trendove tokom godina i pokažite je starešini svoje crkve. To je dobar način da se otкриje gde u vašoj društvenoj zajednici postoje najveće potrebe.

POVEŽITE

3. Mojsijeva 25,35; Psalam 82,3.4; Efescima 4,28.31.32; Jakov 2,15-18.

Ellen G. White, „The Judgments of God on Our Cities“, *Review and Herald*, July 5, 1906.

Allan Luks, *The Healing Power of Doing Good* (Fawcett Columbine, 1991).

Nil Brajtvajt, Vašington, SAD

Pouka 8

Od 13. do 19. avgusta 2016.

Isus je pokazivao saosećanje

*»I izišavši Isus vidje mnogi narod, i sažali Mu se za njih,
i iscijeli bolesnike njihove.«*

(Matej 14,14)

Saosećanje je emocija skrivena duboko unutar svakog čoveka. Mi je često izražavamo, a da toga nismo ni svesni, niti se trudimo oko toga. Kada se obučavaju za medicinske tehničare, đaci uče kako da izađu na kraj sa tuđim emocijama i ponašanjem dok istovremeno drže pod kontrolom svoje sopstvene.

Kada sam kao učenica medicinske škole prvi put doživela smrt jednog od pacijenata, jedino što sam mogla da izgovorim njegovim rođacima bilo je: „Molim vas, primite moje saučešće.“ A zatim sam raširila svoje ruke i otvorila srce za tu porodicu iz Ciriha, i postala deo njihovog sveta koji se raspadao. U

Kada sam kao učenica medicinske škole prvi put doživela smrt jednog od pacijenata, jedino što sam mogla da izgovorim njegovim rođacima bilo je: „Molim vas, primite moje saučešće.“

tom trenutku, reči iz 1. Petrove 3,8 gorele su kao baklja u meni: „A najposlije budite svi složni, žalostivi, bratoljubivi, milostivi, ponizni.“ I setila sam se da je Isus, dok je boravio na zemlji, svojim učenjem i ponašanjem izražavao saosećanje prema svima.

Zamislite da je bio oblačan dan onda kada je Isus išao prema Jairovoj kući da bi posetio njegovu bolesnu ćerku. Usput se sreo sa ženom koja je bolovala od tečenja krvi i koja je jedino verom u Njega izlečena. Isto se dogodilo i sa dvanaestogodišnjom devojčicom, samo zato što su se njeni roditelji pouzdali u Isusa dovoljno da bi Mu dopustili da provede nekoliko trenutaka nasamo sa njom. Njihova vera i uzdanje u Njegovu životodavnu silu doveli su do njenog isceljenja, iako je gomila koja se rugala ispunila spoljašnje prostori-je svojim smehom (Marko 5,22-43). Jair i njegova porodica takođe su doživeli Isusov dodir i reči kojima je On obnovio život njihove ćerke.

„Sposobnost da saosećamo sa drugima jedna je od najlepših crta koje ljudi poseduju. Ljudsko stanje je u svojoj osnovi usamljenost. Kada posegnemo izvan sebe i pokažemo saosećanje prema drugom ljudskom biću koje pati, mi mu time činimo veliku ljubaznost. On zna da je u osnovi sam, ali da je drugima ipak stalo do njega, i da pokušavaju da ga razumeju.“* Tokom ove sedmice, dok budemo proučavali tu moćnu emociju, potrudimo se da budemo saosećajni prema ljudima sa kojima se srećemo.

ODGOVORITE

Kako vi, kao mladi hrišćanin, možete pokazati saosećanje prema onima koji vas okružuju?

Malika Piters, St. Džons, Antigva i Barbuda

* „Poems About Sympathy“, Family Friend Poems, accessed June 22, 2015, <http://www.familyfriendpoems.com/poems/death/sympathy/#ixzz3doX0fycH>.

14. avgust 2016.

MNOGO VIŠE OD FIZIČKE GRAĐEVINE

DOKAZ (Dela apostolska 2,42)

Ne

Da bismo mogli da damo odgovor, moramo prvo znati kako glasi pitanje. Iako svrha postojanja crkve u modernom društvu možda nije deo tekućih debata u ovom svetu, to pitanje nije ništa manje važno. Dok živimo u svetu u kome glamur i praćenje najnovijih trendova imaju prednost nad svim ostalim, moralnost je gurnuta duboko u pozadinu. Međutim, tekst u Mateju 24,42 savetuje nas da budno motrimo, „jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš“ (Matej 24,42).

Reč *crkva* izvedena je iz grčke reči *kyriakon*. Prema standardnim definicijama, crkva je označena kao zgrada u kojoj hrišćani održavaju bogoslužjenje, dok se *ekklesia* odnosi na zajednicu. Suštinu crkve ne treba pripisivati građevini, već ljudima unutar nje. Božji narod je pozvan da se odvoji i živi prema višim standarima, da koegzistira sa drugima dok istovremeno živi u skladu sa Božjom voljom. „I ostaše jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hleba, i u molitvama“ (Dela apostolska 2,42). Svrha našeg okupljanja subotom u crkvi jeste da učimo o osnovnim verovanjima koja se nalaze u Bibliji. Ako ne budemo učili o tim verovanjima, nećemo moći da rastemo u Hristu. Okruženje pogodno za bogoslužjenje mora se uspostaviti tamo gde Hristovo telo može da se okupi radi bogoslužjenja, molitve i hvaljenja Gospoda.

Crkva je jedna od Hristovih spona sa čovečanstvom.

Crkva nije samo religiozna organizacija. Kada je Isus rekao Petru: „Na ovo me kamenu sazidaću Crkvu svoju“ (Matej 16,18), On je govorio o čvrstom temelju koji čak ni zlo ne može da uzdrma. Jasno je da je „crkva“ mnogo više od fizičke građevine. Iako „prosvećeni“ mislioci vide razum kao svoje objašnjenje vere u Boga, vera bi nesumnjivo trebalo da bude osnovni odgovor. Milost i saosećanje koje pronalazimo u Isusu uveliko premašuju razum. Svako delo posvećeno Bogu uvek prevazilazi sposobnosti smrtnih ljudi.

Crkva je jedna od Hristovih spona sa čovečanstvom. Upravo u crkvi mi prisnosimo Bogu svoju službu. Osim toga, proučavanje Biblije, zajedništvo i molitva se preko crkve iznose u širu zajednicu kako bi svi mogli da spoznaju i dožive spasenje.

Dakle, šta ako mi imamo istinu kakva je u Isusu? Ako ne delimo tu istinu sa ljudima, šta će biti sa nama i ostatkom sveta?

ODGOVORITE

Kako možete doprineti tome da crkva ne bude samo građevina, već i zajednica vernika?

Sabiena Vinston, Kuks Nju Ikstenšn, St. Džons, Antigva

Bog čuje naše uzdisanje (2. Mojsijeva 2,23.24; 2. O carevima 13,23; Isaija 54,7.8.10)

U 2. poglavlju 2. Mojsijeve, kaže nam se kako i zašto je Mojsije pobjegao u Madijansku zemlju. Dok je on tamo boravio, egipatski faraon je umro, ali su Izraelci još uvek bili robovi. Zapravo, njihovo stanje je postajalo sve teže. Upravo u to vreme, oni su vapili za Bogom i On ih je čuo. Bog je uspostavio zavet sa Avramom, Isakom i Jakovom, i premda su sinovi Izraelovi bili neposlušni, On ih neće uništiti. Niti će ih odbaciti (2. O carevima 13,23).

Bog uvek čuje svoju decu. Njegove uši nisu otvrdle toliko da ne može da nas čuje kad vapimo Njemu (Isaija 59,1). Čak i kada Ga ne slušamo i ne izvršavamo Njegove naloge, Njega još uvek pogađa naša patnja. Da, Bog možda za trenutak sakrije svoje lice od sramote, i naravno da je razočaran kad mi odlučimo da idemo svojim putem umesto Njegovim. Pa ipak, On saoseća sa nama. Njegova ljubav i dobrota su bezgranične!

„Bog je još uvek silan i dobar, Njegova ruka je još uvek moćna, a Njegove uši osetljive za vapaje Njegove dece. Kada se smetnje uklone, On može i hoće da pomogne.“ *

Bog je naš saosećajni Spasitelj (Matej 9,35.36; 14,13.14; Luka 7,11-16)

Deo Hristove misije na zemlji bio je da upućuje ljude na svog Oca. Pa ipak, uprkos važnosti te misije, On nikad nije zanemario potrebe ljudi u svom okruženju. Ni u kom slučaju nije dovoljno reći bolesnome: „Moliću se za tebe“, niti gladnome: „Neka je Bog sa tobom“. Iako takve fraze mogu delovati umirujuće, ne mora da znači da one zadovoljavaju neposredne potrebe pojedinca.

Niko ne može da se usredsredi na Božju Reč (ni na bilo koju reč, zapravo) ako je gladan. Isus je to znao, i stoga je uvek težio da zadovolji fizičke potrebe ljudi pre nego što im saopšti duhovne istine. To je primer koji bi trebalo da se trudimo da sledimo u svim svojim misioniskim naporima. Ako hoćemo da govorimo drugima o Isusovoj ljubavi, trebalo bi da pokažemo tu istu ljubav u svojim postupcima.

Hodati u njihovim cipelama (Marko 12,31; Kološanima 3,12.13; 1. Petrova 3,8; 1. Jovanova 3,17)

Pavle nam kaže da treba da budemo milostivi, ljubazni, ponizni, krotki i strpljivi (Kološanima 3,12). Ovo su osobine koje je Hristos uvek ispoljavao dok je boravio na zemlji, bez obzira u kakvim okolnostima se nalazio. Osim toga, Jovan kaže da niko ko tvrdi da ima Božju ljubav u sebi ne može da ignoriše potrebe onih koji imaju manje sreće od njega, naročito ako je u stanju da zadovolji te potrebe (1. Jovanova 3,17).

Bog očekuje od nas da delimo svoje blagoslove. Ako On može da otvori ustave nebeske zbog nas, zar mi ne možemo da otvorimo svoje srce i ruke za druge? Da bismo poslušali Božju zapovest:

„Ljubi bližnjega svojega“ (Marko 12,31), neopodno je da „hodamo u njihovim cipelama“ – da se stavimo u njihov položaj. Pre nego što proučimo propoved o doktrinarnim istinama koje želimo da podelimo sa nekima, trebalo bi da proverimo u kakvim prilikama oni žive i kako im možemo pomoći u njihovim potrebama. Zapitajte se: „Da sam ja u pitanju, kako bih želeo/želela da mi neko posluži?“

Onim što radimo i načinom na koji se ophodimo prema ljudima svedočimo o Isusu više nego molitvama i traktatima koje delimo, koliko god dobri oni bili.

„Udariše suze Isusu“ (Jovan 11,35; Rimljanima 12,15)

„Udariše suze Isusu“. Samo tri reči. Samo jedna rečenica. A ipak od večnog značaja!

Isus je plakao? Zaista jeste. On je bio čovek, te je imao i osećanja. Činjenica da je Isus Božji Sin ne znači da je On lišen ljudskih emocija. On je u potpunosti čovek kao što je u potpunosti i Bog. On se raduje sa onima koji se raduju, i plače sa onima koji plaču (Rimljanima 12,15). Znamo da Hristos može „postradati s našim slabostima“ (Jevrejima 4,15). On oseća isto što i mi. Budući da smo Njegova deca, mi smo Mu dragoceni. Tako je prijatno znati da je Isusu stalo do nas.

Bog nas teši da bismo i mi mogli da utešimo druge (2. Korinćanima 1,3,4)

Kao što smo ranije pomenuli, Bog nas blagosilja da bismo mi mogli da blagoslovimo druge. On nas osnažuje da bismo mi mogli da osnažimo druge. Teši nas da bismo mogli biti izvor utehe za druge. Iskustva kroz koja svakodnevno prolazimo i uspesi koje ostvarujemo nisu samo za naše dobro. Niti treba da služe nama na slavu. Na ovom svetu, mi smo samo Isus kojeg drugi mogu da vide. Prema tome, postati kao On je odgovornost koju svaki hrišćanin treba ozbiljno da shvati.

ODGOVORITE

1. Na koji način vas je Bog blagoslovio? Kako možete na opipljiv način deliti te blagoslove sa drugima?
2. Da li ste spremni da idete Hristovim stopama, čak i ako to znači hodati u tuđim, neudobnim cipelama?
3. Setite se nekoga koga poznajete, a kome je u ovom trenutku potrebna uteha. Molite se da vam Bog pokaže koji je najbolji način na koji možete biti takav izvor utehe, i učinite to!

Esterlin M. Džošaja-Foster, St. Džons, Antigva

* *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 4, p. 309.*

Često čujem sledeće pitanje: „Ako bi ova crkva trebalo da se odseli odavde, da li bi se njeno odsustvo osetilo?“ Crkva se često bavi određenim društvenim pitanjima, ili poziva svoje susele na evangelizacije. Takvi gestovi su važni. Ali kako oni zaista utiču na ljude koje njima pokušavamo da dosegnemo?

Mnogi od nas čeznu za onom vrstom saosećanja kakvo je Hristos pokazao. Pa ipak, „kako malo saosećamo sa Hristom u onome što treba da bude najjača veza jedinstva između nas i Njega – u saosećanju za duše koje su poročne, koje

**Svaki pravi učenik
rađa se za Božje
carstvo kao misionar.** nose krivicu u sebi, koje pate i koje su mrtve u svojim prestupima i gresima! Okrutnost čoveka prema čoveku je naš najveći greh. Mnogi misle da predstavljaju Božju pravdu, dok potpuno zanemaruju da predstave Njegovu nežnost i Njegovu veliku ljubav. Često se osobe, koje oni strogo i okrutno dočekuju, nalaze pritešnjene žestinom iskušenja. Sotona se sa ovim dušama uhvatio u koštac, pa ih grube i nesaosećajne reči obeshrabruju i čine da postanu plen kušačeve sile.

Raditi sa dušama je veoma osetljiv posao. Jedino On koji čita srca zna kako da dovede ljude do pokajanja. Jedino Njegova mudrost može da nam obezbedi uspeh u dosezanju izgubljenih.**

Kad se setimo svog detinjstva, očigledno je da nam često nije bilo pravo kad nas roditelji disciplinuju za nešto što smo smatrali beznačajnom greškom. Bilo bi nam draže da su nam ukazali na grešku, ali sa ljubavlju. I naš nebeski Otac reaguje kada pogrešimo. Mi ispovedamo da smo hrišćani, a ipak ponekad činimo nešto što Bogu nije po volji. Međutim, Hristos nas – budući da je strpljiv i pun milosti – prepušta jedno vreme sebi samima, a onda nam pokazuje kako da Mu se vratimo. Slava Mu na tome! (Isaija 54,7.8; Kološanima 3,2).

To što imamo mogućnost da se vratimo Bogu daje nam nadu da možemo napraviti zaokret od 180 stepeni u svom životu. Imajmo na umu da smo mi možda jedini Isus kojeg će mnogi ikada videti. Stoga, moramo zapaliti svoje male žiške u svom malom mestu, tešeći i zadovoljavajući potrebe onih koji imaju manje sreće od nas.

ODGOVORITE

1. Da li je bolje zadovoljiti fizičke potrebe ljudi pre nego što zadovoljimo njihove duhovne potrebe? Obrazložite svoj odgovor.
2. Kako vi možete (kao pojedinci i kao razred) izazvati promenu u svojoj društvenoj zajednici, kod kuće, na poslu, ili u školi? Osvrnite se na one koji su manje srećni od vas.
3. Prepoznajte načine na koji vaša lokalna crkva može uspešnije da ispolji Isusovo saosećanje u svom neposrednom okruženju.

Perez Hauson, St. Džons, Antigva

* Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 163 orig.

POSMATRAJTE, SAOSEĆAJTE, ODAZOVITE SE!

Sr

PRIMENA (Isaija 54,7.8.10; 2. Korinćanima 1,3.4; Kološanima 3,12)

Ljudi ne pokazuju uvek svoja osećanja, niti otvoreno govore o problemima, ali budite sigurni da teškoće ima svako od nas. Bez obzira koliko mislimo da stvari loše stoje u našem životu, nekome drugom, na nekom drugom mestu uvek je gore. Koliko god to jednostavno izgledalo, pokazati ljubaznost prema nekome u nekoj svakodnevnoj situaciji može imati neopisiv uticaj. Mi ne znamo koliko toga se može postići sa makar nekoliko reči podrške.

Isus, naš primer, bio je uvek spreman da pokaže saosećanje. Kao hrišćani, uvek bi trebalo da imamo Božju ljubav u sebi i da je delimo sa drugima. Bog nas blagosilja da bismo mi mogli blagosiljati druge. Pokazivanje saosećanja je jedan od metoda zadobijanja duša za Boga. U nastavku se navode tri načina na koje možemo pokazati saosećanje.

Opažati. Lako je prepoznati kada je prijatelj u nevolji. Međutim, većina ljudi krije svoje emocije. Kao posledica toga, zaista treba da obratimo pažnju na najmanji nagoveštaj neraspoloženja kod naših poznanika. Kada shvatimo da nešto nije u redu, svi treba da pokažemo saosećanje (1. Petrova 3,8; 1. Jovanova 3,17.18). Ne treba da zabadamo nos u tuđe stvari, da ogovaramo, ili budemo brzi da uzvratimo uvredom na uvredljivo držanje.

Slušati. Osim saosećanja, mi treba da pokažemo i empatiju. Nije uvek lako poistovetiti se sa drugima koji pate i pokazati samilost prema njima. Mi treba da imamo duh praštanja i ispoljavamo saosećanje bez obzira na svoja lična osećanja i mišljenje (O sudijama 2,16-18; Galatima 5,22.23; Kološanima 3,12-14). Treba da slušamo ljude i da razumemo šta nam oni kojima je potrebna pomoć govore.

Činiti. Moliti se za ljude, ili čak samo pomenuti im da su oni u našim molitvama, ponekad je dovoljno da im vrati pouzdanje. Ponekad je onima koji pate među nama potrebno naše prisustvo ili rame za plakanje. U redu je plakati! Sam Isus je plakao (Jovan 11,35). U drugim prilikama, nekome može biti potrebna hrana, prevoz do prodavnice, ili prikladna odeća za razgovor za posao. Kao što možemo pomagati ljudima u njihovoj žalosti, tako se možemo i radovati sa njima kada im se situacija popravi (Rimljanima 12,15).

Ako ne znamo kako da pomognemo ljudima, razmislimo kako bismo voleli da drugi pomognu nama u sličnoj situaciji.

ODGOVORITE

1. Koliko je teško imati na umu da će „i to proći“ kada se sami nalazimo u stanju potištenosti? A koliko sve to izgleda drugačije kada su drugi u emocionalno ili fizički teškoj situaciji?

2. Zašto su ljudi danas tako iznenađeni kada naiđu na one koji saosećaju sa njima?

„Saosećam sa tobom.“ Koliko puta ste to rekli nekom rođaku, prijatelju, ili kolegi? Ali, razumemo li mi zaista šta znači biti saosećajan? Saosećanje se definiše kao „osećanje sažaljenja i tuge zbog nečije tuđe nedaće“.¹ Ali saosećanje je u stvari više od toga.

Možda je jedan od najvećih izraza saosećanja zapisan u Bibliji onaj kad Isus plače za svojim prijateljem Lazarom koji je, nakon bolesti, doživeo preranu smrt. Njegove sestre su poslale po Isusa. Međutim, umesto da požuri do Lazarevog bolesničkog kreveta, On je stigao četiri dana kasnije, naizgled prekasno. Marta je izašla Isusu u susret, jadikujući da je Njegovo kašnjenje doprinelo Lazarevoj smrti. Isus joj je, međutim, rekao da će Lazar zaista živeti ponovo (Jovan 11,20-23). Kada je stigao na Lazarev grob, Njegovo srce bilo je dirnuto žalošću koju je porodica doživela. Tada je Isus, ovaploćenje saosećanja, zaplakao tako da je Njegova ljubav prema Lazaru bila očigledna.

Naše saosećanje ne sme da se zaustavi na tome da delimo jedni sa drugima svoje žalosti.

Zašto je On plakao? Sigurno ne zato što nije bio u stanju da podigne Lazara iz mrtvih. Na kraju krajeva, On je „Vasrsenije i Život“ (Jovan 11,25).

Težina njihove žalosti dirnula Ga je tako duboko da se i On ražalostio. Međutim, Isus nije plakao dugo. Umesto toga, učinio je jedno od najvećih čuda ikad zabeleženih – podigao je Lazara iz mrtvih.

Naše saosećanje ne sme da se zaustavi na tome da delimo jedni sa drugima svoje žalosti. Moramo i podržati jedni druge u teškim trenucima. Kao što jedna pesma lepo kaže: „Kada jednog boli srce, svi lijemo suze, i zajedno se radujemo svakoj pobjedi“.² Baš kao što je Isus plakao zbog Lazareve smrti, i mi treba da pokazujemo saosećanje. Suviše često u svojim crkvama i društvenim zajednicama nesmotreno i nepažljivo prolazimo pored pojedinaca koji pate.

Mi treba da sledimo Isusov primer. Baš kao što je On lečio bolesne, i mi treba da činimo sve što je u našoj moći da bismo olakšali njihove patnje i ohrabрили ih u veri. Naše srce bi uvek trebalo da ide za svakim za koga vidimo da je u problemima i nevoljama. U suprotnom, Božja ljubav nije u nama (1. Jovanova 3,17).

ODGOVORITE

1. Da li je saosećajnije izraziti saučešće ili prolići suzu? Objasnite svoj odgovor.
2. Prilazi vam prosjak koji je poznat kao zavisnik. Traži vam novac da kupi hranu, ali vi znate da će ga verovatno potrošiti na drogu. Šta ćete učiniti i zašto?

Lael Bertid-Džošaja i Odvin Džošaja, St. Džons, Antigva

1. *Oxford Dictionaries*, s.v. „sympathy“, accessed April 22, 2015, <http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/sympathy>.
2. William J. Gaither, „The Family of God“, Traditional Music Library, accessed April 22, 2015, http://www.traditionalmusic.co.uk/gospel-songs-chords/family_of_god_the.htm.

ZAKLJUČAK

Što više tehnologija zaokuplja naš život, to postaje lakše prekinuti veze sa ljudima oko nas. Uzmite na primer par koji sedi u restoranu, ali umesto da razgovaraju, svako od njih za sebe šalje SMS poruke ili surfuje po internetu. Da li ste to viđali? Da li mi postajemo društvo koje se zaljubljuje u svoje telefone, a međuljudske odnose polako zamenjuje tehnologijom? Bog nas, kao hrišćane, poziva da postanemo saosećajni ljudi, da razgovaramo sa onima koji pate. Kako bismo to mogli postići drugačije osim da se zaista povežemo sa ljudima time što ćemo deliti njihove radosti i tuge?

RAZMOTRITE

- Napravite neko umetničko delo koje ilustruje saosećanje na delu.
- Navedite sve načine na koje naša crkva služi svetu (na primer, ADRA, škole, program za ostavljanje pušenja, itd.) Koliko su te različite službe delotvorne u zadovoljavanju ljudskih potreba? Rangirajte svoje odgovore od najviše do najmanje delotvornih.
- Ručno pisanom porukom izrazite saosećanje sa nekim ko prolazi kroz teške trenutke.
- Pevajte himnu br. 332 „O brate, što čekaš?“ iz pesmarice *Hrišćanske himne*.
- Naučite kako da napravite neke jednostavne prirodne lekove koje možete koristiti da biste doneli olakšanje i isceljenje ljudima u vašoj društvenoj zajednici.
- Provodite vreme sa nekim ko je vezan za kuću tako što ćete ga posećivati, igrati igrice, čitati Bibliju i pružati ohrabrenje.
- Pišite u svom dnevniku o svojoj sposobnosti da saosećate sa ljudima koji pate. Da li vam to lako ili teško pada? Objasnite zašto.

POVEŽITE

Linda Kaplan Thaler and Robin Koval, *The Power of Nice* (Crown Business, 2006), chap. 9.

Phylis Austin, Agatha Thrash, and Calvin Thrash, *More Natural Remedies* (Family Health, 1986).

Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 61-67.

Rene Kofi, Gobls, Mičigen, SAD

Pouka 9

Od 20. do 26. avgusta 2016.

Isus je služio potrebama ljudi

»I prohođaše Isus po svijem gradovima i selima učeći po zbornicama njihovijem i propovijedajući Jevanđelje o Carstvu, i iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima.«

(Matej 9,35)

Kad izgleda da je Bog daleko, pogodite ko je taj ko se udaljio. Sećam se da sam razgovarao sa prijateljicom koja se oporavljala nakon raskida veze. „Zašto se to dogodilo baš meni? Zašto baš sada? Kako nisam primetila da se to sprema?“ – pitala se ta osoba svake večeri pre nego što bi zaspala u prelepom stanu planiranom za dvoje, a kasnije i za porodicu. Pokušao sam da razgovaram sa njom najbolje što sam umeo. Ali, izgledalo je da ništa nema smisla. Ne videvši nikakvu mogućnost, citirao sam neke biblijske stihove, ali nailazio sam samo na krut odgovor: „Ne verujem u Boga. Ja sam ateista. Da Bog zaista postoji, On ne bi dopustio da se to dogodi.“

Taj događaj mi je pomogao da shvatim koliko život bez Boga može biti prazan. I tako sam počeo da razmišljam o Psalmu 139 koji na tako veličanstven način opisuje koliko nas dobro Gospod poznaje i kako traga za nama. On zna kad sedamo i ustajemo, zna naše pomisli izdaleka, primećuje kad izlazimo i kad ležemo. On je upoznat sa svim našim putevima. Još pre nego što progovorimo, On zna šta ćemo reći.

Međutim, to što verujemo u Boga ne čini nas imunim na patnje i iskušenja grešnog sveta. Setite se trenutaka kad vam se činilo da je došao smak sveta zbog onoga kroz šta ste prolazili. Koliko ste se, u tom trenutku, udaljili od Boga? Zar to nisu dvostruka merila kad pevamo Bogu hvale i iskazujemo Mu ljubav u dobrim vremenima, ali čim stvari krenu loše, osećamo se kao da smo sasvim sami?

Bog nije toliko zainteresovan da promeni prilike u kojima se nalazite koliko da promeni vašu sudbinu. A to, zaista, ponekad zahteva da prođete kroz neke životne teškoće. Josif je bio prodat u ropstvo da bi godinama kasnije mogao da oslobodi svoj narod. David je doživeo Saulovo izdajstvo da bi bio prozvan čovekom po Božjem srcu. Uprkos svemu, Bog je bio i sa Josifom i sa Davidom. A On je uvek i sa vama. Pravo pitanje glasi: Šta je to sa čime se borite, a što čini da se osećate kao da je sve izgubljeno? Spoznajte da Bog ne želi samo da vas provede kroz određenu situaciju, već da vi kroz nju i rastete. I što je najvažnije, kada se osećate jadno, ne zaboravite da ste uvek, kad vam izgleda da je Bog daleko, vi u stvari taj koji se udaljio.

Bog nije toliko zainteresovan da promeni prilike u kojima se nalazite koliko da promeni vašu sudbinu.

S. K. Džafet, Kampala, Uganda

Početak „službolucije“ (Isaija 61, 1. 2; Matej 9,35-38; Luka 4,16-18; Jovan 10,10)

Isus je objavljivao evanđelje o Božjem carstvu tako što je propovedao, poučavao i isceljivao (Matej 9,35). Čineći dobro i izbavljajući sve koje je đavo nadvladao (Dela apostolska 10,38), On je ispunjavao proročanstvo iz Knjige proroka Isaije 61,1.2 – proročanstvo o Onome ko je pomazan Svetim Duhom da bi objavljivao dobru vest siromašnima. Ta „dobra vest“ ogleđa se i u Njegovom životu aktivne službe ljudima kojima je potrebna pomoć. Zaista, Isus je pokazao da nije došao da Mu se služi, već da služi (Matej 20,28). Objavljajući evanđelje, On je otpočeo nešto što bi se moglo nazvati „službolucija“ – svojevrsna kombinacija službe i revolucije.¹ Njegova služba pružala je ljudima nadu i izbavljenje od zla, i mnogima donela izobilan život (Jovan 10,10). Isusovom saosećajnom službom otpočela je „službolucija“ za Božje carstvo, a radnici koji će požnjati polja još uvek su potrebni (Matej 9,35-38)

Zadovoljiti telesne potrebe (Marko 5,22-43; 10,46-52; Jovan 5, 1-9)

Evanđelja pokazuju da je rešavanje zdravstvenih problema ljudi predstavljao važan deo Isusovog rada. On je dopustio da Ga prekinu slepi Vartimej (Marko 10,46-52) i da Ga dotakne žena koja je krvarila, pri čemu je ona bila isceljena, a On pohvalio njenu veru (Marko 5,25-34). Usred gomile, Isus je izdvojio bespomoćnog čoveka u banji Vitezdi i vratio život u njegove udove (Jovan 5,1-9). Iako su Jevreji prigovarali da On krši ljudski nametnuta subotna pravila (Jovan 5,9-11), Isus se ipak usudio da obnovi telesno zdravlje tog napaćenog čoveka. Nakon subotnog dana ispunjenog događajima, On je nastavio da služi cele večeri, isceljujući bolesne koji su se okupili na ulazu (Marko 1,32-34). Isus je vratio u život Jairovu dvanaestogodišnju ćerku (Marko 5,35-43). Ti primeri u kojima je Isus, kroz službu isceljenja, zadovoljavao fizičke potrebe koje su postojale u Njegovoj društvenoj zajednici zaista su predstavljale dobru vest.

Zadovoljiti potrebe srca (Marko 2,1-12)

Zahvaljujući veri i trudu svojih prijatelja koji su ga spustili kroz otvor na krovu, jedan paralizovani čovek našao se licem u lice sa Isusom. Međutim, unutar tog oduzetog tela nalazilo se srce puno krivice. Svezajući Isus video je njegovu očajničku duhovnu potrebu i prvo što je izgovorio bilo je da su mu gresi oprošteni (Marko 2,5). Znajući da Ga zakonici u svojim mislima optužuju za bogohuljenje, Isus je, potpunim isceljenjem tog paralizovanog čoveka, dokazao van svake sumnje svoju silu da oprašta grehe (Marko 2,6-12). Isus nije lečio samo bolno telo. Deo Njegove službe sastojao se i u tome da oprostí uznemirenom srcu punom krivice.

Svojim učenjem i propovedanjem evanđelja, On je zadovoljavao duhovne potrebe ljudi, pružajući im sigurnost, utehu, razrešenje, slobodu i nadu – sve ono što je prisutno u Božjem carstvu blagodati (Matej 9,35; Luka 4,16-18).

Zadovoljiti ljudske potrebe (Isaija 58,1-12; Dela apostolska 9,36-42)

Pripadnici rane hrišćanske crkve sledili su Isusov primer u zadovoljavanju ljudskih potreba. Oni su u svojim zajednicama nastavili revoluciju koju je Isus

započeo. Osim što su propovedali i poučavali kao On, bavili su se i isceljenjem tela i uma (Dela apostolska 3,1-9; 8,6-8). Oni su zadovoljavali potrebe ljudi i kroz socijalnu pomoć, što je podrazumevalo nahraniti gladne, napojiti žedne, ukazati gostoprimstvo strancima, obući gole, posećivati bolesne i one koji su u zatvoru.² Tavitina služba je primer uticaja koji crkva, kroz praktičnu službu, može da ostvari u društvenoj zajednici (Dela apostolska 9,36.39). Ljudi su bili očajni zbog njene smrti. Ali Petar je uspeo, pokrenut Svetim Duhom, da je vrati u život i obnovi njeno zdravlje (Dela apostolska 9,37-42).

Služba Tavite i ranih hrišćanskih vernika pokazivala je odlike istinske religije kakva je opisana u Knjizi proroka Isaije 58,1-12. Takva religija obuhvata zadovoljavanje ljudskih potreba – deljenje hleba sa gladnima, ukazivanje gostoprimstva siromašnima, odevanje onih koji nemaju odeće (Isaija 58,6.7). Zadovoljavanjem takvih neodložnih potreba u svojoj društvenoj zajednici, hrišćani danas mogu svojim saosećanjem pružiti doživljaj evanđelja o Božjem carstvu mnogima koji se nalaze u teškim prilikama.

Neka se „službolucija“ nastavi (Matej 10,5-8; Luka 14,34.35; Jovan 20,21)

U knjizi *Drug siromašnima (Companion to the Poor)*, Viv Grig piše: „Isus uvek odlazi tamo gde su potrebe najveće. Tamo gde je patnja, On će se tu naći i previjati rane. Njegovo saosećanje Ga uvek dovodi tamo gde postoji neka potreba.“³ Isus je slao svoje učenike da zadovolje potrebe celovite ličnosti: fizičke, duhovne i društvene (Matej 10,5-8; Jovan 20,21), postavljajući tako „temelj za društvenu revoluciju koja ima silu da promeni svet. A kao što je to bila Isusova misija, to je ujedno i misija svih onih koji tvrde da su Njegovi sledbenici.“⁴

Kao so zemlji (Matej 5,13; Luka 14,34.35), hrišćani su pozvani da se mešaju sa ljudima u svojoj društvenoj zajednici i zadobijaju njihovo poverenje time što će zaista zadovoljiti njihove realne potrebe.⁵

Stoga, osvrnite se i razgledajte svoj svet. Izađite iz slanika i neka „službolucija“ otpočne!

ODGOVORITE

1. Navedite tri ključna kvaliteta koja su Isusu olakšavala da zadovolji postojeće potrebe u svojoj društvenoj zajednici.
2. Koje su tri najhitnije potrebe u vašoj društvenoj zajednici? Zapišite jednu fizičku, jednu duhovnu, i još neku drugu potrebu koja postoji u bilo kom bitnom aspektu života društvene zajednice.
3. Koje praktične stvari možete učiniti sa svojom crkvom da biste zadovoljili goruće potrebe u vašoj društvenoj zajednici? Napravite listu i akcioni plan da biste otpočeli revoluciju u službi u okviru vaše društvene zajednice.

Ikečukvu Majkl Oluikpe, Bugema, Uganda

1. David Jamieson, „Extreme Servolution“, *Ministry Magazine*, May 2012, accessed July 16, 2015, <https://www.ministrymagazine.org/archive/2012/05/extreme-servolution>.
2. Marlon Robinson, „Evangelism in the Book of Acts: A Biblical Model for Churches“, *Elders' Digest*, April–June 2012, accessed July 16, 2015, <http://eldersdigest.org/assets/eldersdigest.org/archives/ED%20Q2%202012.pdf>.
3. Viv Grigg, quoted in Dwight K. Nelson's book, *The Chosen: God's Dream for You* (Hagerstown, Md.: Review and Herald, 2011), p. 294.
4. Richard Stearns, *The Hole in Our Gospel* (Nashville, Tenn.: Thomas Nelson, 2009), p. 22.
5. May-Ellen Colon, „Salt Is Not the Whole Recipe: Practicing the Ministry of Presence in Our Communities“ *Adventist World*, March 2007, p. 25.

Kao hrišćani, mi predstavljamo Božje ruke. Naši postupci, bilo dobri ili loši, odražavaju se direktno na našeg Gospoda. Rečca *mi* se u studentskom *Merriam-Webster* rečniku definiše kao: „Ja i ostatak grupe koja obuhvata i mene; vi i ja; vi, ja, još neko ili još neki; ja i drugi, što ne uključuje i vas; koristi se kao zamenica za prvo lice množine.“ Ne možemo negirati da većina hrišćana zanemaruje svoju ulogu koja je obuhvaćena rečcom „mi“.

Razmislite o činjenici da vi predstavljate Božje ruke. Da li vas pritisci ovog sveta prisiljavaju da se ponašate kao nehrišćani?

„Najveća potreba sveta je potreba za ljudima – ljudima koji se ne daju ni kupiti ni prodati, ljudima koji su u dubini svoje duše poštenu i časnici, ljudima koji se ne boje nazvati greh njegovim pravim imenom, ljudima čija je savest verna dužnosti kao magnetna igla polu, ljudima koji će stajati na strani pravde makar se nebo srušilo.

»Naš karakter se menja kada postanemo Božja deca.«

Takav karakter nije plod slučaja, on se ne može pripisati ličnoj naklonosti ili darovima Providenja. Plemenit karakter je plod samodiscipline, pokoravanja niže prirode višoj – predanja samoga sebe u službi Bogu i bližnjima u ljubavi.¹

Tekst u Pričama Solomunovim 16,3 jasno ističe potrebu da mi svoja dela posvetimo Gospodu i budemo muškarci i žene kakvi su potrebni i svetu i crkvi. Mi i svoje terete treba da predamo Gospodu. Treba da pitamo Boga šta On hoće da činimo, da sve svoje brige delimo sa Njim i da zavisimo od Njegovog vođstva i Njegove blagodati da bismo dobili pomoć i ostvarili uspeh. To je pravi put da bismo postali muškarci i žene kakvi su potrebni i svetu i crkvi.

Ako vam sve to izgleda suviše teško, onda verovatno treba da „ustanete sa vozačevog sedišta“ i pozovete Isusa da u vama izgradi svoj karakter – jedino što vam može pomoći da predstavljate Božje ruke. Ta promena je ono na šta je Elen G. Vajt mislila kada je pisala: „Naš karakter se menja kada postanemo Božja deca.“² Ona u svojoj poruci dalje naglašava da je Hristov život bio život skromne jednostavnosti. A ipak je Njegova služba bila beskrajno uzvišena. On je naš primer u svemu. Kao i Njegova, i naša misija jeste da predstavljamo Božje ruke.

ODGOVORITE

1. Šta za vas znači da predstavljate Božje ruke?
2. Kako možemo neprekidno sami sebi i jedni drugima da predstavljamo Božje ruke?

Mari Kikonko, Mbarara, Uganda

1 Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 57 orig.

2 White, *Steps to Jesus*, p. 65.

OČEV IZNENAĐUJUĆI ODGOVOR

DOKAZ (2. Mojsijeva 5,29; Isaija 9,6.7; Luka 2,25-32; Jovan 3,16.17)

Ut

Kada je Džon zaprosio svoju devojkicu, ona mu nije odgovorila ništa. Naravno, to nije bila reakcija kakvu je očekivao, tako da je bio zbunjen. Međutim, bio je ponosan što je učinio taj korak i nastavio je da je voli uprkos njenoj negativnoj reakciji. Sve u svemu, odlučio je da o toj situaciji razgovara sa svojim pobožnim ocem.

„Pitao sam Barbaru da se uda za mene!“ – hvalio se on ponosno svom ocu.

„Sine“, rekao je otac, „moraćeš da spustiš taj svoj ponos i posvetiš se njoj, inače joj tvoja prosidba neće ništa značiti“. To je iznenadilo Džona jer je očekivao da će mu njegov otac čestitati.

Greh je ušao na ovaj svet kada je Adam pojeo zabranjeni plod u Edemskom vrtu. Od tada, svi Adamovi potomci nose krivicu za greh. Ipak, Bog nije ostavio čovečanstvo da propadne, već je osmislio plan spasenja. „Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni“ (Jovan 3,16).

Od trenutka kad je Bog otkrio taj plan Adamu i Evi, on je postao nada svih narednih generacija. Hrišćani svuda po svetu nastavljaju da iščekuju vreme kada će njihovi tereti biti uklonjeni i kada će oni biti uvedeni u nebesko carstvo u kojem više neće biti siromaštva ni nesreće (1. Mojsijeva 5,29; Isaija 9,6.7; Luka 2,25-32).

Bog je svim generacijama slao svoje proroke i Svetog Duha, da svakoga pozovu da napusti grešne puteve i prihvati spasenje u Isusu Hristu. Ponekad, međutim, ljudi ne obraćaju pažnju na opomenu zato što je iznose nesavršeni ljudi a ne Bog koji govori uz munje i gromove. Ponekad opomena zvuči kao udaljeno zvono jer su ljudi savladani ponosom i drugim omiljenim gresima. Znaci vremena ukazuju na Isusov drugi dolazak. Da li ste spremni da Ga dočekate? (Matej 24).

ODGOVORITE

1. Da li ste spremni da prihvatite Isusa kao svog ličnog Spasitelja? Ili ste nesigurni kada je reč o vašim osećanjima u pogledu Njegovog spasenja? Ako je to drugo u pitanju, šta možete preduzeti u vezi sa tim osećanjima?

2. Da li ste spremni da vas biblijska proročanstva vode na putu spasenja? Ako niste, zašto?

3. Kada primite neke smernice iz Biblije, da li ih shvatate ozbiljno, ili se ne obazirete na njih? Kako biste svoj odgovor objasnili nekom drugom?

Dajana Musoke, Kampala, Uganda

Koliko bi ovaj svet bio bolji kada bismo druge voleli kao što volimo sebe, i kada bismo im želeli isto ono što želimo sebi! I sama pomisao na to je okrepljujuća. Životni izazovi današnjice dovode nas u položaj da se uzajamno nadmećemo i težimo da budemo nezavisni. Mišljenje koje prevlađuje jeste da, ukoliko vi nešto imate, to smanjuje moje šanse da to dobijem. To je pomalo

**Volite druge
više nego sebe
i kumulativni
efekat te ljubavi
obuhvatiće veoma
brzo i vas same.**

slično onome kada je Kain ubio Avelja zato što je ovaj zbog svoje poslušnosti primio Božji blagoslov, dok ga Kain, zbog svoje neposlušnosti, nije primio. Baš kao što bi i Kain primio Božji blagoslov da je hodao stazom pravednosti, i mi treba da otvorimo svoje oči za brojne mogućnosti da volimo jedni druge. Jedino tada možemo da primimo ljubav u izobilju. Evo nekoliko ideja o tome kako da vodimo računa o drugima:

Činite mala dela ljubaznosti. Svaki dan nam pruža određene mogućnosti da izrazimo svoju ljubav prema drugima. Ti izrazi ne moraju biti veliki. Oni mogu biti jednostavno ono što možete učiniti u trenutku kad vam se prilika ukaže, kao što je otvaranje vrata da biste propustili nekoga da prođe pre vas.

Uživajte u nagradi. Doživite zadovoljstvo izražavanja ljubavi prema drugima na različite načine.

Nemojte meriti. Nije na vama da vodite evidenciju o tome na koji način ste izrazili ljubav prema drugima. Neki ljudi vam neće uzvratiti ljubavlju na ljubav, i to je u redu. Ono što je bitno jeste da će vaša ljubav prema drugima i njih, ali i vas, učiniti boljim ljudima.

Tekst u Jovanu 13,34 jasno kaže da mi treba da volimo jedni druge onako kako nas Isus voli. Pre nego što se zapitate šta vam je neka osoba učinila, ili kako se nepravično ponela prema vama, razmislite šta i vi sami činite drugima. Volite druge više nego sebe i kumulativni efekat te ljubavi obuhvatiće veoma brzo i vas same.

Ako nas je Bog voleo dovoljno da bi poslao svog jedinorodnog Sina, ko smo mi da ne volimo druge na najbolji mogući način?

ODGOVORITE

1. Zašto je teško uzdići se iznad sebe u ljubavi prema drugoj osobi?
2. Kako možete na svakodnevnom planu ispoljavati ljubav prema drugima?

Pol Mukasa, Kampala, Uganda

25. avgust 2016.

DUŽNIK KOJI NIJE MOGAO DA ISPUNI SVOJE OBAVEZE

MIŠLJENJE (Marko 2,17; Jovan 3,16; Rimljanima 5,8; 6,1-13)

Če

Jedne godine, neki učenik adventističke srednje škole Bugema u Ugandi nije bio u stanju da plati svoju školarinu. Pošto su se školski drugovi ovog mladića zainteresovali za njegovu nepriliku, udružili su svoja oskudna sredstva, ali nije bilo šanse da pokriju sve troškove. Zato su se obratili školskoj upravi da bi videli postoji li ikakva mogućnost da se zaposle na kampusu. Članovi školske uprave prihvatili su da ih unajme kao radnike kako bi mogli da otplate dug svog školskog druga.

Kada je stvorio Adama i Evu, Bog ih je učinio slobodnim i bogatim. Naložio im je da se umnožavaju i da vladaju zemljom. Takođe je dao „čovjeku pravo da za svoje potrebe koristi obilne resurse zemlje, putem zemljoradnje i rudarstva, geografskih istraživanja, naučnih otkrića i mehaničkih izuma.“ *

Međutim, kada su okusili zabranjeni plod, Adam i Eva su izgubili svoj položaj i prednosti koje su ga pratile. Zapali su u dug koji nisu bili u stanju da otplate. Bio im je potreban Otkupitelj (Rimljanima 5,8). Problem koji su izazvali zahtevao je život samog Božjeg Sina. Budući da je Božja ljubav sveta kao što je i On sam, jedino Isus, koji je jednak Bogu, mogao je da otkupi onoga ko se ogrešio o nju. Isus je došao na ovaj svet da potraži i spase što je izgubljeno i reši problem greha (Marko 2,17).

Svi smo mi rođeni sa grešnom prirodom. Međutim, to nije opravdanje za bezakonje i popustljivost. Bog nas smatra odgovornim za naše grešne puteve (Rimljanima 6,1-13). Prema tome, svako je pozvan da prizna svoje grehe i prihvati Hristovo spasenje. Grešnici uživaju u sigurnosti spasenja koju im je Hristos obezbedio. On je sebe ispraznio od svoje slave da bi postao čovek. On je preuzeo naš bol, našu otuđenost, naša iskušenja. On je izvojevao našu pobjedu na Golgoti jednom i za sve, i sada On tu pobjedu nudi svakome koji veruje (Jovan 3,16)

Spava ko primi dar spasenja prihvatanjem Isusa kao svog ličnog Spasitelja pokazuje svoju odanost krštenjem. Takvima je upućen Isusov veliki nalog: „Idite po svemu svijetu i propovjedite Jevanđelje svakome stvorenju. Koji uzvjeruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne vjeruje osudiće se“ (Marko 16,15.16).

ODGOVORITE

1. Kako se osećate kad shvatite da je Isus platio cenu za sve vaše grehe?
2. Kako možete podeliti sa prijateljem šta znači biti spasen?

Bendžamin Kjaminjvandi, Bugema, Uganda

* *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 1, p. 217.*

ZAKLJUČAK

Istraživanje sprovedeno 2001. godine u Adventističkoj crkvi na svetskom nivou pokazuje da je samo oko 29 procenata članova crkve uključeno u zadovoljavanje potreba društvene zajednice u kojoj žive.* Međutim, tekst u Luki 4,16-21 prikazuje celovito evanđelje kao nešto više od propovedanja istine o spasenju verom. Ono obuhvata i pomaganje siromašnima, gladnima, ugnjetenima, bolesnima i onima koji su u zatvoru. Isus se u svojoj službi zapravo usredsređivao na ljudske potrebe. U Luki 4,17-19, čitamo Njegovu misijsku izjavu. On izjavljuje s kojim ciljem je došao na zemlju: „Da javim Jevanđelje siromasima... da propovjedim zarobljenima da će se otpustiti,... da otpustim sužnje“. Više je nego jasno da naša misijska izjava, kao današnjih hrišćana, mora biti ista kao i Njegova.

RAZMOTRITE

- Upotrebite konkordans da biste pronašli što je moguće više biblijskih tekstova u vezi sa pomaganjem ljudima.
- U biblijskom rečniku pronađite definicije za sledeće reči: *Samarjanin, levit, sveštenik, saosećanje, i bližnji*. Na koji način vam poznavanje značenja tih reči pomaže da razumete parabolu o dobrom Samarjaninu i šta ona uči u vezi sa saosećanjem?
- Skicirajte, naslikajte, ili izvajajte kako vi gledate na pomaganje drugima.
- Organizujte Večeru Gospodnju koja će obuhvatati uzajamno pranje nogu ili ruku. Posle toga, razgovarajte kakav je osećaj ne kad služiš, već kad ti služe. To će vam pomoći da bolje razumete kako se osećaju ljudi kojima je potrebna pomoć.
- Pevajte himnu br. 257 iz pesmarice *Hrišćanske himne*, „Šta da za Hrista činim sada?“
- Odlučite zajedno kao razred da se svi uključite u neki naročit projekat koji pomaže vašoj društvenoj zajednici.
- Vodite dnevnik o iskustvima koja imate dok pomažete drugima. Zapisujte koju vrstu pomoći ste pružili, kako su ljudi kojima ste pomogli reagovali, i kako ste se vi osećali u vezi s tim projektom.

POVEŽITE

Isaija 58,6-11.

Elen G. Vajt, „Život i rad“, *Put Hristu*, str. 77-83 orig.

„20 Ways for Teenagers to Help Other People by Volunteering“ („20 načina na koje tinejdžeri mogu pomoći ljudima volonterskim radom“), <http://www.byggpub.com/books/tg2rw/volunteer.htm>. (Predlozi iz tog članka odlični su za sve starosne grupe.)

Lin Bruer, Bruklin, Njujork, SAD

* Sabbath School and Personal Ministries Department/Adventist Community Services International, *Adventist Community Services*, Personal Ministries Leaflet No. 16 (General Conference of Seventh-day Adventists, 2008), p. 3.

Pouka 10

Od 27. avgusta do 2. septembra 2016.

Isus je pridobio poverenje ljudi

»Ali se glas o Njemu još većma razlažaše, i mnoštvo naroda stječaše se da Ga slušaju i da ih iscjeljuje od njihovijeh bolesti.«

(Luka 5,15)

Bio je miran letnji dan, a ja sam čuvala sina jednog porodičnog prijatelja. Posmatrala sam ga kako se na ljuljašci njiše napred-nazad sve dok nije zapazio drugog dečaka koji je stajao u blizini. Polako sam im prilazila dok je moj mali prijatelj pokušavao da ubedi to drugo dete da mu se pridruži na ljuljašci koja se nalazila odmah pored njegove. Međutim, dete je reklo „ne“. Moj mali prijatelj, koji je tek bio napunio pet godina, istog trenutka je prišao tom dečaku kog nije ni poznao i rekao: „Zašto nećeš? Nije strašno. Sedi, pokazaću ti. Zabavno je!“ Posmatrala sam kako taj petogodišnjak ostvaruje nešto što za mene obično predstavlja problem – zadobija poverenje potpunog stranca.

Pre nego što je napustio našu planetu, Isus nam je rekao da činimo dve stvari – da zadobijamo učenike i da ih krštavamo (Matej 28,19). Zadobiti učenika izgleda teško, zar ne? Kako se zapravo postaje učenik? Kako se zadobija poverenje nekoga ko ne veruje? Jedan od načina jeste da se prepozna potreba tog koji ne veruje i da se ona zadovolji. Pogledajte Petra i Jovana u Delima apostolskim 3,1-8. Na putu do hrama zapazili su hromog čoveka koji je bio bespomoćan i u velikoj nemaštini. Nisu kod sebe imali novac ni religiozne traktate. Niti su održali propoved. Ali, oni su poznavali Hrista i zato su rekli čoveku da ustane i hoda. Zatim su ga uhvatili za ruku i pomogli mu.

Drugim rečima, učinili su ono što su mogli kako bi mu pomogli. Mi ne znamo ostatak priče o hromom čoveku. Međutim, znamo da se nakon Petrovog i Jovanovog ljubaznog dela udaljio „idući i skačući i hvaleći Boga“ (Dela apostolska 3,8). To je bio jedan korak na putu i jedan skok bliže Spasitelju.

Sada razmislite o ljudima u svom životu. Koliki broj njih poznaje Isusa? Sva-ka osoba koju sretnemo, a koja Ga ne poznaje, ista je kao taj hromi čovek i kao dete koje okleva da sedne na ljuljašku. Biti bez Isusa znači sedeti pokraj puta kao prosjak, ili stajati pored ljuljaške i posmatrati kako drugi uživaju u Božjoj blagodati. Poznavati Isusa daleko je uzbudljivije od ljuljanja na ljuljašci. Zašto onda ne govorimo o Njemu? Zadobiti poverenje onih koji Ga ne poznaju nije lako. Stoga, idite korak po korak. Pričajte nekom prijatelju o uslišenoj molitvi. Pokosite komšijin travnjak ne tražeći ništa za uzvrat. Volontirajte u društvenoj zajednici. Pomozite nekome da se popne na ljuljašku!

Ove sedmice razmislite o načinima na koje možete dati nekome taj dodatni tračak pouzdanja da u Isusu zaista ima radosti.

Stefani Frenč, Edmonton, Alberta, Kanada

Božja Reč se zauzima za ljude koji su marginalizovani i ugnjeteni. Na primer, ima više od 2000 navoda koji se bave pitanjem dece i siromaštva.¹ Isus Hristos je najistaknutiji aktivista za socijalnu pravdu svih vremena. Tekst u Knjizi proroka Isaije 61,1 sadrži sledeće proročanstvo u vezi sa Njegovim radom: „Duh je Gospoda Boga na Meni, jer Me Gospod pomaza da javljam dobre glase krotkima, posla Me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i suznjima da će im se otvoriti tamnica“ (Isaija 61,1).

Jevrejska reč upotrebljena u 58. poglavlju Knjige proroka Isaije za „tlačenje“ je *nagas*, što znači „dodiri“.² Dodirnuti srce poltačenih je ono što Gospod zahteva od nas. Dok se *naga* povezuje sa mirom i prosperitetom, suprotno od toga obuhvata ugnjetavanje i ukazuje na nasilje i progonstvo.³ Pedeset osmo poglavlje Knjige proroka Isaije stavlja nas pred važnu misiju. To je verovatno najpraktičniji primer kako se od nas kao crkve očekuje da dosegneмо društvo. Treba „da razvežeš sveze bezbožnosti, da razdriješ remenje od bremena, da otpustiš potlačene, i da izlomite svaki jaram? Nije li da prelamaš hljeb svoj gladnome, i siromahe prognane da uvedeš u kuću? Kad vidiš gola, da ga odjeneš, i da se ne kriješ od svojega tijela?“ (Isaija 58,6.7).

Hrišćani bi trebalo da budu aktivni kada je reč o pitanjima društvene pravde. Kada se zauzimamo za „gubitnike“, mi branimo Božji karakter i potvrđujemo Njegovu ljubav prema pravdi i milosti. Trenutno na ovom svetu ima više od tri milijarde onih čija su primanja manja od 2,5 američkih dolara na dan.⁴ To je skoro polovina svetske populacije. Sada je vreme za delovanje. Mi treba da dosegneмо ljude tamo gde se nalaze porukom o spasenju koja je od životnog značaja.

ODGOVORITE

1. Zašto bi angažovanje u društvenoj zajednici trebalo da bude sastavni deo naše vere?
2. U kom smislu je služenje ugnjetenima jedan od najboljih načina na koje možete pokazati Isusovu ljubav?
3. Kome bi Gospod želeo danas da pružite ruku?

Aleksandra Jeboah, Toronto, Ontario, Kanada

-
1. Compassion International, „What the Bible Says About Children and Poverty“, accessed August 26, 2015, <http://www.compassion.com/child-advocacy/find-your-voice/what-the-bible-says/default.htm>.
 2. *The NAS Old Testament Hebrew Lexicon*, s.v. „naga“, BibleStudyTools.com, accessed August 26, 2015, <http://www.biblestudytools.com/lexicons/hebrew/nas/naga.html>.
 3. Shaun Groves, „Jesus & Justice for All #5: Deliverance of the Oppressed“, May 1, 2012, <http://shaungroves.com/2012/05/jesus-justice-for-all-5-deliverance-of-the-oppressed/>.
 4. Anup Shah, „Poverty Facts and Stats“, Global Issues, last modified January 7, 2013, accessed April 2015, <http://www.globalissues.org/article/26/poverty-facts-and-stats>.

Da li bi iko primetio? (Isaija 61, 1. 2)

Da li ste se ikada pitali koja je naša prava svrha na ovom svetu? Ja verujem da je Bog to sasvim lepo sažeo u Knjizi proroka Isaije 61,1.2: „Duh je Gospoda Boga na Meni, jer Me Gospod pomaza da javljam dobre glase krotkima, posla Me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica. Da oglasim godinu milosti Gospodnje i dan osvete Boga našega, da utješim sve žalosne“.

Verujem da je naša svrha na ovom svetu da služimo drugima i budemo blagoslov za njih. Verujem da je Bog pozvao crkvu da bude bolnica za Njegovu decu koja su slomljena i potrebno im je spasenje. Verujem da bi crkva trebalo da bude dobro poznata u svojoj društvenoj zajednici po svojim delima dobročinstva. Ako bi se vaša crkva zatvorila ovog vikenda, da li bi iko u okolnoj društvenoj zajednici to primetio?

Rastenje u Hristu (1. Korinćanima 3,1-9)

Tekst u 1. Korinćanima 3,1-9 ističe da postoje različite etape na našem hrišćanskom putu. Svi počinjemo kao bebe u Hristu i potrebno nas je hraniti mlekom. Međutim, ne možemo do kraja života živeti samo na mleku. Dolazi vreme kada svi treba da pređemo na čvrstu hranu. Tada je već potrebno da počnemo i da vežbamo, jer ako je unošenje hrane sve što činimo, samo ćemo se ugojiti i olenjiti.

**Mnogi uopšte ne mare
za ono što mi znamo
ukoliko prvo ne vide da
nam je stalo do njih.**

Važno je da svoju veru u Boga počnemo da ispoljavamo tako što ćemo služiti drugima. I Isus je odvajao vreme za duhovni rast. Njegovi roditelji marljivo su Ga poučavali iz Svetog Pisma, a i On je provodio vreme u proučavanju Božje Reči nasamo. Odvojio je oko 30 godina da bi se pripremio za svoju službu. Ipak, ja verujem da je On služio drugima i mnogo pre nego što je započeo svoju javnu službu. Biblija nam kaže da je „vjera bez djela mrtva“ (Jakov 2,20). Ako je sve što radimo samo proučavanje Biblije, a da pri tom ne služimo nikome, naše hrišćansko iskustvo uskoro će biti u zastoju.

Bog nas je stvorio sa namerom da napredujemo ka savršenstvu, a deo tog savršenstva obuhvata služenje drugima. Isus je rano u svom životu počeo da odvaja vreme kako bi gradio odnose sa drugima, a to je isto tako suštinski važno i za naš hrišćanski put.

**Uticaj društvene zajednice (1. Mojsijeva 40-47; Danilo 2,46-49; 6,1-3;
Dela apostolska 7,9. 10)**

Da li ste ikad imali hrišćanske prijatelje koji imaju samo hrišćanske prijatelje? Iako nam je rečeno da mudro biramo prijatelje, ne bi trebalo da se izolujemo od ljudi koji nisu hrišćani. Treba da budemo svetlost onima koji su u tami. Važno je da uspostavljamo srdačne odnose sa onima koji nas okružuju, a koji nisu naše vere. Odličan način da to postignete je angažovanje u sopstvenoj društvenoj zajednici. Budite aktivan član društva, bavite se nečim i osim crkvenih aktivnosti. Možda biste se mogli kandidovati za neku javnu službu, ili redovno volontirajte u lokalnom skloništu za beskućnike.

Možda izgarate od želje da osnujete klub na svom fakultetu, u srednjoj školi, ili da igrate za lokalni sportski tim. Koje god talente ili sklonosti nam je Bog dao, treba da ih upotrebimo u svojoj društvenoj zajednici. Kada odvajamo vreme da bismo izgradili odnose sa drugima, možemo ostvariti trajan uticaj. Isus je odvajao vreme da bi uspostavljao odnose sa drugima. On je zadovoljavao njihove potrebe pre nego što ih je pozivao da Ga slede. Mi mnogo puta činimo upravo suprotno. Pokušavamo da pozovemo svoje susede na evanđeoske serije, a da se nismo prvo potrudili da izgradimo odnos poverenja sa njima, niti smo im pomogli oko njihovih neposrednih potreba.

Mnogi uopšte ne mare za ono što mi znamo ukoliko prvo ne vide da nam je stalo do njih. Josif je imao ogroman uticaj u svojoj društvenoj zajednici zato što je bio veran Bogu i dobro obavljao svoj posao. To je bez sumnje privuklo faraonovu pažnju, i upravo zahvaljujući Josifovoj vernosti i njegovom odnosu sa faraonom Izraelci su naišli na blagonaklonost Egipćana.

Budite primer kakav biste želeli da drugi slede (5. Mojsijeva 4,5-9)

Ono čime možemo izvršiti najveći uticaj na svoju društvenu zajednicu vrlo verovatno je upravo naš lični primer. Poznato je da dela govore glasnije od reči, i da bi mnogi radije posmatrali propoved nego da je slušaju. Bog nam je dao veliku istinu. On nam je poverio da objavimo dobru vest o Njegovom spasenju i da sopstvenim životom pokažemo drugima da i oni mogu biti spaseni. Hajde da uz pomoć Svetog Duha budemo primer u svojoj društvenoj zajednici, i potrudimo se da svojom doslednošću i pouzdanošću i druge vodimo ka Hristu.

Ako ljudi u vašem gradu vide da crkva zaista služi svojoj zajednici, biće mnogo spremniji da je slede. Imaćete mnogo veći kredibilitet, a oni će za uzvrat biti mnogo spremniji da prihvate istinu. Svet posmatra crkvu. Hoće li ljudi u njoj videti Isusa ili ne?

ODGOVORITE

1. Ako bi vaša crkva trebalo da se zatvori, da li bi se njen nedostatak osetio u društvenoj zajednici?
2. Da li vaša crkva aktivno služi društvenoj zajednici, ili predstavlja samo lep primer crkvene arhitekture?
3. Ako bi nepoznati ljudi ušli u vašu crkvu ove subote, na kakav doček bi naišli? Da li bi bili toplo pozdravljeni i prijateljski prihvaćeni? Ili bi bili ignorisani?

Mišel Solheiro, Edmonton, Alberta, Kanada

„Moji dragi mladi prijatelji, da li se pripremate za Hristov dolazak? Da li se trudite da svakim svojim postupkom proslavite Boga? Strahujem da su mnogi od vas koji ispovedate veru u Hrista nemarni i da ćete se naći lakim kada sudbina svih bude zapečaćena.

Isus se upravo sada u Svetinji moli za vas. Sada Mu možete prići i On će vam dati snagu. Opraće vaše grehe ako se zaista pokajete zbog njih, i ponizno i usrdno zatražite Njegov oprostaj. On zna vaše slabosti i spreman je da saoseća sa vama iako ste Mu možda mnogo zgrešili. Neki od vas možda imaju mane

za koje vam se čini da ih je teško popraviti i savladati. Možda se povremeno osećate obeshrabrenim i mislite da je nemoguće živeti u skladu sa verom, ali nemojte prestati da se trudite. Budite odlučni u nameri da zadobijte pobedu nad sobom. Vi možete živeti u skladu sa onim što ispovedate. Možete biti dobar primer svojim prijateljima i kolegama, što će

Naše najveće svedočanstvo je naš lični primer.

im pokazati da je religija nešto realno, da ste vi hrišćani na delu i u istini, jer će videti da vera koju ispovedate popravlja vaše mane, čini vas blagim i poniznim i oslobađa vas uobraženosti, taštine i ponosa.“*

Naše najveće svedočanstvo je naš lični primer. Josif je imao tako veliki uticaj na faraona i čitav Egipat upravo zbog načina na koji je živio. Svakoga dana svi mi imamo priliku da budemo uzor u svom domu, u školi, na radnom mestu. Kada živimo u skladu sa onim u šta verujemo, što propovedamo, o čemu naučavamo, u stanju smo da izvršimo mnogo veći uticaj na život drugih. Isus je uvek pružao dobar primer. Živeo je u skladu sa Božjom Rečju u svakodnevnom životu, tako da su ljudi, kada su Ga posmatrali, znali šta Božja Reč hoće da im kaže. Moja molitva je da svako od nas ima isti takav uticaj na svoju društvenu zajednicu.

ODGOVORITE

1. Svakog dana razmislite o tome kakav primer pružate gde god da idete. Setite se da ljudi uvek posmatraju. Da li biste želeli da se oni ugledaju na vaše ponašanje?
2. Pažljivo razmislite o svojim navikama, uključujući i način na koji se ophodite prema ljudima. Da li vaš primer dovodi druge bliže Bogu ili ih gura još dalje nego što su sad?
3. Kakav dokaz imate da svojim postupcima zadobijate poverenje drugih?

Felipe Solheiro, Edmonton, Alberta, Kanada

* Ellen G. White, „To the Young“, *The Youth's Instructor*, May 1, 1854.

Dok čitamo Pavlovu drugu poslanicu Korinćanima, uviđamo da društvena zajednica i crkva nisu dva različita mesta. Učitelji zakona i redovni članovi verske zajednice bili su zaintrigirani a ponekad i ljuti jer, osim što je govorio u sinagogi, on je govorio i po kućama onih koji su hteli da čuju evanđelje. Pavle je izlazio iz svoje zone udobnosti, ali je ostajao ponizan (2. Korinćanima 10,16.17). Dok je bio na zemlji, Isus je propovedao o svom Ocu. Njegove propovedaonice bili su planinski obronci (Matej 5,1-12), čamci (Luka 5,3), pa čak i dom glavnog carinika (Luka 19,1-10). Danas pogotovu, ljude nije teško dosegnuti kada je reč o razdaljini. Uvek postoji neko ko je u blizini, makar preko imejla.

Naša uloga u društvenoj zajednici ista je ona koju imamo i u crkvi. Kada zaista otvorimo svoje oči, videćemo da je i članovima naše crkve potrebna ljubav, ljubaznost, istina i pažnja. Kada razumemo da je crkva bolnica za skrhanje ljude, shvatićemo da je i ono što nazivamo crkvom takođe naša društvena zajednica – mesto kome pripadamo.

Odigrajte ulogu. Naša uloga je da dodirnemo nedodirljive, da obučemo gole, nahranimo gladne i pobrignemo se za strance (Matej 25,31-36). Kada ispunimo tu ulogu u društvenoj zajednici, ljudi će u nama pronaći prijatelje koje možda nikad nisu imali. Tada ćete moći da im objavite evanđelje jednostavno svojim postupcima, jer postupci uglavnom govore glasnije od reči.

Izađite iz svoje zone udobnosti. Kako budemo sledili Hrista, Njegov karakter će polako oblikovati naš karakter. Kako budemo postajali sve sličniji Njemu, sa oduševljenjem ćemo objavljivati dobru vest o onome što je Isus učinio za nas na krstu. Očima vere videćemo one kojima je srce slomljeno, posegnućemo ka njima i voditi ih tako da i sami uspostave blizak odnos sa Bogom.

Ostavite svoje mišljenje po strani. Kada je reč o dosezanju vaše društvene zajednice i ulozi koju mi igramo u tome, moramo svoje mišljenje ostaviti po strani. Ljudi oko nas ne umiru zbog nedostatka doktrina, pravila i zapovesti. Oni umiru zbog pomanjkanja ljubavi. Stoga, ostavimo sopstvena mišljenja po strani i volimo one koje Bog dovede na naš put. Budimo blagoslov svojoj društvenoj zajednici.

ODGOVORITE

1. Zašto, po vašem mišljenju, mnogim hrišćanima teško pada da dosegnu svoju društvenu zajednicu?
2. Razmislite na koje sve načine ljudi u vašoj društvenoj zajednici mogu da saznaju da ste vi hrišćanin, osim da im to otvoreno kažete.
3. Zašto je, po vašem mišljenju, toliko važno dosegnuti prijatelje, susede i kolege?

Fernanda Perez, Edmonton, Alberta, Kanada

**Ljudi oko nas...
umiru zbog
pomanjkanja
ljubavi.**

IMAJTE POUZDANJA! PRIHVATITE BOŽJI POZIV I OBJAVITE SVOJU VERU

MIŠLJENJE (1. Mojsijeva 15,6; Avakum 2,4)

„Kada se prema ljudskom biću loše postupa, kada se ono svodi na nivo objekta, ili zapostavlja, kada se prema njemu postupa na način nedostojan čoveka, tada su ti postupci zapravo usmereni protiv Boga. Jer, način na koji se ophodite prema stvorenju odražava šta osećate prema Stvoritelju.“¹

Nada je jedna od najvećih žudnji ljudskog srca.

Te reči su prosto iskočile sa stranice i pogodile me kao šamar. Istog trenutka, postavila sam sebi sledeće pitanje: Da li se ophodim prema ljudima oko sebe kao da ih je sve Bog stvorio? Ili sam ravnodušna prema onima koji nisu baš najbolji primer hrišćanskih vrednosti i morala? Da li ih namerno izbegavam? Da li svima pridajem istu vrednost i pokazujem istu ljubav i saosećanje kao što Bog to čini? Da li su mi oni dovoljno važni da bih napravila pauzu i odvojila vreme da popijem šolju čaja sa njima u nameri da ih bolje upoznam, da shvatim njihove najdublje potrebe i osetim potrebu da podelim sa njima lepotu življenja sa poverenjem u Bibliju?

Vrednost koju pridajemo pojedincu određuje na koji način ćemo se odnositi prema njemu. A način na koji se odnosimo prema drugoj osobi ili izgrađuje ili ruši njihovo pouzdanje u istinu po kojoj mi živimo i koju pokušavamo da podelimo sa njima. Tekst u Knjizi proroka Avakuma 2,4 glasi: „Pravednik će od vjere svoje živ biti“. A ishod takve vere biće iskustvo kakvo je imao Avram: „I povjerova Avram Bogu, a On mu primi to u pravdu“ (1. Mojsijeva 15,6).

Kao hrišćani, mi moramo biti kontrakulturalni. Gejb Lajons, na svom DVD-u *The Next Christians (Budući hrišćani)*, objašnjava da biti kontrakulturalan znači „obitavati u društvu, živeti drugačije, ali nuditi svetu nešto veliko za čime on zapravo žudi“.²

Nada je jedna od najvećih žudnji ljudskog srca. Kao hrišćani, pozvani smo da pružamo tu nadu tako što ćemo biti svetlost svetu. Bog je svakoga od nas opremio za taj poziv. To je sve ono što najviše volimo da radimo, oblasti u kojima smo uspešni i sigurni u sebe. To su stvari koje su nam toliko prirodne da ih ponekad i ne primećujemo i mislimo: „Pa, ne mogu da upotrebim svoj posao, svoju ljubav prema vežbanju ili hrani da bih svedočio/svedočila!“ Međutim, upravo to su oblasti života u kojima na najbolji način možemo početi da izgrađujemo zajedništvo sa drugima i delimo svoju veru. Bog želi da se pouzdamo u to da On može da upotrebi darove koje nam je dao kako bismo zadobijali duše za carstvo.

Postavite sebi pitanje: „Šta ja osećam prema Bogu?“ Svojim postupcima odvažno govorite o svom pouzdanju u Njegovu Reč.

Ilejn A. Tompson, Edmonton, Alberta, Kanada

1. Rob Bell, *Sex God*, (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2007) p. 28.
2. Gabe Lyons, *The Next Christians: Session 6, Countercultural for the Common Good* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan).

ZAKLJUČAK

Isus nas poziva da objavljujemo „vječno Jevanđelje“ u celini i da živimo u skladu s njim (Otkrivenje 14,6). Tekst u Luki 4,16-21 oslikava celovito evanđelje kao nešto više od propovedanja istine o spasenju verom. Ono obuhvata i opipljive izraze ljubavi i saosećanja prema ljudima koji su siromašni, gladni, bolesni, slomljenog srca, ugnjeteni, odbačeni, ili se nalaze u zatvoru. „Koji, dakle, ima bogatstvo ovoga svijeta, i vidi brata svojega u nevolji i zatvori srce svoje od njega, kako ljubav Božija stoji u njemu. Dječice moja, da se ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom“ (1. Jovanova 3,17.18).

RAZMOTRITE

- Svakog dana provedite nekoliko minuta sa Bogom. Bilo u vašoj sobi, napolju, u školi, na poslu – ugostite Ga. Preplaviće vas ljubav prema Njemu i dobićete dublju želju da se molite i starate o onima koji vas okružuju.
- Nađite partnera za molitvu. Posrednička molitva je moćna. Izaberite nekog prijatelja, člana porodice, školskog druga, ili kolegu i molite se zajedno uživo, ili preko telefona, tekstualnih poruka, ili čak Skajpa. Odredite vreme za molitvu tokom sedmice i pridržavajte ga se.
- Pomažite ljudima na licu mesta. Kada naiđete na nekoga ko je u oskudici, pruža vam se prilika da pomognete. Možda oklevate da delite svoj teško zarađeni novac da biste potpomagali njegove zavisnosti, ali ko ste vi da sudite?
- Donirajte odeću i druge kućne potrepštine. Postoje neprofitne dobrotvorne organizacije koje su u Americi skupile milione dolara prodajom iznošene odeće, kućnih aparata i nameštaja. Umesto da prolazite kroz neprijatnosti baštenske prodaje, zašto ne biste donirali stvari koje vam više nisu potrebne i tako obezbedili nešto novca za vredan cilj?
- Odrecite se nekog zadovoljstva na mesec dana (na primer, kablovske TV, čokolade, šopinga) i donirajte uštedeni novac nekoj lokalnoj ili globalnoj dobrotvornoj ili neprofitnoj organizaciji kao što je ADRA (Adventistički dobrotvorni rad).

POVEŽITE

Matej 25; Jovan 13,34.25.

Elen G. Vajt, „Blagosiljanje dece“, Čežnja vekova.

Robert Bernard Dann, *The Love of God: Is Anyone There?* (Tamarisk, 2013).

Gino Kim, Seoul, Koreja

Pouka 11

Od 3. do 9. septembra 2016.

Isus im reče: »Hajdete za Mnom!«

*»A za tuđinom (ovce) neće da idu, nego bježe od njega,
jer ne poznaju glasa tuđega.«*

(Jovan 10,5)

Jato kosova leteći popodevnim nebom stvaralo je senku. Mora da ih je bilo bar hiljadu. A sve je počelo s jednom veoma zaposlenom vranom na vrhu drveta iza moje garaže koja je neprestano ispuštala zaglušujući zvuk „gra-gra“. Činilo se da je njeno gakanje trebalo da bude poziv ostalim vranama, jer čim je ona krenula, ostale su joj se pridružile i kakofonija je bivala sve glasnija. I upravo sam tada postao svedok najlepšeg prizora kakav sam nekada davno zapazio na širokim prostorima Severne Amerike – akrobatski šou mnogih drugih ptica uz formiranje neverovatnih oblika jata – kovitlanje, treptanje, okupljanje hiljada ptica.* Kako je „moja“ vrana izdavala naređenja, manje ptice su spiralno uzletale ka nebu, krećući se poput strele i tamo-amo, vrteći se i okrećući u veličanstvenim sekvencama i formacijama, dok je „moja“ vrana komandovala.

Stajao sam kao opčinjen tim stotinama ptica dok sam zurio u njihov let. Ali nisam bio jedini posmatrač, jer je jato ugrožene vrste malih dugorepih papagaja sa zelenim krilima koja su se preivala u duginim bojama i žutim kljunovima, sedeći na grani drveta avokada, takođe gledalo gore. Kad bi jedna grupa ptica završila svoje izvođenje i sletela na drvo da bi se naslađivala njegovim zrelim plodovima, druga grupa bi odigrala opasnu ulogu prosto prkoseći smrti, srospoštavajući se skoro do zemlje, a zatim ponovo uzletela poput borbenog aviona. Gimnastika se nastavljala dok su njihova gipka tela plutala na vazдушnim strujama i krilima paralelno vazduh. Kad se šou završio, odahnuo sam i stao da razmišljam o Božjem čudesnom stvaranju i sinergiji koju su ptice ispoljavale sarađujući jedna sa drugom sledeći instiktivne naredbe, pri čemu je svako od tih malih stvorenja delovalo u savršenom skladu sa ostalima.

**Ne zaboravite,
neko posmatra.**

Te ptice pružaju nam prekrasan primer kako bi i mi trebalo da radimo zajedno. Kao Božje slugе, trebalo bi da odgovorimo na Njegov poziv da zajednički delujemo u službi za Njega. Slično Pavlu, pošto čujemo Njegov glas, moramo postati slugа i svedok (videti Dela apostolska 26,16). Jedino tada možemo biti od pomoći da druge ljude obratimo od tame ka svetlosti, od oblasti sotonine k Bogu (videti stih 18).

Ne zaboravite, neko posmatra. Slično pticama u mojoj bašti, mi smo članovi grupe kojoj je naloženo da širi evanđelje. Moramo raditi zajedno i skladno, biti deo slagalice u sveobuhvatnom planu spasenja. Poslovi su brojni i raznovrsni: naučavajte i propovedajte, hranite gladne, isceljujte bolesne, starajte se o udovicama i siročadi, pokazujte Božju ljubav svima i letite u formaciji u skladu sa svojim talentima i sposobnostima.

Beverli Henri, Mandevil, Jamajka

* Da biste videli slike raznih oblika jata, idite na https://www.google.com/?gws_rd=ssl#q=pictures+of+murmurations.

»ODAZIVATI SE NA NJEGOV GLAS«

LOGOS (Matej 7,7. 8; Marko 1,17; Luka 9,2; 19,1–10; Jovan 10,1–5. 16; Dela apostolska 26,1. 11–28; Otkrivenje 3,20; 14,6)

Poznavati Njegov glas (Jovan 10,1–5.16)

Šta vam dolazi na um kad razmišljate o ovcama? Uglavnom, one nisu znane kao vrlo inteligentna stvorenja, ali su deo jedne divne teme koja se provlači kroz celo Sveto pismo. Bilo je uobičajeno da se mnoga stada ovaca međusobno izmešaju (1. Mojsijeva 29,1–3). Da bi okupio svoje stado, istočnjački pastir bi pozivao ovce koristeći sopstveni jedinstven zov. Ovce bi čule njegov glas, prepoznale ga i onda pošle za njim. „Za tuđinom neće da idu, nego bježe od njega, jer ne poznaju glasa tuđega“ (Jovan 10,5).

**Upravo je glas
Dobrog Pastira
njega, izgublenu
ovcu, vratio u
Njegovo stado.**

Odnos između pastira i njegovih ovaca je jasan – uzajamno su se blisko poznavali. Ovce nikada nisu prisiljene da slede pastira. Umesto toga, one odlučuju da mu poklone poverenje, verujući da će ih on voditi, usmeravati i štiti. „Živeti životom vere ne znači da ćete uvek znati kuda vas vodi. Ali svakako znači da vi volite i poznajete Onoga ko vas vodi.“¹

Psalam 100,3 kaže: „Poznajte Gospoda da je Bog. On nas je stvorio, i mi smo dostojanje Njegovo, narod Njegov i ovce paše Njegove“. Isus nije samo Dobri Pastir, On isto tako predstavlja jedina vrata na toru (Jovan 10,9). I upravo Njegov glas dovodi izgublenu ovcu nazad u Njegovo stado.

Objavljivanje evanđelja drugima: Sila svedočenja (Dela apostolska 26,1. 11–28)

„I vi ćete uvek biti osoba koja se na zemlji najviše divi onome što je Bog učinio u vama.“² To osećanje se nepogrešivo zapaža u svedočanstvu koje je Pavle dao caru Agripi. Pavlove reči mora da su bile prožete strahopoštovanjem i uzbuđenjem kada je pričao o trenutku kada je sreo Isusa i čuo glas Dobrog Pastira.

Pavle – ranije poznat kao Savle – bio je predani farisej koji je revnosno progonio Hristove sledbenike. To se, međutim, sve promenilo kada mu se Onaj koga je gonio javio na putu za Damask. Savlovo viđenje stvari umnogome je bilo pod uticajm drugih verskih vođa toga doba, i tek pošto je sam stekao iskustvo sa Hristom, shvatio je istinu.

Savle je odgovorio na Božji poziv da postane „sluga i svjedok“ kao i „sud izabrani“ koji će nositi Njegovo ime (Dela apostolska 26,16; 9,15). Božji poziv je za svakoga drugačiji. Ali je princip koji se nalazi u osnovi isti. Bog „neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje“ (2. Petrova 3,9). Lično iskustvo sa Isusom preobrazilo je Savla od najžešćeg progonitelja Hristovih sledbenika u

jednog od najpredanijih Isusovih učenika koji su ikada živeli na zemlji. Bog poziva svakog od nas da steknemo lično iskustvo s Njim, iskustvo koje ćete sigurno poželeti da podelite sa drugima!

Živeti evanđelje: Šta ne činiti (Luka 19,1–10)

Znamo ga kao Zakheja, oniskog čoveka koji se popeo na drvo da bi mogao da vidi Isusa. Taj događaj se nikada ne bi zbio da je mnoštvo drugačije reagovalo na Zakhejevo traganje za Isusom. Ova priča sadrži primer o tome šta *ne* treba činiti kad stojite između Isusa i ljudi koji Ga traže. Umesto da osuđujemo druge i pokušavamo da ih držimo na odstojanju od Njega, kao što je to gomila činila u Zakhejevom slučaju, trebalo bi da se jednostavno pomerimo u stranu. “Nema boljeg načina da lepota neba poput bujice izbije u našem životu nego da se sklonimo s puta da bi ljudi jasno mogli videti /Isusa/.”³

Kao pastir koji zove svoje ovce po imenu u Jovan 10,3, Isus je pozvao Zakheja po imenu, i Zakhej je pošao za Njim. Upravo je glas Dobrog Pastira njega, izgubljenju ovcu, vratio u Njegovo stado. Pošto je susreo Isusa, Zakhej je polovinu svega što je imao dao siromašnima, i četvorostruko nadoknadio ljudima koje je pokrao. Za Zakheja je postalo prirodno „tako da hodi kao što je On (Isus) hodio“ (1. Jovanova 2,6) i da služi drugima. Naša povezanost sa Hristom pokazaće se ne samo u načinu na koji objavljujemo već isto tako u načinu na koji živimo evanđelje. Da li mi ohrabrujemo ili obeshrabrujemo druge da priđu Isusu?

Traganje: Temelj sledbeništva (Matej 7,7. 8; Marko 1,17; Luka 9,2; 19,1–10; Otkrivenje 3,20; 14,6)

Hristos je došao na zemlju da nas potraži i spase. Jedino On može izdejsstvovati spasenje, zato što je umro smrću kojom smo mi zaslužili da umremo. Ipak, On nas poziva da učestvujemo u tom traženju. On je izabrao učenike i pozvao ih da postanu „lovci ljudi“. On je potražio sledbenike i poučio ih kako da potraže još više sledbenika. Kako su oni to činili? Tako što su i objavljivali dobru vest evanđelja i živeli to evanđelje. Upravo je to i nama naloženo da činimo sve dok svako „pleme i jezik i koljeno i narod“ (Otkrivenje 14,6) ne dobiju priliku da odgovore na Spasiteljev poziv da Ga slede. Sam Isus i dalje stoji na vratima našeg srca i kuca. On čezne da svako od nas čuje Njegov glas i pozove Ga da uđe.

Kortni Tajler, Murvilumbah, Novi Južni Vels, Australija

-
1. Oswald Chambers, *My Utmost for His Highest*, March 19, 2015, Utmost.org, accessed July 14, 2015, <http://www.utmost.org/abraham's-life-of-faith/>.
 2. Chambers, *My Utmost for His Highest*, March 23, 2015, Utmost.org, accessed July 14, 2015, <http://www.utmost.org/am-i-carnally-minded/>.
 3. Leslie Ludy, *The Set-Apart Woman: God's Invitation to Sacred Living* (Colorado Springs, Colo.: NavPress, 2015), p. 133.

„Hristos je otvorio privremenu bolnicu na zelenim padinama Galileje i na svakom drugom mestu na koje bolesni i napačeni mogu da budu doneseni Njemu. U svakom gradu, svakom gradiću, svakom selu kroz koje je prolazio, s nežnim saučešćem Oca punog ljubavi On je polagao svoje ruke na bolesnike i vraćao im zdravlje. Hristos je isto ovo delo poverio svojoj crkvi.“¹

Kad bi Hristos pozvao svoje učenike, On ih nije jednostavno pozivao da Ga slede na svim Njegovim putovanjima nego, što je mnogo bitnije, da slede Njegove postupke. Nije bilo dovoljno da učenici samo svedoče. Njihovo novo pozvanje iziskivalo je da i oni zasuču rukave. I dok su mnogi ljudi aktivno tragali za Isusom sebe radi, zbog Njegove službe koja je sve više napredovala, postati „lovac ljudi“ značilo je *tražiti* one kojima je bila potrebna obnova tela i duše (Luka 19,10). Nastojmo da Hrista objavimo i onima izvan naše crkve i prijateljskih krugova.

„Ima duša koje su izgubile hrabrost; razgovarajte s njima, molite se za njih.“

„Trebalo da dajemo od svojih sredstava da bismo podržali žeteoce u polju, i da se radujemo prikupljenim snopovima. Ali, iako je to ispravno, postoji još jedan posao, do sada netaknut, koji se mora obaviti. Hristova misija bila je da leči bolesne, ohrabruje one bez nade, da zavije ranjene u srcu. To delo obnove mora se odvijati među potrebnima i patnicima u ljudskom rodu. Bog ne traži samo vašu velokodušnost, nego i radosno lice, reči pune nade, stisak vaše ruke. Ublažite bol nekom od Božjih stradalnika. Neki su bolesni, i nada ih je napustila. Vratite im sunčanu svetlost. Ima duša koje su izgubile hrabrost; razgovarajte s njima, molite se za njih. Ima takvih kojima je potreban hleb života. Čitajte im iz Božje Reči. Postoji bolest duše kojoj nikakav melem ne pomaže, koju nikakav lek ne može da isceli. Molite se za njih, i dovedite ih Isusu Hristu. A u svem vašem radu, Hristos će biti prisutan i uticati na ljudska srca.“²

Hristos je obećao da će prisno opštiti sa nama kad god radimo Njegov poseban posao. Zapazite da je, pre no što je naložio da propovedaju i leče bolesne, Hristos svojim učenicima dao silu i vlast da to čine (Luka 9,1). Ako ponizno dođemo u Njegovu prisutnost, nastojeći da unapredimo Njegovu misiju spasavanja duša, On će nas svojom silom osposobiti da savladamo tamu ovog sveta.

ODGOVORITE

1. Isusovo vreme na zemlji da uspostavi svoju službu i ispunji plan spasenja bilo je ograničeno i opasno. Imajući to na umu, uporedite koliko je vremena proveo u lečenju, a koliko u propovedanju i naučavanju? Šta to govori o Isusu?

2. Kad je, po vašem mišljenju, učenicima „sinulo“ u umu i srcu da se Isusovo carstvo i služba sastoje u tome da ljude obnovi kako bi postali celoviti u svakom pogledu, a ne da postane car u političkom svetu?

Georgina Hobson, Sanšajn Koust, Kvinslend, Australija

1. Elen G. Vajt, *Moj život danas*, str. 226 orig.

2. White, *A Call to Medical Evangelism and Health Education*, p. 23.

Isus je poistovetio sebe sa pastirom, sa stadom ovaca koje poznaju pastirov glas i povinuju se Njegovom vođstvu. „Ja sam Pastir dobri i znam svoje, i Moje Mene znaju“ (Jovan 10,14). On je jasno isticao da On sve ljude smatra svojim stadom, a ne samo Jevreje.

Biblija nas uverava da ćemo, ukoliko tražimo, i primiti. Ako Ga tražimo, naći ćemo Ga. Ako kucamo, On će otvoriti vrata (Matej 7,7). Ako se približimo Bogu, i On će se približiti nama. To je početak odnosa Pastir-ovca.

Iz te povezanosti nastaje bliska zajednica – odnos koji se stalno razvija. Ovo uključuje promenu koja se dešava u našem životu kad smo istinski otvoreni za Božje vođstvo. To dovodi do promene paradigme u našem sagledavanju stvari i prioritetima. Kad postanemo deo Božje porodice, mi nasledujemo novi set obrazaca i ponašanja. Ne želimo da samo gomilamo imovinu i blagoslove za sebe. Mi želimo da preobilnu radost i sreću podelimo sa ljudima oko nas.

Pošto smo otvorili vrata Isusu i pozvali Ga da uđe u naš život, molimo se da drugi vide Hrista u nama kad vire kroz naše prozore. Isus je svoj život na zemlji tako živeo da je svedočio o Bogu i nebeskom carstvu. Isus je poslao svoje sledbenike da vrše uticaj u svetu oko sebe – da objavljuju dobru vest o Božjem carstvu, leče bolesne, da dopru do onih koji su bili odbačeni i izgubljeni, i da ih podignu podsećajući ih na obećanje da su oni deca Božja, bez obzira na svoju pripadnost naciji, plemenu, jeziku ili narodu (Otkrivenje 14,6). Od prve grupe učenika kao jezgra razvila se hrišćanska crkva koja se proteže kroz vekove, preko kontinenta, u raznim kulturama, pri čemu su svi njeni članovi ujedinjeni u veri kao deca Božja.

U Matejevom evanđelju, Isus iznosi još jednu parabolu koja pominje pastira. Ovaj put je to Sin čovečiji koji se vraća, okuplja narode koji sada stoje pred Njim, a On kao pastir prepoznaje ovce iz svog stada i odvaja ih od jaraca. On utvrđuje koje mu pripadaju na osnovu njihovih postupaka i načina na koji su ispoljavali ljubav i brigu prema drugima. „Zaista vam kažem: kad učiniste jednome od ove Moje najmanje braće, Meni učiniste“ (Matej 25,40).

Biti ovca iziskuje neprestano predanje i posvećenje Božjem pozvanju. Vi ćete se suočiti sa izazovima i nevoljama, ali stalno slušajte Pastirov glas. Budite ovce koje On toliko želi da vodi.

ODGOVORITE

1. Da li bi drugi mogli videti Isusov odraz u vama, ako bi imali pred sobom kao primer samo vaše reči i postuke?
2. Na koji način ćete ove sedmice slušati Božji glas koji treba da vas vodi?

Pavle je stajao pred carem Agripom, njegovom ženom Vernikijom, skupom vojnih oficira visokog ranga i vodećim građanima Jerusalima. Predstavio ga je Fist, jevrejski guverner, a zatim ga je car Agripa pozvao da se brani.

Pavle je odgovorio iznoseći svoje lično – i moćno – svedočanstvo. On je s pouzdanjem i bez straha ispričao slušaocima svoju životnu priču.

Savle je bio jevrejski farisej koji je revnosno progonio prve hrišćane. On je čak odobrio kamenovanje Stefana (Dela apostolska 8,1). Međutim, na svom putu za Damask, Savle je bio pogođen slepilom i čuo Isusov glas. Tri dana je bio slep i nije mogao ni da jede ni da pije, sve dok jedan Isusov sledbenik po imenu Ananija nije poslušao Gospodnju zapovest da dođe kod Savla i stavi svoje ruke na njega. Savle se ispunio Svetim Duhom i bio kršten. Tako je zli Savle postao bogobojazni Pavle.

Treba da uputimo izazov drugima da prestanu da greše.

Posle svog obraćenja, Pavle je propovedao da svako može biti spasen, a ne samo Jevreji. Njegova vest neznabošcima je glasila: „Prestanite da grešite i obratite se Bogu! Tada dokažite ono što ste uradili načinom na koji ćete živeti“ (videti Dela apostolska 26,20).

Putem svog ličnog svedočanstva, Pavle je caru Agripi i jerusalimskim vodećim ljudima propovedao o nadi na spasenje. Svi koji su prisustvovali skupu čuli su osnovni poziv svakog hrišćanina, poziv koji ostaje punovažan i danas. Uzmimo Pavlov hrabri stav kao primer poziva upućenog nama da evanđelje objavljujemo srcem i životom.

„Jer ti se zato javih da te učinim slugom i svjedokom ovome što si vidio i što ću ti pokazati“ (Dela apostolska 26,16). Bog nas je pozvao da budemo nalik Pavlu. Bog nas je pozvao da objavljujemo dobru vest o spasenju skrhanom svetu. Da uverljivo govorimo o našim ličnim iskustvima i znanju svim ljudima u svakoj situaciji.

Podstaknite druge da otvore „oči da se obrate od tame k vidjelu i od oblasti sonine k Bogu, da prime oproštenje grijeha i dostojanje među osvećenima vjerom mojom“ (Dela apostolska 26,18). Treba svakome da kažemo i da velikodušno podelimo s njima dobru vest o Isusovoj žrtvi, zadobijenoj pobedi i Njegovom skorom povratku.

„Vjeruješ li... prorocima? Znam da vjeruješ“ (Dela apostolska 26,27). Treba da uputimo izazov drugima da prestanu da greše i da se obrate Bogu. Uputite im izazov da svojim načinom života dokažu da su se promenili. Neka bi Bog dao da svedočanstvo o tome kako je On preobrazio naš život objavljujemo kuda god idemo.

ODGOVORITE

1. Dokažite ono što ste uradili načinom svog života. Da li bi naša dela trebalo glasnije da govore od reči?
2. Verujete li u ono što su proroci rekli? Da li često postavljamo to pitanje? Koliko bi često trebalo da postavljamo to pitanje?

Džasinta Benade, Koroj, Kvinslend, Australija

PAVLOVO NASLEĐE

MIŠLJENJE (Matej 19,16-22; Marko 10,17-22; Luka 18,18-23; Jovan 14,15. 21-24)

Če

„Ako imate ljubav k Meni, zapovijesti Moje držite [entolas]“ (Jovan 14,15). Deset Božjih zapovesti uključuju svetkovanje sedmog dana u sedmici, Subotu, Gospodnji dan odmora. Međutim, neposredni kontekst pokazuje da Isus ne govori o Deset zapovesti, jer On dalje kaže: „Ko ima zapovijesti Moje [entolas] i drži ih on je onaj što ima ljubav k Meni“ (stih 21); „Ko ima ljubav k Meni, držaće riječ Moju [logon]“ (stih 23); i „koji nema ljubavi k Meni ne drži Mojijeh riječi [logos]“ (stih 24). Tako je sledeći prevod Jovana 14,15 tačniji: „Ako me volite, činićete ono što vam zapovedam“ (ERV).

Ako volimo Isusa, mi ćemo se pokoravati svim Njegovim zapovestima, uključujući i zapovest na koju se usredsređujemo u pouci za ovu sedmicu: „Sledite me.“ Kad god bi Isus upućivao svoje učenike da Ga slede, bio je to poziv da Mu se pridruže u službi. Tako je bilo sa Petrom i (Matej 4,19), sa Matejem (Marko 2,14), i sa Filipom (Jovan 1,43). Njegova zapovest upućena bogatom mladiću da Ga sledi (Matej 19,21; Marko 10,21; Luka 18,22) predstavlja, prema tome, poziv na službu, poziv da služi svojoj društvenoj zajednici.

U kontekstu proučavanja, tokom ovog tromesečja, o ulozi crkve u društvenoj zajednici, priča o bogatom mladiću posebno je bitna i poučna. Taj mladić je svesrdno krenuo u potragu za večnim životom (Matej 19,16; Marko 10,17; Luka 18,18). On je želeo da bude spasen! U tom pogledu, on je jednak tipičnom adventisti u dvadeset prvom veku. Međutim, on nažalost odražava i našu sklonost da držimo Deset zapovesti, ali ne i da zadovoljavamo potrebe društvene zajednice. U većini slučajeva, kad razmišljamo o razočaravajućem odgovoru ovog čoveka na Isusov poziv, usredsređujemo se na njegovo bogatstvo kao na veliku prepreku. Međutim, Isus mu nije samo savetovao da proda sve što ima, nego mu je i zapovedo: „Hajde za mnom.“ Prodaja imanja bila je samo preduslov. Slediti Isusa u službi bio je pravi nalog!

Naša potraga za večnim životom neće biti uspešnija od potrage bogatog mladića, ukoliko se ne uzdignemo iznad pokoravanja samo slovu zakona, što predstavlja čisto spoljnu poslušnost. Tome moramo dodati i potvrđan odgovor na Isusov poziv da Ga sledimo u službenju društvenoj zajednici u kojoj živimo.

ODGOVORITE

1. Da li bogati mladić bolje predstavlja Adventističku crkvu od Laodikejca? Obrazložite svoj odgovor.
2. Da li je služba društvenoj zajednici u središtu evanđelja, ili samo njegova dopuna? Objasnite svoj odgovor. Ako verujete da je u središtu evanđelja, objasnite i zašto.

ZAKLJUČAK

Biblijske slike pastira prikazuju osobu koja budno brine za svoje stado. Pastir vodi ovce, hrani ih, brine o njima u trenucima povrede i bolesti, i vraća ih kad odlutaju. U takvom odnosu, ovce se potpuno oslanjaju na svog pastira. Kao hrišćani, moramo steći blisko poznavanje sa svojim Pastirom, putem proučavanja Biblije i molitvom. To nam omogućuje da prepoznamo Njegov poziv u svom životu. Neki ljudi će odlučiti da ne odgovore na Njegov poziv, ali uporna ljubav našeg Pastira neće odustati. On će nastaviti da traži svoju izgublenu ovcu na glavnim i sporednim putevima.

RAZMOTRITE

- Izvajajte neki oblik koji prikazuje vaš život kao „izabrani sud“. Razmislite kako biste objasnili koji izabrani elementi predstavljaju vaše pozvanje kao i na koji ga način taj oblik opisuje.
- Sastavite pesmu koja iznosi priču o Savlu i njegovom putovanju do trenutka kad je stao pred cara Agripu. U saradnji sa crkvenom grupom koju čine više generacija, smislite načine da dosegnete ljude u neposrednom okruženju svoje crkve. Koje su potrebe vaših suseda? Da li ih je neko pitao za to? Šta možete učiniti da ohrabrite, obnovite i podržite one koje je Gospod doveo u vešu sredinu?
- Napravite fotomontažu koja predstavlja Isusove reči: „Ako imate ljubav k Meni, zapovijesti Moje držite“ (Jovan 14,15).
- Analizirajte kako da se uravnoteže „propovedanje Reči“ i „služenje“. Opišite pozitivne aspekte ovog tipa službe. Istražite opasnosti koje se javljaju u slučaju neravnoteže ili u naučavanju ili u služenju.
- Istražite aspekte odnosa između pastira i njegovih ovaca. Podelite sa drugima ono što ste saznali povodom toga zašto je Bog upotrebio baš taj primer.

POVEŽITE

Psalam 23; 95,6. 7.

Elen G. Vajt, „Božanski pastir“, Čežnja vekova.

William Barclay, „The Shepherd and His Sheep“, *The Gospel of John*, vol. 2, pp. 52–57.

Phillip Keller, *A Shepherd Looks at the Good Shepherd and His Sheep* (Zondervan, 1978) and *A Shepherd Looks at the Lamb of God* (Pickering and Inglis, 1983).

Dina Bartel-Vagner, Junion Springs, Njujork, SAD

Pouka 12

Od 10. do 16. septembra 2016.

Služba u gradovima u poslednje vreme

*»Tražite dobro gradu, u koji vas preselili,
i molite se za nj Gospodu,
jer u dobru njegovu biće vama dobro.«
(Jeremija 29,7)*

Dobro poznati adventistički propovednik Moris Venden napisao je knjigu o svedočenju pod naslovom „Zašto mi oni nisu kazali? /Why Didn't They Tell Me/* Bio je ljut, govorio je on, zato što je odrastao kao hrišćanin i postao adventistički pastor, a ipak mu niko nikada nije rekao pravi razlog zašto svako od nas treba lično da svedoči ljudima o evanđelju. Trebalo mu je da dođe skoro do kraja svoje službe da bi to potpuno shvatio.

Prvi put je osetio težinu tog problema prilikom svog putovanja u Kinu. Pošetio je tamo nekoliko ogromnih gradova, i rekao (parafraziram): „Nikada nisam video toliko ljudi u svom životu. Mase i mase ljudi. A onda sam shvatio da mi, ako najpre treba da objavimo evanđelje da bi Isus mogao da dođe, nikada to nećemo uspeti. Jednostavno, ima odveć mnogo ljudi.“

Venden je bio naročito ljut što su mu, dok je odrastao, govorili da će, ukoliko ne bude lično doveo ljude Isusu koje treba da dovede, biti odgovoran za one duše koje odu u pakao. U delu pouke za utorak čitaćete jedan citat od Elen Vajt koji će vam dati ideju o tome zašto neki ljudi razmišljaju na takav način.

Opasnost s kojom se suočavamo ogleđa se u tome da sedimo udobno tamo gde smo i zanemarujemo ogromne potrebe u neposrednoj blizini.

I eto dileme. Ako u gradovima ovog sveta ima na milione ljudi, a mi smo odgovorni da dopremo do njih, kako ćemo uopšte to učiniti? Pomislite na vama najbliži grad, i saznajte koliko tamo živi adventista. Da li vas zamara kad razmišljate o tome? Da li se osećate krivim, da li se osećate kao da vam sekira stoji nad glavom?

Pastor Venden je kasnije u životu došao do bitnog razumevanja da ga je Bog pozvao da se ispuni svetlošću Svetoga Duha, da ide tamo gde je postavljen, govori kao da ga neko podstiče, a da onda prepusti Bogu da se pobrine kako će se taj veliki projekat dalje odvijati.

Opasnost s kojom se suočavamo ogleđa se u tome da sedimo udobno tamo gde smo i zanemarujemo ogromne potrebe u neposrednoj blizini. Proučavanje za ovu sedmicu pomaže nam da resetujemo svoju viziju o dosezanju većeg broja ljudi u gradovima, kojima nikada nije upućen poziv evanđelja. Vratićemo se na Pavlov model koji se sastoji u slušanju Svetog Duha koji će nas usmeravati. Ispitaćemo motive za dosezanje ljudi (šta za nas znači oslobađanje zarobljenih?), i naučiti neke praktične korake koje valja preduzeti kad budemo bili spremni da se uključimo.

Tim Lejl, Hagerstaun, Merilend, SAD

* Morris Venden, *Why Didn't They Tell Me? Sharing Jesus Isn't Something We Do. It's Who We Are* (Nampa, Idaho: Pacific Press, 2005).

Dok se hrišćanstvo širilo po Rimskom carstvu, najveći početni uspeh doživelo je u gradovima. Pavle i ostali pronalazili su helenizovane Jevreje i jevrejske prozelite. Kad su rezultati postali slabiji, oni su se okrenuli neznabošcima. Ubrzo je dve trećine svih hrišćana živelo u trideset jednom od najvećih rimskih gradova.¹ To je dovelo do toga da su oni koji nisu bili hrišćani postali poznati kao pagani. Termin pagani potiče od latinske reči za seoske stanovnike. Ljudi koji su živeli u ruralnim oblastima bili su skloni prihvatanju starih religija a ove su se usredsređivale na plodnost i useve.

Hrišćanstvo je imalo veći uticaj u gradovima nego u selima delimično i zato što su ljudi u gradovima bili otvoreniji za nove ideje. Gradovi su privlačili ljude iz mnogih etničkih grupa, kultura i religija. U jednom svetu u kome su se muškarci i žene poistovećivali sa grupom (etničkom grupom, plemenom, porodicom) pridošlice bi potražile neku ugodnu zajednicu kojoj bi pripadale. Ali čak i kad bi pronašli srodnu grupu, hrišćanstvo je zbog same prirode gradova postajalo sve privlačnije. Stari gradovi bili su prenaseljeni, u njima su harale bolesti i neprestano su bili izloženi osvajanjima ili prirodnim nesrećama. Hrišćanstvo je u takvim uslovima činilo život podnošljivijim, zato što su vernici ispoljavali brigu za druge. Rimski imperator Julijan, pokušavajući da oživi rimsku religiju, primetio je da im je potrebno da nastoje da oponašaju hrišćansku brigu za druge ljude. „Mislim da su bezbožni Galilejci, dok su naši sveštenici zanemarivali i zapostavljali siromašne, poštovali to i posvećivali se dobročinstvu... /Oni/ ne samo što pružaju podršku svojim siromašnima, nego i našim, tako da svi mogu videti da našem narodu nedostaje naša pomoć.”²

Oni su rizikovali svoj život negujući one koji nisu bili hrišćani.

Hrišćani su se starali o bolesnima, čak i za vreme epidemija i često se kretali kroz nehigijenske gradove. Oni su rizikovali svoj život negujući one koji nisu bili hrišćani.

Zajednički obedi imali su u rimskom svetu veliki politički, društveni i religijski značaj. Bio je to jedan od načina da ljudi uzmu učešća u građanskom životu.³ Izbegavanje takvih gozbi navodilo je ljude na misao da hrišćani nisu zainteresovani za bezbednost Carstva. Ta građanska/religijska konotacija je razlog opsežne rasprave u Pavlovim spisima o tome da li treba jesti hranu posvećenu idolima. No, u isti mah, obedi održavani u hrišćanskim kućnim crkvama stvarali su jednu alternativnu zajednicu ne samo za vernike nego i za one koji su bili privučeni novom verom.

ODGOVORITE

1. Koja bi praksa, slična postupanju ranih hrišćana u gradovima, pogodovala i današnjim gradovima?

2. Kako biste mogli pokazati brigu za svoju zajednicu?

Džerald Viler, Hagerstaun, Merilend, SAD

1. Rodney Stark, *Cities of God: The Real Story of How Christianity Became an Urban Movement and Conquered Rome* (San Francisco: HarperCollins, 2006), p. 71
2. Isto, p. 31.
3. Andrew McGowan, "Food, Ritual, and Power," in Virginia Burrus, ed., *Late Ancient Christianity* (Minneapolis: Fortress Press, 2010), pp. 145-164.

NEMA GRANICA U GRADOVIMA

LOGOS (Jeremija 29,11; Jona 1,1. 2; Luka 10,1-3.13-16;
Dela apostolska 13,44-51; 16,11-13; 17,16-21; Rimljanima 10,14)

Kretanje ka boljoj budućnosti (Jeremija 29,11)

Daske na ambaru su škripale dok je vetar duvao kroz sada praznu žitnicu. Ono što je nekada bila uspešna farma sada je bila pustoš u preriji.

Ali nije uvek bilo tako. Godine 1800. samo je 3 posto svetskog stanovništva živelo u gradovima. Godine 1900. samo je 12 gradova na zemaljskoj kugli imalo više od milion žitelja. „Danas, oko polovine svetske populacije živi u gradskim oblastima.”¹

Otkuda ta dramatična promena? Ukratko, urbane oblasti često pružaju više povoljnih prilika. Ne samo što ima bolje plaćenih poslova, već gradovi takođe pružaju druge vredne mogućnosti, kao što je bolja zdravstvena zaštita. Krenite iz sela ka betonskoj džungli, i neće biti pomanjkanja u pogledu ljudi kojima možete govoriti o evanđelju.

Ta užasna Niniva (Jona 1–4)

Istorija govori da se u gradovima više ispoljavaju najniži instinkti. Kriminal, seksualna izpačenost, droge – možete navesti još mnogo toga, i verovatno ćete sve to pronaći u urbanim sredinama.

Niniva je stekla reputaciju bezbožnog grada. Njena boginja zaštitnica bila je Ištar, „kojoj je Manišusu od Akada sagradio hram u 23. veku pre Hrista.”² Služenje boginji plodnosti Ištar predstavljalo je izopačeno nastojanje da hram postane slavan. Sasvim izvesno, takvo „bogosluženje” podrazumevalo je i svete prostitutke. „Koncept svete prostitucije trebalo je da bude u skladu sa karakterom Ištar, boginje telesnih zadovoljstava koja je koristila muškarce i seks za sopstvene više ciljeve.”³ Ali Bog nije hteo da grad prepusti bez borbe. Stoga je kazao Joni da ode u Ninivu i sopšti im da treba da se poprave u pogledu svoje duhovnosti: „Dođe riječ Gospodnja Joni sinu Amatijevu govoreći: Ustani, idi u Nineviju grad veliki, i propovijedaj protiv njega, jer izađe zloča njihova preda Me” (Jona 1,1.2). Kad je Jona stigao, bio je skroz moker, ali grad je obratio pažnju na njegovu vest.

Pavle u gradovima (Dela apostolska 13,44-51; 16,11-13; 17,16-21)

U knjizi Dela apostolska, Pavle i nekolicina drugih posetili su više gradova dok su išli propovedajući evanđelje. U pisidijskoj Antiohiji, stvari su nadmašile jednostavno propovedanje u sinagogi: „Kad se sabor razide, pođoše za Pavlom i za Varnavom mnogi od Jevreja i pobožnijeh došljaka; a oni govoreći im svetovahu ih da ostanu u blagodati Božijoj. A u drugu Subotu sabra se gotovo sav grad da čuju riječi Božije” (Dela apostolska 13,43.44). Kad ljudi u gradu osete ugodan miris nade, mogu se dogoditi velike stvari!

Tri poglavlja kasnije, Timotije udružuje svoje snage sa Pavlovim u još jednoj gradskoj oblasti: „A kad se odvezosmo iz Troade, dođosmo u Samotrak, i sjutra dan u Neapolj, a odande u Filibu, koja je prvi grad zemlje Makedonije, naselje rimsko; i u onom gradu ostasmo nekoliko dana” (Dela apostolska 16,11.12).

Ako ste ikada igrali biblijsku igru o detaljima, možda vam je postavljeno pitanje o ženi koja je napravila veliki biznis prodajući purpurno platno. Njeno ime bilo je Lidija. Predala je svoje srce Isusu zahvaljujući Pavlovim i Timotijevim misionerskim naporima u Filibi.

Sveti Duh nikada ne odbija da uđe u gradove. Upravo sada, širom planete, Božji Duh upućuje svakoga, od prodavaca štofova, preko igrača bejzbola do prostutki, u Isusovom pravcu. „Kako će... prizvati koga ne vjerovaše? A kako će vjerovati koga ne čuše? A kako će čuti bez propovjednika?“ (Rimljanima 10,14).

Rad u Atini (Dela apostolska 17,16–21)

Dok je Pavle ulazio u drugi grad i očekivao svoje evanđeoske saradnike da mu se pridruže, srce mu se steglo: „Razdraži se duh njegov a njemu gledaju-ći grad pun idola“ (Dela apostolska 17,16). Ako ne mislite da idolopoklonstvo danas ne predstavlja problem, možda biste mogli da napravite malo istraživanje što se tiče mesta koje idoli zauzimaju u kontekstu savremenog bogoslužnja. Ono je i te kako prisutno širom zemljske kugle, uključujući i mnoga „civilizovana“ društva. Pomislite za početak na budizam i hinduizam. Pavle je brzo otpočeo duhovna razmatranja sa nekim filozofima, ali najpre nije mnogo postigao: „Šta hoće ovaj besposlica?“ (stih 18), govorili su.

Ipak bilo je dovoljno interesovanja, tako da su neki mudri skeptici izveli Pavla na debatu pozornicu, poznatu kao Areopag. Tu je Pavle krenuo da drži svoj govor prošet istinom. Na kraju, rezultati su bili podvojeni: „Kad čuše za vaskrsenje iz mrtvih, onda se jedni rugahu; a jedni rekoše: Da te čujemo opet o tom. Tako Pavle otide između njih. A neki ljudi pristaše uza nj i vjerovaše; među kojima bješe i Dionisije Areopagitski, i žena po imenu Damara, i drugi s njima“ (stihovi 32–34).

Bog nije obećao da će evangelizam u gradovima uvek ubediti ljude da Ga slede. Ponekad će oni jednostavno otići. Ali to nije vaš problem. Vaš posao je da obezbedite da oni čuju o Isusovoj ljubavi. A Svetom Duhu nipošto ne nedostaju načini da nastavi vaše napore. Međutim, na kraju, stanovnici sela kao i ugladeni stanovnici gradova moraju sami doneti odluku.

ODGOVORITE

1. Kako biste mogli iskoristiti svoj jedinstveni dar ili darove u objavljivanju Isusove ljubavi u gradu?
2. Kako možete više saznati o potrebama grada ili gradova u vašoj neposrednoj blizini?
3. Ko je to koga lično poznajete, živi u gradu, a potrebna mu je zdrava doza nade? Kako možete pomoći da se ta potreba zadovolji?

Rendi Fišel, Smitsburg, Merilend, SAD

1. "Urban Population," English Online, accessed July 7, 2015, <http://www.english-online.at/geography/world-population/urban-areas.htm>.
2. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, "Nineveh," p. 797.
3. Stephen Bertman, *Handbook to Life in Ancient Mesopotamia*, (New York: Oxford University Press, 2003), p. 129.

“Naša je prednost da vidimo kako delo Božje napreduje u gradovima. Hristos čeka, čeka na mesta u koja treba ući. Ko se priprema za taj posao? Mi nećemo reći da nemamo radnike. Drago nam je što ih imamo u izvesnoj meri; ali postoji veći, daleko veći posao koji treba uraditi u našim gradovima.”¹

“Posmatrajte naše gradove i njihovu potrebu za evanđeljem. Potreba za usrdnim radom među mnoštvom u gradovima bila mi je predočena još pre više od dvadeset godina. Ko nosi teret za naše velike gradove? Neko će reći:

»Zar nećet ući u gradove ... ?«

Potreban nam je sav novac koji možemo prikupiti da bismo ostvarivali posao u drugim mestima. Ne znate li da će, ukoliko ne budete nosili istinu gradovima, doći do presušivanja sredstava. Kad ovu vest odnesemo ljudima u gradu koji su gladni istine, oni će, pošto prihvate svetlost, revnosno prionuti na posao da tu svetlost odnesu i drugima. Duše koje imaju sredstva biće dovedene istini, i dati svoja sredstva za unapređenje Božje stvari.”²

“Gospod Bog Izraelov će muškarce i žene koji razumeju istinu za ovo vreme, smatrati odgovornim za te gradove koji su ostali bez opomene. Dato mi je uputstvo: radite u gradovima; radite u gradovima gde je objavljena prva i druga anđeoska vest... Naloženo nam je da idemo u te gradove, propovedamo evanđelje i lečimo bolesne.”³

“Gde vam je vera? Zašto ne radite u mestima gde je teško raditi? Evo misionara iz stranih zemalja koji, iako obeshrabrivani na svakom koraku, zdušno pokušavaju da uđu u misionarska polja. Zar nećete ući u gradove i nastojati da doprete do ljudi? Neka bi nam Bog pomao da sagledamo svoju dužnost i da je ispunimo.”⁴

“Moramo sačiniti mudre planove da opomenemo gradove, a da istovremeno živimo tamo gde svoju decu i sebe možemo zaštititi od zagađujućih i obeshrabrujućih uticaja koji preovlađuju u tim mestima.”⁵

ODGOVORITE

1. Kako ste odlučili gde ćete živeti? Da li je odluka doneta na osnovu poziva Svetog Duha?
2. Ako živite u gradu, da li vam je Bog pokazao koju službu treba da vršite za Njega?
3. Ako ne živite u gradu, kako biste mogli da podržite misiju u gradovima?

Aravind Keli, Hagerstaun, Merilend, SAD

1. Ellen G. White, “Abiding in Christ,” *General Conference Bulletin*, May 17, 1909.
2. White, “A Risen Saviour,” *General Conference Bulletin*, May 24, 1909.
3. White, “The Loma Linda College of Evangelists,” *General Conference Bulletin*, June 4, 1909.
4. Isto
5. White, “The Judgments of God on Our Cities,” *Review and Herald*, July 5, 1906.

14. septembar 2016.

ŽIVETI – ZAISTA ŽIVETI – U SVOM RODNOM GRADU

Sr

PRIMENA (Dela apostolska 1,8; Rimljanima 10,14. 15; 1. Timotiju 2,1–4; 2. Petrova 3,9)

Vaš dom je u zgradi sa više stanova. Vaš dom je na visokom spratu. Vaša kuća je na malom prostoru i ne razlikuje se od stotinu drugih kuća. Vi živite u gradu. Ponekad ga volite, ponekad ga mrzite, ali ma gde on bio, prihvatate ga. Vi dobro znate da vam Isus govori da objavljujete Njegovu vest svetu. Ipak, svet u kome živimo mnogo je drugačiji nego što je bio pre 2000 godina. Zapazite da je Isus pomenuo ime jednog velikog, veoma uspešnog grada kao prvo mesto kuda bi učenici trebalo da idu (Dela apostolska 1,8). Kako možete, ma gde živeli, da svedočite svetu oko sebe?

Spontano davanje ideja. Zajedno sa svojim vršnjacima i vođama iznesite ideje za sklapanje prijateljstava u okruženju svoje crkve i sopstvenom susedstvu. Upoznavanje je prvi korak u svedočenju. Prijatelji će se pre odazvati vašem pozivu da prisustvuju aktivnostima crkve nego oni koji samo vide obaveštenje ili dobiju flajer.

Stvarajte prijateljstva. Molite se a zatim potražite priliku da se upoznate sa svojim susedima. Saznajte njihova imena i koja su im interesovanja. Predstavite im se. Ponudite neku uslugu, kao što je vožnja kolima, zamena automobilske gume ili košenje travnjaka. Obratite naročito pažnju na ljude sa posebnim potrebama koje ste vi ili neko drugi u stanju da zadovoljite.

Šetajte u neposrednoj blizini crkve. Ako se ona nalazi u blizini nekog stambenog bloka, predstavite se i recite da posećujete Adventističku crkvu. Provedite jedan sat subotom popodne tako što ćete pokucati na vrata, predstaviti se i upitati da li oni imaju nešto za koga ili za šta se treba moliti. Molite se sa njima, i upućujte te zahteve Bogu tokom sedmice. Nastavite sa kraćim posetama. Sprijateljite se.

Evo još nekih kreativnih načina da „evangelizirate“ tamo gde živite: (1) Održavajte sedmične ili mesečne sastanke u parku, uz muziku koja će biti važan deo programa. Završite kratkom praktičnom večću, i poslužite limunadu i kolačiće dok razgovarate sa onima koji su došli. (2) Zasadite vrt u svojoj društvenoj zajednici. Za to je potrebna organizovanost i nešto uloženo rada, ali može biti prilično efikasan način za sklapanje prijateljstva, pogotovo ako uzajamno sarađujete u sopstvenim vrtovima. (3) U svojoj crkvi ili na nekom neutralnom mestu za sastanke, organizujte mesečno po jedan sat iznošenja priča. Pozovite oprobane govornike i one iz društvene zajednice da pričaju priče. (4) Organizujte hrišćansku biciklističku grupu. (5) Dobrovoljno učestvujte u raščišćavanju terena posle neke prirodne nesreće i drugih situacija gde su potrebni pomoćnici.

Drugačije rečeno, uključite se u svoju društvenu zajednicu. Pokažite u svom životu Hristovu ljubav i to će stvoriti takve veze sa vašim susedima, što ne bi mogla da učini ni sva moguća doktrina.

ODGOVORITE

Koje su vaše sposobnosti i talenti? Kako vam oni mogu pomoći da se sprijateljite sa ljudima i svedočite o Isusu?

Peni Estes Viler, Hagerstaun, Merilend, SAD

Ništa tako nisam mrzeo kao „svedočenje“. To je obično uključivalo ili davanje naših traktata ili okupljanje u crkvi. Ipak, morao sam to da činim. Zar Bog ne očekuje od mene da „donosim rod“, govorim svetu i zadobijam duše kako bih mogao imati zvezde na svojoj kruni“ ? Da ne zvučim ipak pomalo cinično? Možete li me razumeti?

Jeste li ikad posmatrali dete kako otkriva prekidač za sijalicu. Uključuje ga, isključuje, uključuje, isključuje, i tako u beskraj. Deca ne nauče da pritiskaju prekidač sama od sebe. Neko im je to pokazao. Ako ste im pokazali, onda ste se uključili u „dosezanje“, deljenje svetlosti, da tako kažemo, novom članu vaše zajednice. I bilo je zabavno posmatrati tu dečju reakciju kad se svetlost pojavi, a potom nestane.

**Što se mene tiče,
činilo mi se da sam
Hrista otkrio sam.**

Ako malo razmislite, to dete je naučilo jedan apstraktni koncept na osnovu praktičnog iskustva. Zapazite i to da ćete, ukoliko pritisnete prekidač za sijalicu a svetlost se ne pojavi, ponovo pritisnuti, ponekad još dva ili tri puta. Ako je tako, čestitam! Vi ste takođe naučili na osnovu praktičnog iskustva jedan apstraktni koncept, naime da svetlost, ako pritisnete prekidač, treba da se pojavi.

Da li ste toliko uzbuđeni zbog onoga što je Isus učinio za vas da jednostavno ne možete da izdržite a da ne govorite drugima o Njemu? Ako nije tako, nemojte biti očajni. Mnogi ljudi nisu u stanju da to čine. To dolazi otuda što je Isus za njih još uvek apstraktni pojam. Potrebno je da otkrijemo smisao Njegovog dara u praktičnom smislu. David je rekao: „Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod“ (Psalam 34,8).

Što se mene tiče, činilo mi se da sam Hrista otkrio sam. Međutim, kad gledam unazad, prepoznajem da to nisam učinio sam od sebe. Bog je upotrebio mnoge ljude da mi pomognu da Ga otkrijem.

Kad smisleno otkrijemo Isusa, želimo da to nekom kažemo. Ali, samo govoriti nekome o tome obično ne deluje. Dete koje je učilo da pali sijalicu, verovatno ne bi uspelo da je onaj ko ga je poučavao bio neka strana osoba. Isto tako, ako želimo da nekome govorimo o Isusu, to će bolje funkcionisati ako postanemo deo njihove zajednice. Isus je upravo tako postupao. On je provodio dosta vremena sa običnim ljudima, i pošto je bio jedan od njih, oni su Ga slušali.

ODGOVORITE

1. Da li se osećate kao deo svoje crkvene zajednice? Zašto da, ili zašto ne?
2. Da li je vaša crkvena zajednica takva da poželite da je podelite sa drugima?
3. Kako biste ono što znate o Isusu učinili stvarnim, opipljivim i za sebe i za druge?

Ričard Tuli, Ferplej, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

“Svetlo! Kamera! Akcija!” Premda se vezuje za filmsku industriju, ova rečenica bi mogla da rezimirá ritam gradskog života: blistavost, buka, užurbanost, bezličnost i neprestano kretanje. Dopreti do uglađenih gradskih žitelja može delovati obeshrabrujuće i beznadežno. Međutim, shvatali to mi ili ne, Bog ide ispred nas da pripremi put. On poseduje sva neophodna sredstva da osmisli jedinstvene i kreativne načine za dosezanje onih do kojih se u gradovima izgleda ne može dopreti. Njegovo pitanje ovoj generaciji glasi: “Ko će se uhvatiti u koštac sa poteškoćama, zanemariti protivljenje i obeshabrenje, i krenuti u misionisko polje radeći za Mene?”

RAZMOTRITE

- Istražite koji su primarni kulturalni stavovi prisutni u gradu u vašoj neposrednoj blizini. Razmotrite kako te kulturalne paradigme mogu uticati na prihvatanje ili odbacivanje evanđelja.
- Napravite grafikon glavnih religija koje postoje u obližnjem gradu. Unesite koji procenat populacije pripada svakoj od religija.
- Tražite od Boga da vam otkrije prepreke s kojim mora da se pozabavi u dosezanju ljudi u gradu u vašoj blizini. Molite se za uklanjanje tih prepreka.
- Organizujte molitveno hodanje ili vožnju po obimu velikog grada. Zastanite u redovnim intervalima da biste se molili za posebne blagoslove za svaki obližnji deo grada ili zajednicu.
- Posmatrajte koloniju pčela ili mrava. Dokumentujte ponašanja tih insekata koja pomažu razvoju kolonije. Primenite te principe na ljudska ponašanja koja doprinose zdravlju zajednice.
- Napišite članak i dajte da se objavi u lokalnim novinama. Obradite neki predmet koji bi mogao da posluži na blagoslov drugih, i to na praktičan način.
- Naučite napamet Dela apostolska 18,9. 10. Molite se Bogu da otkloni svaki strah koji imate kada treba da govorite o Njemu. Verujte da će vam On pružiti prilike da Ga objavite drugima.

POVEŽITE

2. Samuilova 23,2; 1. Korinćanima 9,22; Efescima 3,8; Kološanima 2,15; Rimljanima 12,2.

Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, pp. 363-367.

Larry Crabb, *Becoming a True Spiritual Community* (Thomas Nelson, 2007).

Liza Pul, Elbert, Kolorado, SAD

Pouka 13

Od 17. do 23. septembra 2016.

Šta da činimo dok čekamo?

»Ne budite u poslu lijeni; budite ognjeni u duhu, služite Gospodu. Nadanjem veselite se, u nevolji trpите, u molitvi budite jednako. Dijelite potrebe sa svetima; primajte rado putnike.«

(Rimljanima 12,11-13)

Kao hrišćanima, glavni cilj treba da nam budu Isusove reči: „Naučite sve narode krsteći ih...” (Matej 28,19). Ali pre no što to učinimo, valja da znamo kako da zadovoljimo njihove potrebe. Kako nas mogu slušati ako su izgladneli ili bolesni? Jednom prilikom, kada je Isus poučavao narod celoga dana, poželeo je da isto tako zadovolji njihove fizičke potrebe.

„On koji je poučavao narod kako da osigura mir i sreću, bio je isto tako pun obzira prema njegovim telesnim potrebama kao i prema njegovim duhovnim težnjama.“* To je dobar Učiteljev primer koji treba da sledimo. Pored obezbeđivanja duhovnih potreba ljudi, trebalo bi i da zadovoljimo njihove fizičke zahteve. Isus se molio za ljude i izlečio mnoge. Pružao je utehu ožalošćenima i bio prijatelj ljudima koje su drugi mrzeli. Posetio je Zakhejev dom (Luka 19,1–10), i razgovarao sa ženom Samarjanom, uprkos činjenici da su Samarjani bili neprijatelji Jevreja (Jovan 4,7–26).

Moramo uvek imati na umu da ono što činimo za druge, činimo za Hrista, a ne za sopstvenu slavu.

Više od jedne decenije, grupa odraslih mladih ljudi iz naše mesne crkve provodila je svake godine po jednu sedmicu izvan svoje zone ugodnosti. Poglavitvo u zabačenim mestima, vodili su dobrotvorne klinike, radili programe za dečje misije, i organizovali ostala duhovna događanja. Kao rezultat, veliki broj nevernika prihvatio je Isusa kao svog Spasitelja.

Moramo uvek imati na umu da ono što činimo za druge, činimo za Hrista, a ne za sopstvenu slavu. Međutim, služenje drugima u ime našeg Spasitelja ojačaće i našu sopstvenu veru u Boga. U stvari, što više činimo za Njega, to će i naša vera više rasti.

Kako svako od vas može služiti Bogu svakoga dana?

Osvald Taroreh, Džakarta, Indonezija

* Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 365 (orig.)

Kao članovi Hristovog tela, mi smo ponosni što imamo veru u Isusa Hrista kao Spasitelja sveta. Dok je boravio na zemlji, Isus nam je sopstvenim primerom pokazivao kako da služimo zajednicama u kojima živimo. Crkva postoji iz sledećih razloga:

1. Ona nam pomaže da održimo svoju veru.
2. Ona nas uči kako da pomognemo drugima da prihvate Hrista i da Ga slede.

„Blago tome sluzi kojega došavši gospodar njegov nađe da izvršuje tako“ (Matej 24,46).

Pomaganje zajednici u kojoj živite (Matej 7,12; 2. Petrova 3,9)

Naš Bog je tako divan. On „nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje“ (2. Petrova 3,9). Zbog toga je neophodno da ocenimo šta je to što mi činimo da bismo pomogli drugima da prihvate Hrista kao svog Spasitelja:

1. Da li je crkva kojoj pripadate uključena u proces probuđenja i reforme: Ako nije, zašto? I koje korake možete preduzeti da se s tim otpočne?
2. Crkve bi trebalo da se uključe kako bi njihove lokalne zajednice postale bezbedno i radosno mesto za boravak, i gde se pošteno zarađuje za život. Ako se tako postupa, to će biti izvanredan način da se Hristos prikaže drugim ljudima, bolje nego da im se samo govori o Njemu.
3. Matej 7,12 se često navodi kao “zlatno pravilo”. To pravilo „rezimira obaveze sadržane na drugoj ploči Dekaloga, i predstavlja još jedan izraz velikog principa ljubavi prema blišnjem (videti Matej 19,16-19; 22,39.40...)”¹
4. Trebalo bi da se molimo, postimo, proučavamo Božju Reč, služimo Bogu u tišini svog doma i u crkvi sa svojom braćom i sestrama, i ophoditi se prema drugima onako kako bismo želili da se oni ophode sa nama.
5. Crkve bi trebalo da se uključe kako bi njihove lokalne zajednice postale bezbedno i radosno mesto za boravak, i gde se pošteno zarađuje za život. Ako se tako postupa, to će biti izvanredan način da se Hristos prikaže drugim ljudima, bolje nego da im se samo govori o Njemu.

Misija crkve u fazi čekanja (Jakov 2,14–26)

Misija naše crkve je trostruka:

1. Mi treba da pozivamo sve ljude da postanu učenici Isusa Hrista.
2. Treba da objavljujemo večno evanđelje onako kako ga opisuju tri anđeoske vesti (Otkrivenje 14,6–12).
3. Potrebno je da pripremi svet za Hristov skori dolazak.

Te ciljeve možemo ostvariti na sledeće načine: (1) proučavanjem Biblije; (2) svojim primerom hristolikog življenja; (3) poučavanjem i isceljivanjem; i (4) služenjem drugima.

Dok očekujemo Hristov povratak, iznosimo evanđelje ne samo kao još jednu opciju, već kao način preobražavanja našeg sopstvenog života kao i života svih ostalih ljudi.

Neka naša dela „postanu ponašanje obraćenog života – dela koja spontano proističu iz motiva vere.“²

Pre no što se čekanje završi (Rimljanima 12,11–13; 1. Korinćanima 13)

Postavite sebi sledeće pitanje, i neka odgovor bude pošten: “Da li je moja mesna crkva blagoslov za lokalnu društvenu zajednicu?”

Ako je vaš odgovor negativan, onda postavite sebi ovo pitanje: “Šta bi moja lokalna crkva trebalo da učini da bi mogla biti blagoslov?” Odgovor ćete naći u Rimljanima 12,11-13: „Ne budite u poslu lijeni; budite ognjeni u duhu, služite Gospodu. Nandanjem veselite se, u nevolji trpite, u molitvi budite jednako. Dijelite potrebe sa svetima; primajte rado putnike“ (Rimljanima 12,11-13).

Bog poziva vašu mesnu crkvu da bude propoved svojoj društvenoj zajednici. Pokažite svoju ljubav prema Bogu i drugima dobrim delima koja činite za društvenu zajednicu u kojoj živite.

**Pokažite svoju
ljubav prema Bogu
i drugima dobrim
delima koja činite za
društvenu zajednicu
u kojoj živite.**

ODGOVORITE

1. Razmislite o primerima onoga što je Isus činio za ljude kako bi zadobio njihove simpatije. Kako to isto može da čini i vaša lokalna crkva?
2. Oslanjajući se na Rimljanima 12,11–13, razmišljajte o četiri različite aktivnosti u kojima vaša crkva može učestvovati kako bi pripremila ljude za Hristov dolazak.

Dejvid R. Sibi, Džakarta, Indonezija

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 5, p. 356.

2. Isto, vol. 7, p. 521.

Način na koji služimo drugima svojim postupcima, mislima, osećanjima i rečima odražava koliko smo stasali u svojoj veri. U svojim svakodnevnim aktivnostima i u grupama za doseganje svih onih kojima je potrebna istina, trebalo bi da služimo drugima kao što je to Hristos činio.

„Hristos je svojim sledbenicima poverio lični posao – posao koji niko ne može da obavi umesto njih. Služenje bolesnima i siromašnima, iznošenje Jevanđelja izgubljenima, ne treba prepustiti odborima i organizovanim dobrotvornim društvima. Lična odgovornost, lični napor, lična žrtva zahtev je Jevanđelja.”¹

»Dokazala je da je mnogo uspešnji misionar od Njegovih učenika.«

„Bog očekuje ličnu službu od svakoga kome je poverio znanje o istini za ovo vreme. Ne mogu svi ići kao misionari u strane zemlje, ali svi mogu biti domaći misionari u svojim porodicama i susedstvu. Ima mnogo načina na koje članovi crkve mogu preneti poruku onima oko sebe. Jedan od najuspešnijih je življenje korisnim, nesebičnim hrišćanskim životom... Prava srdačnost, hrišćansko saosećanje izraženo na prostodušan način, ima moć da otvori vrata srca kome je potreban jednostavan, blag dodir Hristovog Duha.”²

„Čim je našla Spasitelja, Samarjanka je dovela druge k Njemu. Dokazala je da je mnogo uspešnji misionar od Njegovih učenika. Učenici nisu videli u Samariji ništa što bi im pokazalo da je to polje koje obećava. Njihove misli bile su usmerene na veliko delo koje treba da se izvrši u budućnosti. Nisu videli da se upravo oko njih nalazi žetva koja treba da se pokupi. Međutim, preko žene koju su prezirali, ceo grad je doveden da sluša Spasitelja. Ona je smesta odnela svetlost svojim sunarodnicima.

Ova žena predstavlja delovanje stvarne vere u Hrista. Svaki pravi učenik rađa se za Božje carstvo kao misionar. Onaj koji pije od žive vode postaje izvor života. Primalac postaje davalac. Hristova milost u duši je kao izvor u pustinji, koji izvire da osveži sve i učini one koji su blizu smrti željnim da piju vode života.”³

ODGOVORITE

1. Da li biste radije služili grupama ili pojedincima? Dajte razloge za svoj odgovor.
2. Oslanjajući se na pouku za danas, šta možete učiniti da pomognete onima koji su u potrebi?

Mario Lintuuran, Džakarta, Indonezija

1. Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom* str. 147 (orig.)
2. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 30.
3. Vajt, *Čežnja vekova* str. 195 (orig.)

Davanje biblijskih časova i učešće u evangelizacijama su dva načina da pokažemo koliko volimo Gospoda i želimo da Mu služimo. Stiv Džobs je jednom rekao: "Ljudi koji rade sa žarom mogu izmeniti svet nabolje. A apostol Pavle je napisao: „Sve što god činite, od srca činite kao Gospodu, a ne kao ljudima“ (Kološanima 3,23).

Nikada neću zaboraviti kada sam učestvovao u jednom humanitarnom projektu u nekoj udaljenoj oblasti sa mladima iz naše lokalne crkve. Putovali smo avionom, autobusom, čamcem da bismo stigli do svog odredišta, mesta bez električne struje, telefona ili interneta. Takođe nismo znali da pravi problem tek treba da se pojavi.

Pokušavajući da se umešamo u lokalno stanovništvo, ubrzo smo shvatili da se seoski poglavica ljuti na nas. Sprečavao je ljude da dolaze na dobrotvornu kliniku i društvene sastanke koje smo mi vodili. Međutim, umesto da se obeshrabrimo, molili smo se još više, tražeći Božje vođstvo.

A onda se desilo čudo. Mi smo bili u neposrednoj blizini dece u tom selu i bili u stanju da učinimo za njih mnogo toga dobrog. To je tako silno uticalo na seoskog poglavica da je počeo da posećuje naše sastanke. Pre nego što smo odatle otišli, on i njegova žena odlučili su da se krste. Sada se u toj oblasti gradi jedna mala crkva.

Iz ovog iskustva smo naučili da se nikada ne žalimo ili odustajemo kad radimo za Boga. Isto tako, naučili smo koliko je bitna stalna, usrdna molitva, i da nas Bog čuje kad iskreno zatražimo Njegovo vođstvo. Nije onda čudno što je Pavle kazao da vernici treba da se posvete molitvi (Kološanima 4,2).

Kad god vam se pruži prilika da drugima pomognete, učinite to. „Budite, dakle, milostivi kao i Otac vaš što je milostiv“ (Luka 6,36). Znajući da je Bog ljubav, budimo glasnici Njegovih blagoslova ljudima koji su u potrebi. Budimo „gostoljubivi među sobom bez mrmljanja“ (1. Petrova 4,9). „Dijelite potrebe sa svetima; primajte rado putnike“ (Rimljanima 12,13). Nikada nećemo postati svetlost ili so ako nismo brižni i velikodušni. Nikada nećemo postati deca Božja ako nemamo ljubavi. Spremno pomozimo drugima, bez obzira ko su, bez obzira gde su.

ODGOVORITE

1. Neki ljudi prepuštaju državi da rešava problem siromaštva, a da sami ništa ne čine u tom pogledu. Zašto to nije uvek najbolji način za rešenje problema?
2. Kako vlade i hrišćani mogu raditi udruženim snagama da smanje broj siromašnih i pomognu ljudima kojima je to potrebno?

Dien Gonda, Džakarta, Indonezija

* Steve Jobs, Goodreads.com, accessed July 14, 2015, <http://www.goodreads.com/quotes/596837-we-believe-people-with-passion-can-change-the-world-for>.

Kao Hristovi sledbenici, treba da služimo drugima kao što je On to činio. Evo nekih načina na koje to možemo raditi. *Trebalo bi da sebe pripremimo duhovno.* A to možemo činiti putem molitve. Kao pojedinci, trebalo bi da se molimo u svojim domovima za vreme naših svakodnevnih bogoslužjenja. Trebalo bi i da se molimo sa drugima, tokom subotne škole, u crkvi i na molitvenim sastancima. Možemo i postiti tako što ćemo se uzdržati od hrane ili neke aktivnosti u kojoj normalno uživamo. Dok postite, predajte Bogu u molitvi sve svoje terete.

Shvatite ciljeve svoje misije. Koji su ciljevi vaše mesne crkve u pogledu služenja društvenoj zajednici? Da li imate službe za društvenu zajednicu, što bi učinilo da vaša crkva postane dobro poznata i da oni koji su u potrebi mogu preko dela ljubaznosti saznati više o Isusovoj ljubavi? Jasni ciljevi u vašoj službi od prevashodne su važnosti za njen uspeh.

Ako naučimo da vodimo i ličnu i grupnu molitvu, to će nam pomoći da se suočimo sa bilo kojim izazovom koji Bog postavi na naš put.

Uključite se u obuku za služenje društvenoj zajednici. Postoje mnogi programi i metode da se ljudi opreme za službu. Takav jedan program je i „Pokret 1000 misionara“.* Osnovno je za svaki metod da se njegovom primenom nauči kako da se molimo,

i privatno i u grupama. Ako naučimo da vodimo i ličnu i grupnu molitvu, to će nam pomoći da se suočimo sa bilo kojim izazovom koji Bog postavi na naš put.

Saznajte i razumite potrebe ljudi s kojima radite. Koristite ankete i intervjue da biste saznali koju vrstu pomoći pojedinci ili grupe u okviru vaše društvene zajednice trebaju? Takvo istraživanje može vam pomoći da izrazite svoje ciljeve i način na koji planirate da ih ostvarite. Negujte lokalna prijateljstva koja vam mogu obezbediti neophodne informacije, tako da još pre početka svoje službe shvatate probleme oblasti koju treba da posetite.

Najzad, Pavle nam savetuje da nikada ne budemo „u poslu lijeni; budite ognjeni u duhu, služite Gospodu. Nadanjem veselite se, u nevolji trpite, u molitvi budite jednako. Dijelite potrebe sa svetima; primajte rado putnike“ (Rimljanima 12,11-13).

ODGOVORITE

1. Zašto će duhovno pripremljeni ljudi biti uspešniji u vršenju službi za društvenu zajednicu nego oni koji to nisu?
2. Kakve savete možete dati nekome ko taj posao obavlja radi sopstvene slave i ugleda?

Rinaldi Čester Rantung, Džakarta, Indonezija

* 1,000 Missionary Movement, accessed July 14, 2015, <http://1000mm.info/>.

Da li ste ikada bili član crkvenog odbora? Ako ste bili, šta ste u toj grupi naučili o služenju društvenoj zajednici?

Moje prvo iskustvo, kada sam bio izabran za člana odbora, nije bilo posebno prijatno. Uplašio sam se prihvatanja odgovornosti kad sam shvatio da možda neću biti u stanju da uradim ono što se od mene očekivalo. S druge strane, isto sam se tako bojao da odbijem ponudu da služim. Zato sam se molio. Kao rezultat, osetio sam da me Bog poziva da služim u tom naročitom svojstvu. Zapravo, Bog poziva sve iz svog naroda da vest objave „onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu“ (Otkrivenje 14,6).

Moje shvatanje služenja Bogu preko crkve jeste da pokušam da učinim ono što se od mene traži, i to najbolje što mogu. To podrazumeva pomaganje i u crkvi i u mojoj društvenoj zajednici. Takva kombinacija daje mi veći osećaj ispunjenosti. To mi pomaže da i lično doprinosim ostvarenju ciljeva crkve.

Isus je kazao: „Idi, i ti čini tako“ (Luka 10,37). Ljudi imaju svoje duhovne, emocionalne i fizičke potrebe koje treba zadovoljiti, a ono što nam otežava jeste činjenica da živimo u jednom sumanutom svetu (2. Timotiju 3,1). Luka 4,16–21 opisuje kako evanđelje uključuje više od samog propovedanja istine o opravdanju verom. Ono takođe podrazumeva opipljive izraze ljubavi i saosećanja prema ljudima koji su siromašni, gladni, bolesni, slomljena srca, potlačeni, odbačeni ili u zatvoru.

Ponekad je uloga crkve u životu vernika izuzetno bitna jer ispunjava potrebu koju jedino crkva može da ispuni. Pošto dobiju podršku od lokalne crkve i oblasti, naši mladi idu u posete – od vrata do vrata – noseći zdravu hranu i počuvajući ljude kako da zdravo žive. Ponekad naši mladi pomognu da se očisti prljava reka iza crkve. Tako crkva biva prepoznata kao oruđe za ostvarivanje javnog dobra budući da brine o svemu.

Naš Gospod će se uskoro vratiti. U međuvremenu, mi moramo da obavimo mnogo posla. Dok očekujete Drugi dolzak, šta vi možete učiniti kako biste pomogli crkvi da bude ono što Bog želi da ona bude?

Naš Gospod će se uskoro vratiti. U međuvremenu, mi moramo da obavimo mnogo posla.

Juliana Sibi Tandaju, Džakarta, Indonezija

ZAKLJUČAK

U Mateju 28,19, Isus kaže: „Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha.“ Iako On jasno kaže da mi treba da dopremo do kraja zemlje, to ne znači da On želi da zanemarimo sopstvene društvene zajednice. Služba za ljude oko nas može nas izvesti iz naše zone ugodnosti, ali Isus nije rekao: „Idite i govorite samo prijateljima o Meni“, ili „Krenite lakšim putem!“ On je kazao da moramo ići *svim* narodima. Mi moramo slediti Isusovu zapovest. Kad se usaglasimo sa evanđeljem, ono nas menja, kao i one oko nas.

RAZMOTRITE

- Organizujte zakusku na otvorenom prostoru, i iskoristite priliku da se bolje upoznate sa svojim susedima. Iako se smisljena diskusija teško može održati u tako velikoj grupi, iskoristite priliku da se povežete bar sa jednom osobom, i to na dubljem nivou od samo kraćeg razgovora.
- Napišite pesmu ili poemu koja reziimira Isusov nalog u Mateju 28,19. Počitajte je u subotnoškolskom razredu ili grupi za proučavanje Biblije.
- Razmišljajte o Hristovom nalogu da se dopre do svih naroda. Tražite od Njega da vam otkrije specifične načine na koje možete poslušati Njegov nalog. Pridružite se nekoj lokalnoj organizaciji koja opslužuje vaše susedstvo ili društvenu zajednicu. Iskoristite tu priliku da shvatite potrebe u vašem okruženju. Dajte sve od sebe kako biste se dugoročno posvetili pružanju pomoći.
- Nacrtajte mural na obližnjoj zgradi (naravno, uz dozvolu od strane nadležnih). Iskoristite to umetničko delo kao način da ne samo ulepšate prostor, nego i da se upoznate sa ljudima u toj oblasti.
- Volontirajte u nekoj lokalnoj dečjoj organizaciji ili lokalnoj školi. Nastojte ne samo da pomognete deci nego poslužite i odraslima s kojima saradujete.
- Fotografirajte pozitivne aspekte svoje društvene zajednice. Postavite umetničku izložbu i pozovite ljude iz svog okruženja da je posete. Iskoristite to okupljanje da ne samo pokažete ono što je dobro u vašoj oblasti, nego i da se upoznate sa njenim stanovnicima.

POVEŽITE

Psalam 82,3. 4; Isaija 58,7. 8; Zaharija 7,9. 10.

Elen G. Vajt, „Naš primer“, *U potrazi za boljim životom*.

“Reaching Out in Your Community,” <http://www.godlife.com/en/devotionals/reaching-out-in-your-community?v=14379312436927803>.

Alison Sosida, Dejton, Ohajo, SAD

JUL

HRISTOVO KUŠANJE

Molitva protiv sotoninog lukavstva

1. P Luka 4,1. Molitva protiv sotoninog lukavstva
2. S Luka 11,21. Hristos nije raspravljao sa sotonom

Božja sila omogućuje nam pobjedu

3. N Jevrejima 1,8. Spasitelj nikad nije pogrešio
4. P Matej 4,3. Možemo držati zapovesti
5. U Matej 4,4. Iskušenje i reči iz Pisma
6. S Matej 4,6. Hristova misija i patnja
7. Č Matej 4,11. Otkupitelj je izdržao probu
8. P Psalam 91,11.12. Anđeli u trenucima iskušenja
9. S 2. Petrova 1,3. Božja sila omogućuje nam pobjedu

Isus može da spase svaku dušu

10. N Psalam 128,1.2. Prevaziđeno iskušenje je dragocena pobjeda
11. P 1. Petrova 1,7. Isus može da spase svaku dušu
12. U Psalam 37,39. 40. Budite svesni sotoninog izvrtanja Pisma
13. S Jovan 1,12. Isus čini da postanemo Božja deca
14. Č Luka 4,3-9. Uvek možemo reći: »Ovako govori Gospod«
15. P Luka 13,24. Žarka, istrajna molitva i božanska pomoć
16. S Otkrivenje 3,21. Pobjeda zadobijena u Isusovo ime

U Hristu svi mogu postati pobjednici

17. N 2. Korinćanima 4,18. Hristos je uvek sa nama
18. P 2. Petrova 1,10. Spasenje je blisko svakom ljudskom biću
19. U Jeremija 13,23. U Hristu svi mogu postati pobjednici
20. S Jovan 15,4. Hristos i savršena ljudska priroda
21. Č 1. Jovanova 3,2. Svi su pozvani da budu Božja deca
22. P Danilo 12,3. Naš uticaj je sila za dobro, ili za zlo
23. S Matej 3,17. Mi živimo od svake Božje reči

Uz Božju pomoć možemo pobediti sotonu

24. N 2. Timotiju 3,16.17. Isus je Primer kako pobediti sotonu
25. P Isaija 27,5. Naš Spasitelj je bio kušan kao i mi
26. U Otkrivenje 2,7. Videćemo cara u Njegovoj lepoti
27. S 1. Korinćanima 15,57. Uz Božju pomoć možemo pobediti sotonu
28. Č Jovan 1,10. Da li smo spremni za Hristov povratak?
29. P 5. Mojsijeva 8,3. Bolje je trpeti nego se prepustiti iskušenju
30. S 5. Mojsijeva 6,13. Hristos želi da nam pomogne da pobedimo

Pobedonosna vera

31. N Priče 18,10. Isus je izvojevao pobjedu za nas

AVGUST

HRISTOVA SLUŽBA

Isus – Primer deci i mladima

1. P Efescima 2,10. Hristos će nam dati silu da pobedimo
2. U Efescima 2,8. Svi mogu da upoznaju Boga Oca
3. S Luka 2,40. Onaj koji je Tvorac postao je bespomoćna beba
4. Č Luka 2,49. Hristos »napredovaše u premudrosti«
5. P Luka 2,52. Isus – Primer deci i mladima
6. S Matej 13,34. Isus je iznosio istinu u poznatim pojmovima

Živa voda potiče od Isusa

7. N Marko 7,9. Bolje običaji nego poslušnost Božjem zakonu
8. P Otkrivenje 3,12. Smrtnici mogu da pobeđu uz Hrista
9. U Jovan 7,5. Isus je poučavao rečima i primerom
10. S Jovan 2,9.10. Isus brine o ljudskim problemima
11. Č Jovan 2,11. Voda u vino
12. P Jovan 4,7. Živa voda potiče od Isusa
13. S Marko 6,3. Svaki položaj je častan u Hristu

Dodir vere isceljuje

14. N Jovan 3,3. Hristos će sledbenicima dati novo srce
15. P Jovan 7,45.46. »Nikad čovjek nije tako govorio...«
16. U Jovan 17,17. Posvećeni smo istinom koja je u Isusu
17. S Matej 13,24.25. Gospod nam poverava da posejemo dobro seme
18. Č Matej 9,2. Hristos je iscelio čoveka...
19. P Matej 12,45. Srce ispunjeno Božjom ljubavlju
20. S Matej 9,22. Dodir vere isceljuje

Nebo ceni čistu, nesebičnu veru

21. N Matej 5,1. Beseda na gori
22. P Matej 8,5-7. Nebo ceni čistu, nesebičnu veru
23. U Matej 14,27. Isus sa nama kroz sve životne oluje
24. S Luka 4,24. Prorečeni Mesija je odbačen
25. Č Psalam 28,7. Pesa odvrća sotoninu silu
26. P Matej 9,34. Fariseji ne priznaju Hristovu silu
27. S 1. Korinćanima 15,22. Hristos je iskupio Adamov pad

Učiti od Isusa

28. N Galatima 3,26. Verujte u istinu i živite u njoj
29. P Jovan 15,20. Progonstvo u Isusovo vreme i danas
30. U Matej 11,29. Učiti od Isusa
31. S Jovan 17,3. Isus će nam dati večni život

SEPTEMBAR

ZAVRŠETAK SLUŽBE I SMRT HRISTOVA

Isusov pobedonosni ulazak

1. Č Jovan 11,39. Hristos saoseća sa nama
2. P Matej 26,6.7. Isus i dar službe iz ljubavi
3. S Matej 21,2. 3. Isusov pobedonosni ulazak

Božji narod ne treba da se razmeće

4. N Jovan 1,11. Isus je tužan kada odbijamo Njegovu ljubav
5. P Matej 21,12. »Dom moj dom molitve neka se zove«
6. U Matej 21,19. Božji narod ne treba da se razmeće
7. S Jovan 15,2. Hristos želi da uspešno radimo za Njega
8. Č 1. Jovanova 3,1. Vernici treba lično da poznaju Hrista
9. P Jovan 14,30. Isus je svojom smrću ukinuo sotoninu moć
10. S Jovan 14,27. Hristos je došao da donese mir ljudima

Treba da budemo čisti

11. N Luka 22,7. 8. Isus, pravo Pashalno Jagnje
12. P Luka 22,24. Prihvatimo poniznu službu
13. U Jovan 13,6. Treba da budemo čisti
14. S Jovan 13,21. Lakomstvo i pohlepa vode u propast
15. Č Jovan 6,70.71. Sejanjem sumnje radimo sotonin posao
16. P Marko 14,32. Getsimanija – mesto odluke
17. S Luka 22,44. Hristos nije morao da snosi krivicu sveta

Hristovi sledbenici biće progonjeni

18. N Marko 14,42. Hristos je trpeo ono što bi trebalo mi
19. P Jovan 11,50. Karakter određuje naše mesto u u istoriji
20. U Jovan 19,10.11. Svojim ćutanjem osuđujemo Hrista
21. S Luka 23,11. Hristovi sledbenici biće progonjeni
22. Č Jovan 19,12. Uprkos dokazima, Pilat se i dalje kolebao
23. P Matej 27,17. Otkupitelja sveta odbacuje Njegov narod
24. S Jovan 18,39. Hoćete li vi izabrati Isusa?

Hristos je razapet radi nas

25. N Luka 22,31. 32. Svako od nas treba da poznaje lične slabosti
26. P 1. Korinćanima 10,12. Dok gledamo u Boga sotona nema moć nad nama
27. U Luka 23,33. Hristos je razapet radi nas
28. S Psalam 69,20. Isus je za nas postao greh i postradao sam
29. Č Isaija 53,5. »On bi ranjen za naše prijestupe«
30. P Jovan 15,18.19. Svet će mrzeti Hristove sledbenike

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Jul		Avgust		Septembar	
1. Psalam	115-117	1. Isaija	1-3	1. Jeremija	36-39
2.	" 118	2. "	4-6	2. "	40-42
3. "	119, 1-88	3. "	7-9	3.	" 43-45
4. "	119, 89-176	4. "	10-13	4. "	46-49
5. "	120-121	5. "	14-17	5. "	50-52
6. "	122-124	6.	" 18-20	6. Plač	1-3
7. "	125-127	7. "	21-23	7. "	4-6
8. "	128-130	8. "	24-26	8. Jezekilj	1-4
9.	" 131-133	9. "	27-29	9. "	5-7
10. "	134-136	10. "	30-32	10.	" 8-10
11. "	137-139	11. "	33-36	11. "	11-12
12. "	140-142	12. "	37-40	12. "	13-15
13. "	143-147	13.	" 41-43	13. "	16-18
14. "	148-150	14. "	44-46	14. "	19-21
15. Priče	1-3	15. "	47-49	15. "	22-26
16.	" 4-6	16. "	50-52	16. "	27-29
17. "	7-9	17. "	53-55	17.	" 30-32
18. "	10-12	18. "	56-59	18. "	33-35
19. "	13-15	19. "	60-62	19. "	36-38
20. "	16-19	20.	" 63-66	20. "	39-41
21. "	20-22	21. Jeremija	1-3	21. "	42-44
22. "	23-25	22. "	4-6	22. "	45-48
23.	" 26-28	23. "	7-8	23. Danilo	1-4
24. "	29-31	24. "	9-11	24.	" 5-8
25. Propovednik	1-3	25. "	12-16	25. "	9-12
26. "	4-6	26. "	17-20	26. Osija	1-3
27. "	7-9	27.	" 21-23	27. "	4-6
28. "	10-12	28. "	24-26	28. "	7-9
29. Pesma nad pescima	1-3	29. "	27-29	29. "	10-14
30.	" 4-6	30. "	30-32	30. Joilo	1-3
31. "	7-8	31. "	33-35		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Jul	Avgust	Septembar
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 56.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 57.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 58.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 59.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 60.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 61.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 62.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 63.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 64.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 65.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 66.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 67.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 68.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 69,1-16.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 69,17-36.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 70.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 71,1-14.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 71,15-24.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 72.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	20. Psalam 73,1-15.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 73,16-28.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 74.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 75.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 76.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 77.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 78,1-14.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 78,15-28.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 78,29-42.
29. Psalam 26.	29. Psalam 53.	29. Psalam 78,43-56.
30. Psalam 27.	30. Psalam 54.	30. Psalam 78,57-72.
31. Psalam 28.	31. Psalam 55.	

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužnja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2016. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	20:14	20:12	20:08	20:02	19:55
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	20:16	20:14	20:10	20:04	19:57
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	20:18	20:16	20:12	20:06	19:59
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	20:20	20:18	20:14	20:08	20:01
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	20:22	20:20	20:16	20:10	20:03
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica , Priština , Skoplje , Veles	20:24	20:22	20:18	20:12	20:05
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	20:26	20:24	20:20	20:14	20:07
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica , Bitolj	20:28	20:26	20:22	20:16	20:09
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Kolašin	20:30	20:28	20:24	20:18	20:11
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	20:32	20:30	20:26	20:20	20:13
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	20:34	20:32	20:28	20:22	20:15
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	20:36	20:34	20:30	20:24	20:17
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	20:38	20:36	20:32	20:26	20:19
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	20:40	20:38	20:34	20:28	20:21
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	20:42	20:40	20:36	20:30	20:23
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	20:44	20:42	20:38	20:32	20:25
Koper, Lošinj	20:46	20:44	20:40	20:34	20:27
Rovinj, Pula	20:48	20:46	20:42	20:36	20:29

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2016. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin	19:46	19:36	19:25	19:14
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	19:48	19:38	19:27	19:16
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	19:50	19:40	19:29	19:18
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	19:52	19:42	19:31	19:20
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	19:54	19:44	19:33	19:22
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica , Priština , Skoplje , Veles	19:56	19:46	19:35	19:24
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	19:58	19:48	19:37	19:26
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica , Bitolj	20:00	19:50	19:39	19:28
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboaj, Pljevlja, Kolašin	20:02	19:52	19:41	19:30
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	20:04	19:54	19:43	19:32
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	20:06	19:56	19:45	19:34
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	20:08	19:58	19:47	19:36
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	20:10	20:00	19:49	19:38
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	20:12	20:02	19:51	19:40
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	20:14	20:04	19:53	19:42
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	20:16	20:06	19:55	19:44
Koper, Lošinj	20:18	20:08	19:57	19:46
Rovinj, Pula	20:20	20:10	19:59	19:48

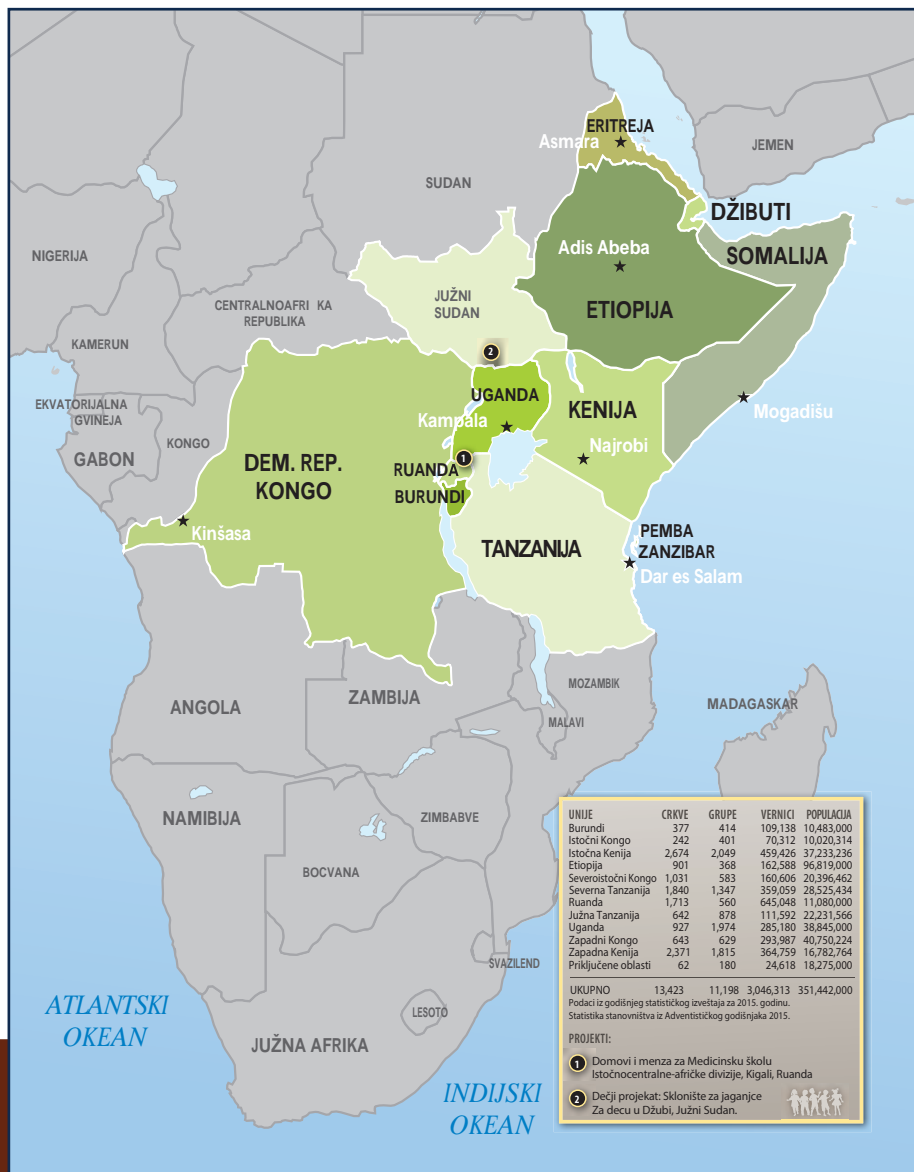
Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2016. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30
Kladovo, Negotin	19:02	18:49	18:36	18:23	18:10
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	19:04	18:51	18:38	18:25	18:12
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	19:06	18:53	18:40	18:27	18:14
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	19:08	18:55	18:42	18:29	18:16
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevdlija	19:10	18:57	18:44	18:31	18:18
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica , Priština , Skoplje , Veles	19:12	18:59	18:46	18:33	18:20
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	19:14	19:01	18:48	18:35	18:22
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica , Bitolj	19:16	19:03	18:50	18:37	18:24
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboj, Pljevlja, Kolašin	19:18	19:05	18:52	18:39	18:26
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	19:20	19:07	18:54	18:41	18:28
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	19:22	19:09	18:56	18:43	18:30
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	19:24	19:11	18:58	18:45	18:32
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	19:26	19:13	19:00	18:47	18:34
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	19:28	19:15	19:02	18:49	18:36
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	19:30	19:17	19:04	18:51	18:38
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vís	19:32	19:19	19:06	18:53	18:40
Koper, Lošinj	19:34	19:21	19:08	18:55	18:42
Rovinj, Pula	19:36	19:23	19:10	18:57	18:44

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

ISTOČNOCENTRALNO-AFRIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNICI	POPULACIJA
Burundi	377	414	109,138	10,483,000
Istočni Kongo	242	401	70,312	10,020,314
Istočna Kenija	2,674	2,049	459,426	37,233,236
Etiopija	901	368	162,588	96,819,000
Severostočni Kongo	1,031	583	160,606	20,396,462
Severna Tanzanija	1,840	1,347	359,059	28,525,434
Ruanda	1,713	560	645,048	11,080,000
Južna Tanzanija	642	878	111,592	22,231,566
Uganda	927	1,974	285,180	38,845,000
Zapadni Kongo	643	629	293,987	40,750,224
Zapadna Kenija	2,371	1,815	364,759	16,782,764
Priključene oblasti	62	180	24,618	18,275,000
UKUPNO	13,423	11,198	3,046,313	351,442,000

Podaci iz godišnjeg statističkog izveštaja za 2015. godinu.
Statistika stanovništva iz Adventističkog godišnjaka 2015.

PROJEKTI:

- 1 Domovi i menza za Medicinsku školu Istočnocentralne-afričke divizije, Kigali, Ruanda
- 2 Dečji projekat: Sklonište za jaganjce Za decu u Džubi, Južni Sudan.